

Podblegaške novice

letnik 16, številka 11
december 2012

GLASILO OBČINE
GORENJA VAS
- POLJANE

*Božični čas je vsako leto čas pričakovanja in tako naj bo tudi
letos. Naj bo blagoslovljen in srečen.*

*Dan samostojnosti in enotnosti praznujmo pokončno in
domoljubno. Spomnimo se, kako je bilo pred dobrima dvema
desetletjema. V tej veri moramo živeti za slovensko prihodnost.*

*V pribajajočem letu 2013 želim predvsem trdnega zdravlja
in medsebojnega sodelovanja*

župan Milan Čadež in občinska uprava

Iz županovega dnevnika

• 5. november: Podpis gradbene pogodbe za cesto Lučine-Suhi Dol za prvih 500 metrov. Z deli bodo izvajalci začeli spomladi.

• 13. november: Srečanje z direktorjem DRSC v Škofji Loki na temo čim krajše povezave do avtoceste Ljubljana-Karavanke.

• 14. november: Obisk ministra za kmetijstvo in okolje Franca Bogoviča na občini in v RŽV. Glede dolga in sanacije Boršta so bile dane nove obljube.

• 15. november: Redni sestanek s predsedniki krajevnih skupnosti o aktualnih problemih, predvsem o zimski službi in stanju cest.

• 21. november: Novinarska konferenca o stanju v podjetju STC Stari vrh, predvsem zaradi prepočasnega odzivanja banke in izgubljenega dela smučarske sezone.

• 21. november: Na vsakoletnem posvetu gorenjskih županov s policijo. Izpostavil tatvine v naši občini in se zahvalil za sodelovanje.

• 22. november: Na Glasovi preji v Galeriji Krvina, kjer sta bila gosta Uršula in Janez Ramoveš, ki je letošnji Jenkov nagradjenec.

• 24. november: Z gosti s Češke v utrdbi Rupnikove linije na Golem vrhu.

• 25. november: Na zaključku lovske brakade pri LD Poljane ob občinskem prazniku.

• 27. november: Sestanek na temo porok na Loškem na Razvojni agenciji Sora. Predstavil tudi projekt porok na Visokem.

29. november: Na svečanem odprtju novega oddelka v Centru slepih in slabovidnih v Škofji Loki.

• 30. november: Sestanek svetov regij Primorske in Gorenjske na temo 4. razvojne osi.

Stik z županom

Župan je dosegljiv za vaša vprašanja, predloge in mnenja vsak torek in sredo. Če bi z njim želeli govoriti na občini, se prej najavite pri tajnici, na telefonsko številko 04/51-83-100 in povejte, približno koliko časa boste potrebovali, da boste dobili termin in vam ne bo treba čakati. Lahko se zgodi, da kdaj zaradi neodločljivih obveznosti kljub napovedanim uradnim uram ne bo dosegljiv, za kar se že vnaprej opravičuje in prosi za razumevanje. M. B.

Kdaj in kako do župana?

vsak torek	15 ^h -17 ^h	po tel.: 051/384-433
vsako sredo	14 ^h -17 ^h	na sedežu občine

Okoljski minister Franc Bogovič na obisku ni dal konkretnih obljub RŽV

Roki za zaprtje RŽV se premikajo v leto 2016

Minister Franc Bogovič, v. d. direktorice Direktorata za okolje Barbara Avčin Tržan in direktor Uprave Republike Slovenije za jedrsko varnost dr. Andrej Stritar so si s predstavniki občine in RŽV ogledali odlagališče hidrometalurške jalovine Boršt in drenažni rov pod njim.

Seznani so se s problematiko Rudnika Žirovski vrh s poudarkom na pospešitvi izvedbe sanacijskih del na plazu pod deponijo Boršt, ki jih je minister po ogledu ocenil 'kot utemeljene', saj zajemajo interventne ukrepe za drenažo zalednih vod, ki povzročajo plazenje. Čeprav je minister na kraju samem lahko videl, da so razmere resne (Boršt se je letos premaknil za štiri centimetre) in da bo sanacijska dela treba čim prej zaključiti, resnih obljub o financiranju ni bilo. Doslej je bilo za zapiranje rudnika porabljenih več kot 56 milijonov evrov, za zapiranje in poravnavo zakonskih obveznosti pa bi potrebovali še najmanj štiri milijone evrov.

»Veseli smo, da je minister, pristojen za okolje, po sedmih letih ponovno obiskal Rudnik Žirovski vrh. Predstavili smo mu problematiko zapiranja rudnika, ki je v veliki meri posledica prekinitev financiranja dejavnosti RŽV iz proračuna sredi leta 2011, čeprav so bila sredstva zagotovljena,« je po obisku povedala v. d. direktorice RŽV Hiacinta Klemenčič. Tudi minister je ugotavljal, da bi bili veliko bližje dokončnemu zaprtju rudnika in prenosu na Agencijo za radioaktivne odpadke, če bi se omenjena sredstva porabila.

Letos so sicer v RŽV dobili izplačanih predvidenih 386.000 evrov, kar pa je bilo dovolj zgolj za redno delovanje rudnika s štirimi zaposlenimi, nujni tekoči monitoring ter za zaključne elaborate zapiralnih del na deponiji Jazbec. Na okoljskem ministrstvu pojasnjujejo, da »interventni ukrepi zahtevajo natančen časovni okvir in finančna sredstva«, zato bo ministrstvo »predlagalo vladi, da sprejme sklep o zagotovitvi nujnih finančnih sredstev za sanacijske ukrepe kot tudi za poravnavo zaostalih obveznosti do lokalne skupnosti.«

Kmalu sprejetje poslovnega načrta RŽV 2012

Konec novembra je že sledil sestanek predstavnikov Ministrstva za kmetijstvo in okolje (MKO) in RŽV na Ministrstvu za finance (MF). Generalni direktor Direktorata za proračun Bojan Pogačar je zahteval, da na okoljskem ministrstvu pripravijo pravno podlago, na osnovi katere bo možna prerazporeditev sredstev na postavko RŽV. Na MKO tako pripravljajo predlog sklepa vlade, da sprejme poslovni načrt RŽV za leto 2012, kar bo osnova za dodatno financiranje zapiranja in trajnega prenehanja rudarjenja v RŽV. Poudarek bo, kot pojasnjujejo na MKO, »na natančni časovni opredelitvi zapiralnih del oziroma sanacije ter dinamiki potrebnih sredstev zaradi nadaljnjega načrtovanja finančnih

Direktorici občinske uprave Elizabeti Rakovec je konec oktobra potekel mandat v nadzornem svetu RŽV. Ker AUKN in MKO vladi nista nikogar predlagala za imenovanje, je bil nadzorni svet tako kot lani tudi letos do konca maja nesklepčen. V. d. direktorice RŽV Hiacinta Klemenčič je predlagala imenovanje člana nadzornega sveta prek sodišča, ki je za članico NS RŽV imenovalo Elizabeto Rakovec.

tokov«. MKO bo v najkrajšem času pripravil tudi spremembo Zakona o trajnem prenehanju izkoriščanja uranove rude in preprečevanju posledic rudarjenja v Rudniku urana Žirovski vrh (ZTPIU). Novela zakona bo vsebovala spremembo rokov za zapiranje v skladu s programom nadaljnjih aktivnosti do konca leta 2016 in definirala prehodno obdobje.

RŽV izvaja naloge dolgoročnega upravljanja saniranih sevalnih objektov v skladu z ZTPIU. »Za to dejavnost je potrebno zagotoviti sredstva, ne glede na to, kdo je izvajalec,« pravi Hiacinta Klemenčič. »Dokler ne bo druge ustrezne rešitve, je za naloge, navedene v Zakonu, odgovoren RŽV.« RŽV zaenkrat tudi ni možno zapreti, »saj rudarska pravica ni prenosljiva«, še dodaja Klemenčičeva. Strinja se tudi, tako kot na MKO, da bi bilo smiselno in še kako potrebno fiksne stroške čim prej zmanjšati. To pa je možno edino s čimprejšnjim zaključkom sanacijskih del. Klemenčičeva je odločna: »Brez izvedbe interventnih ukrepov za stabilizacijo plazu Boršt ne bo šlo, to pa zahteva 400.000 evrov iz proračuna v prihodnjem letu, ki jih v predlogu še ni.« Kljub vsemu je prepričana, da se bodo sredstva vendarle našla.

Občina z izvršbo do sredstev?

»Naša pričakovanja slonijo na tistem, za kar smo zadolženi. Do konca oktobra, kot je obljubil minister, novela zakona ni bila pripravljena, čeprav se je zakon o zapiranju iztekel že leta 2010. Sredstev za sanacijo Boršta ni bilo, prav tako obljubljena sredstva do občine niso bila poravnana,« ugotavlja župan Milan Čadež. Na občini pričakujejo, da bo dolg iz nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča, kot je bilo obljubljeno nazadnje, poravnani v najkrajšem času. »Če denarja ne bo, bo občina vložila izvršbo do RŽV-ja za sredstva, ki nam jih dolgujejo, kar pa je že več kot pol milijona evrov. To je za našo občino več kot znatna vsota,« vztraja župan. Na okoljskem ministrstvu obljublja, da bodo sredstva nakazali do konca leta 2012, poplačanega pa naj bi bilo dobre tri četrtine dolga do občine.

Damjana Peternelj

Dogovor s Hypo Leasingom sklenjen tik pred zdajci

Smučarsko sezono in STC Stari vrh so župana občin Gorenja vas - Poljane in Škofja Loka ter zasebni družbeniki uspeli rešiti tik pred zdajci. 12. decembra 2012 so s Hypo Leasingom sklenili dogovor o reprogramiranju obveznosti podjetja STC Stari vrh za nakup sedežnice in posodobitev smučišča iz leta 2006.

Foto: Miha Lavtar

»Razplet okrog SCT Stari vrh ima zame kot župana grenak priokus. Leta 2010 je občina plačala 180.000 evrov, kar naj bi bil zadnji obrok, Hypo Leasing pa je podpisal izjavo, da zoper občino ne bo uveljavljal nobenih finančnih in drugih zahtevkov, niti svojih morebitnih terjatev do občine ne bo prenašal na katero koli tretjo osebo. Podpisan dokument zame nekaj velja, čeprav se vmes zamenja uprava. A kot kaže, v tem primeru ni tako,« je za to priložnost sklicano novinarsko konferenco začel župan Milan Čadež. Dodal je, da sta občini kljub temu pozitivno pristopili k reševanju smučišča, ker je pomemben nosilec turistične dejavnosti in so učinki na lokalno okolje zelo veliki. Tudi župan občine Škofja Loka Miha Ješe je poudaril, da je smučišče zelo pomembno za obe občini, tako zaradi razvoja športa, ohranitve podeželja kot tudi tradicije, česar nobena občinska uprava ne bi smela prezreti. »Uspešno sklenjen dogovor bo smučišču omogočil normalno izpeljavo prihajajoče sezone ter nemoten nadaljnji razvoj in širitev ponudbe iz zimske tudi na poletno ponudbo,« pa so dogovor komentirali v STC Stari vrh.

Občini bosta v prihodnji šestih letih vložili 720.000 evrov

Ključna za ugoden razplet dogodkov je bila po besedah Čadeža skupščina družbenikov, na kateri so potrdili, da bodo zasebni družbeniki prispevali tretjino sredstev. To je po njegovem mnenju največje jamstvo, da bo smučišče

obratovalo. Sicer so imeli s Hypo Leasingom od januarja letos sedem sestankov, dogovor pa so, kot rečeno, sklenili zadnji trenutek. Občini sta se zavezali, da bosta v šestih letih skupno prispevali 720.000 evrov (vsaka občina 60.000 evrov na leto), novi družbeniki in sponzorji SCT Stari vrh bodo v prvih šestih letih vplačali 438.000 evrov, podjetje STC Stari vrh pa bo v nadaljnjih 14 letih plačevalo 73.000 evrov glavnice in obresti letno. S tem bodo dolg v celoti poplačali, Hypo Leasing pa bo v primeru rednega odplačevanja podjetju odpisal skoraj dva milijona evrov dolga.

Direktor STC Stari vrh Pavel Logar je povedal, da je v podjetju 7 zaposlenih, vseh, ki delajo na smučišču, pa je od 35 do 40.

»Sklenjeni dogovor pomeni, da bo smučišče stabilno poslovalo tudi v prihodnjih letih, brez negotovosti pred vsako sezono, kot se je dogajalo vsa zadnja leta od dobave šestsedežnice dalje,« je pojasnila direktorica občinske uprave občine Gorenja vas - Poljane Elizabeta Rakovec. Dodala je še, da občina Gorenja vas - Poljane podpira smučišče na Starem vrhu tudi z odpiranjem novih razvojnih možnosti: »Sprejeli smo OPPN za dodatne zazidljive površine za namestitvene kapacitete ob koči na Starem vrhu, pripeljali vodovod na smučišče (vrednost investicije dosega milijon evrov), urejamo pa tudi cestno infrastrukturo na naši strani. Obenem smo zelo motivirani, da smučišče nadaljuje svojo dejavnost, saj je pomemben generator turističnega in širšega razvoja v regiji, zato podpiramo nadaljnji obstoj in razvoj smučišča. Povsem upravičeno pa isto pričakujemo tudi od ostalih družbenikov in lastnikov zemljišč na območju smučišča.«

Okrog 30 novih družbenikov in sponzorjev

K reševanju smučišča so dosedanja lastniki, med katerimi imata obe občini skupno 82-odstotni delež, preostanek pa lokalni podjetniki z direktorjem in zastopnikom podjetja Pavlom Logarjem na čelu, povabili tudi podjetnike in gostince iz lokalnega okolja. Za to se jih je zdaj odločilo okrog 30, pričakujejo pa, da se bo številka še nekoliko povečala. »Nismo iskali dveh ali treh velikih vlagateljev, ampak več manjših, ki so s pristopom pokazali široko družbeno odgovornost. Poleg tega prej tudi niso imeli priložnosti za vstop med družbenike podjetja,« je novo lastniško strukturo pojasnil Pavel Logar. Ti bodo v podjetje letno vložili od 500 do 40.000 evrov, odvisno od pogodbe. Kako se bodo zaradi tega spreminjali lastniški deleži, bo znano po januarski skupščini STC Stari vrh, do takrat pa bodo tudi uredili pisna zagotovila družbenikov o vplačilu. Lastništvo zasebnih družbenikov v podjetju se bo tako z leti povečevalo, saj imata občini namen svoj delež zmanjševati, skupno pa bosta ohranili četrtninski delež.

Smučišče odprto od 21. decembra

V Hypo Leasingu so kot odziv na dosežen dogovor napisali le, da je bil dosežen skupen dogovor za dolgoročno vzdržno rešitev za strukturiranje finančnih obveznosti STC Stari vrh. Zdaj je treba vse dogovore tudi pravno formalno opredeliti. »Zaradi dejavnosti in smučarske sezone, ki se je praktično že začela, pa smo v Hypu predčasno odblokirali transakcijski račun, tako da lahko smučišče prične z obratovanjem,« so sporočili.

Stekla je prodaja smučarskih vozovnic. Smučarsko sezono 2012/2013 so začeli z otvoritvijo 21. decembra, ki jo bodo izpeljali z vsemi aktivnostmi in programi, ki so bili zasnovani in uspešno realizirani že tudi v minulih sezonah. Čeprav se zavedajo, da so del smučarjev za letos že izgubili, ker predprodaja smučarskih vozovnic letos ni potekala tako kot prejšnja leta, pa Pavel Logar verjame, da se bodo smučarji vrnili.

Cena dnevne vozovnice je 21 evrov za odrasle, 12 za otroke in 15 evrov za mladino in seniorje. Za poldnevno ali nočno vozovnico pa bo treba odšteti 16 evrov za odrasle, 9 evrov za otro ke in 12 evrov za mladino in seniorje. Celoten cenik, razne akcije in popusti ter urnik nekoliko spremenjenega obratovanja smučišča je objavljen na prenovljeni spletni strani www.starivrh.si.

Tina Dolenc

Vaše prispevke za januarsko številko Podblegaških novic pričakujemo do 4. januarja po elektronski pošti: podblegaskie.novice@gmail.com ali na naslov: Uredništvo Podblegaških novic, Poljanska cesta 87, 4224 Gorenja vas. Na ista naslova lahko pošiljate tudi sezname prireditev, ki jih organizirate. Prispevkov, ki jih bomo prejeli po tem datumu, ne bo mogoče objaviti!

Na Starem vrhu med prazniki, ko bodo tudi šolske počitnice, organizirajo štiridnevni smučarski tečaj za otroke. Prvič se bodo udeleženci zbrali 26. decembra ob 9.15 uri na spodnji postaji šestsedežnice, tečaj pa bo potekal vsak dan med 10. in 14. uro. Cena tečaja je 120 evrov, poleg šole smučanja pa vključuje še smučarsko vozovnico in malico. Za izvedbo programa se mora prijaviti najmanj šest udeležencev. Prijave pričakujejo do 24. decembra po e-pošti smucarski.tecaji@starivrh.si, informacije pa lahko dobite po telefonu na številki 031/280-870.

Po novem dimnike v naši občini čisti Dimn

Za dimnikarske storitve v občini Gorenja vas - Poljane od novembra skrbi nov koncesionar; to je Dimnikarstvo Verač iz Hrastnika. Na naša vprašanja o izkušnjah, dimnikarskem delu in urejenosti kurilnih naprav v občini je odgovarjal samostojni podjetnik Domen Verač.

Kakšne izkušnje iz dimnikarskih storitev imate in kako dolgo že opravljate ta posel?

V vaši občini smo predvideni trije delavci, ki imamo vsi dimnikarsko šolo in od tri do 20 let delovnih izkušenj v dimnikarstvu. To pomeni, da strokovna usposobljenost ni sporna in tudi glede tehnične opreme imamo vse, kar je potrebno za izvajanje dimnikarskih storitev.

Kako se občani lahko prepričajo, da je dimnikar na vratih pravi koncesionar in ne kakšen posnemovallec?

Uporabniki dimnikarskih storitev niso neuki in natančno vedo, ali dovolijo čistiti dimnikarju koncesionarju ali nekomu, ki dela brez računa in koncesije. Uporabnik lahko tudi zahteva identifikacijo dimnikarja, preden ga spusti v objekt, in tudi po opravljeni storitvi mora biti na računu navedeno Dimnikarstvo Verač.

Kako in kdaj vas občani lahko kontaktirajo?

Občani lahko kadar koli pokličejo na telefonsko številko 041/529-563.

Ali pridete samo na klic občanov ali jih boste tudi sami opominjali, kdaj bi bilo treba ponovno omesti kurilne naprave?

Trenutno nimamo točnih podatkov, kaj je prejšnji koncesionar čistil in česa ne. Zato predlagam tistim, pri katerih prejšnji koncesionar letos še ni čistil, da nas čim prej pokličejo, da se dogovorimo za čiščenje in se s tem izognemo nepotrebnim težavam, ki so v našem poslu možne. Uporabnik je dolžan skladno z obstoječo zakonodajo poskrbeti, da dimnikar koncesionar opravi obvezne dimnikarske storitve. Dimnikar ni odvetnik, pravni svetovalec, da bi prepričeval uporabnike o tem, kaj je potrebno. Uporabnik se je sam dolžan informirati glede obveznosti čiščenja, kdo naj bi čistil in na kako pogosto. V primeru škode velja le račun koncesionarja in ne ideje posameznikov, kako izigrati zakonodajo. Z uporabniki se želimo individualno dogovoriti in uskladiti, kako doseči to, kar zahteva zakonodaja.

Osebna izkaznica

Dimnikarstvo Domen Verač, s. p.
naslov: Za Savo 1, 1430 Hrastnik
e-pošta: kamini@amis.net
telefon: 041/529-563

Izkušnje: Poleg dimnikarske službe se družina Verač (tudi oče Uroš Verač) ukvarja še z industrijskim šamoterstvom (tri generacije) ter vzdrževanjem in servisiranjem kotlov in peči, postavljanjem kaminov, gradnjo dimnikov.

Kako pogosto naj bi čistili dimnike in ometali peči?

Kritični so predvsem dimniki in kurilne naprave na trdno gorivo, za katere je obvezno čiščenje štirikrat na leto. Kjer dimnikar ugotovi, da je postrojenje kakovostno in pravilno dimenzionirano, pa lahko zadošča čiščenje tudi dvakrat letno. To pomeni čiščenje, ne to, da dimnikar na dvorišču pred hišo piše neke listke, ki s čiščenjem nimajo nič skupnega. Čiščenje kurilnih naprav na kurilno olje ali plin zadostuje enkrat na leto. V primeru večje moči kurilnih naprav, to pomeni nad 50 kW, pa se z uporabnikom dogovorimo individualno, ker so čiščenja v tem primeru pogostejša.

Prejšnji koncesionar je imel težave, ker naj bi precej občanov zavračalo dimnikarske storitve. Kako nameravate vi pristopiti k temu problemu?

Zakaj je Dimnikarstvo Primc vrnilo koncesijo

Direktor Dimnikarstva Primc Zoran Planinc je pojasnil, da je bil razlog za predčasni prenos koncesijske pogodbe na drugega izvajalca ekonomske narave. Ob podpisu koncesijske pogodbe z vlado leta 2008 so bili v razpisu in zakonskih aktih določeni pogoji za kakovostno izvajanje dimnikarske dejavnosti, kot so število dimnikarjev za določeno območje, merilna oprema, prevozna sredstva, računalniški programi in cenik obveznih storitev, ki je veljal za celotno Slovenijo. »V letu 2009 je Vlada RS iz nam neznanih razlogov korenito znižala cene, tako da je bil padec prihodka družbe v letu 2010 več kot 40 odstotkov ob istem številu opravljenih dimnikarskih posegov. Pričakovali smo, da bodo povrnili cene na raven cen ob podpisu koncesijske pogodbe, vendar je prišlo v letu 2010 samo do manjše korekcije cenika, tako da do leta 2012 poslujemo praktično z istimi cenami kot leta 2009. Na osnovi podrobnih analiz, ki smo jih opravili za vsa območja, ki jih pokriva Dimnikarstvo Primc, smo prišli do zaključka, da ob teh cenah ni več mogoče kakovostno izvajati dimnikarske dejavnosti v takem obsegu, kot ga določa zakonodaja,« je pojasnil Planinc.

Zato so podali vlogo za prenos koncesije na drugega izvajalca. Novemu izvajalcu želijo, da zmore in zna ob teh pogojih kakovostno izvajati dimnikarsko dejavnost. Planinc je sodelovanje z občani označil kot zgledno in dodal, da tudi uporabniki v občini niso imeli znatnih pripomb na kakovost izvajanja. Dimnikarstvo Primc je imelo koncesijo do leta 2016, z možnostjo podaljšanja za naslednjih sedem let. Koncesijo so na drugega izvajalca prenesli tudi v občinah Semič in Metlika.

Pravilnik o oskrbi malih kurilnih naprav

Kako pogosto je treba pregledovati in čistiti kurilne naprave, določa Pravilnik o oskrbi malih kurilnih naprav dimnih vodov in zračnikov pri opravljanju javne službe izvajanja meritev, pregledovanja in čiščenja kurilnih naprav, dimnih vodov in zračnikov. Celoten pravilnik je dostopen tudi na spletni strani občine, pod zavihkom požarna varnost, v nadaljevanju pa objavljamo nekaj poudarkov:

prvi strokovni pregled: potreben je pred zagonom kurilne naprave, ob vsaki sanaciji oziroma če se kakorkoli spreminja fizično stanje kurilnih dimovodnih naprav; na podlagi pregleda se izda soglasje za uporabo in vpiše K/D naprava v razvid kurilnih naprav;

čiščenje: opravlja se na vseh kurilnih napravah, pogostost pa je odvisna od vrste goriva;

kontrolni pregled: v primeru, da je hiša dalj časa prazna ali se kurilna naprava ni uporabljala od zadnjega čiščenja - samo v tem primeru zadostuje pregled in ni potrebno čiščenje;

letni strokovni pregled: opravi se enkrat letno, z njim se ugotavlja fizično primernost kurilnih dimovodnih naprav za uporabo in ne nadomesti čiščenja; čiščenje in letni strokovni pregled se med seboj ne izključujeta.

ikarstvo Verač

Star sem 22 let in prevzem takšnega dimnikarskega terena, kot je vaša občina, predstavlja zame strahovit izziv. Verjamem, da bomo s častnim in poštenim delom dokazali, da čiščenje dimnikov ni samo pobiranje denarja. Če to dosežemo, bodo uporabniki varno kurili in porabili manj goriva, kot bi ga sicer. Je pa res, da smo Slovenci očitno strokovnjaki v tem, kako zavračati obveznosti in kako iskati pravice. Opozarjamo uporabnike, da brez našega rednega čiščenja v primeru škodnega primera uporabnik prevzema nase vso odgovornost. Hiša v vaši občini je vredna sto, dvesto tisoč evrov ali še več, človeško zdravje, življenje nimata cene, mi nudimo storitve, ki so povsem primerljive ali boljše od konkurenčnih podjetij. Navedeni razlogi morajo zadostovati, da uporabnik dovoli izvajati dimnikarske storitve nam kot koncesionarju. Za ponazoritev lahko uporabimo osebni avto, ki je v primerjavi s prej navedeno vrednostjo hiše ali človeškega življenja vreden zelo malo, a ga lastniki vseeno vsako leto peljejo na tehnični pregled in zraven drago zavarujejo. Za hišo, zdravje pa je škoda denarja. Poleg tega se vložek v čiščenje kurilnih naprav posredno z manjšo porabo goriva tudi dejansko povrne.

Zakaj menite, da je potrebno redno izvajanje dimnikarskih storitev na kurilnih napravah?

V Sloveniji je zaradi preveč smrtnih in škodnih primerov odgovor na to vprašanje nepotreben. To je tako, kot če bi policista spraševali, zakaj že ne sme vinjen voznik za volan. Dimnikarska storitev je obvezna zaradi varovanja zdravja uporabnika kurilnih naprav, zaradi varovanja premoženja uporabnika kot tudi zaradi ekologije.

Kakšen je cenik dimnikarskih storitev in kaj vse vpliva na ceno? Koliko ta znaša v povprečju?

Cenik je javen, objavljen v sredstvih javnega obveščanja že nekaj let, sprejela ga je vlada in naj bi bil enak v vseh slovenskih občinah. Ker je zelo nejasen, s preveč postavkami, ga še sami izvajalci včasih ne razumemo. Govoriti o ceni je nevhvaležno, saj je lahko račun za čiščenje nekje 25 evrov, pri drugi stranki pa glede na opravljeno delo 65 evrov. Načeloma pa te vsote naj ne bi presežali.

Kakšni so prvi odzivi uporabnikov?

Poudaril bi, da smo bili pri tistih uporabnikih, kjer smo do zdaj opravili storitev, povsod lepo sprejeti, pa tudi za ceno je bilo rečeno, da za enako opravljeno storitev nismo dražji od predhodnika. Zato se že veselimo novih izzivov, ki prihajajo.

V prihajajočem koledarskem letu želimo občankam in občanom občine Gorenja vas - Poljane veliko zdravja, osebne sreče in uspehov ter varno in poceni ogrevanje domov.

Tina Dolenc

Plazenje na Sovodnju

Še kar naprej se premika

Posledice plazu pod vrtcem in šolo na Sovodnju so izvajalci uspeli delno sanirati do večje snežne odeje. Po novi trasi, kar po cesti mimo šole, so speljali del vaškega vodovoda, ki so mu dodali še nove hidrantne iztoke. Cesta je bila zato zaprta, delno se je dalo koristiti javno pot mimo Kovača.

Za betonsko ali asfaltno prekritje poškodovanega cestišča še ni bilo časa, saj so aktivnosti takoj preusmerili k stabilizaciji zgornjega dela hribine, tik ob šolskem igrišču, ki se je v sled spodnjih premikov odklinala še zgoraj. Na dolžini dvajsetih metrov so navpično zabili dvajset pilotov, po šest metrov dolgih železniških tirnic, prečno položili armaturni mreži in zalili z betonom.

Še en tak poseg pod prizidkom vrtca bi stanje še izboljšal, saj se razpoke na stavbi še kar širijo, kar potrjujejo uradna merjenja in nakazujejo vrata, ki se zapirajo s treskom, drsajo ali pa se sploh ne zaprejo več normalno.

Po prvem plazu novembra je zdrsnjena zemeljska gmota še večkrat zaprla spodnjo cesto in treba je bilo resneje ukrepati. Pogled na nekdanjo brežino v spodnjem delu je po odstranitvi dreves in velike količine drseče zemljine precej drugačen. Zgornji osrednji del se še premika. Tisti, ki dnevno sledimo spremembam, upamo, da bo pri stroki, odgovornih in izvajalcih v naslednjih mesecih zadosti vztrajnosti in skrbnosti za to, da bo prizidek k šoli ostal v funkciji in vsaj približno na istem mestu.

Milka Burnik

Foto: Milka Burnik

Utrjevanje brežine ob šolskem igrišču

Vabimo vas, da se v okviru Leader projekta »Moj eko vrt«, ki se financira iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja, nacionalnih sredstev ter sredstev občin Gorenja vas - Poljane, Škofja Loka, Železniki in Žiri, udeležite predavanja z naslovom:

PRIDELAVA ZELENJAVE OD SEMENA DO SEMENA NA NARAVEN NAČIN

Spoznali bomo, kako pridelovati avtohtona semena in vzgajati sadike.

Predavala bo Fanči Perdih, vodja semenarske hiše Amarant. Po predavanju bo možen tudi nakup ekoloških semen Amarant.

Predavanje bo:

- 8. 1. 2013, ob 19. uri v prostorih DPD Svoboda v Žireh,
- 10. 1. 2013, ob 19. uri v OŠ Ivana Tavčarja v Gorenji vasi (mali vhod v OŠ),
- 15. 1. 2013, ob 19. v Domu čebelarjev ČD Škofja Loka v Brodeh,
- 17. 1. 2013, ob 19. uri v predavalnici OŠ Železniki.

Vsebina predavanja je na vseh lokacijah enaka.

Predavanja so brezplačna, prijave pa obvezne. Prijavite se lahko po e-pošti: info@las-pogorje.si (navedite tudi ime, priimek in telefonsko številko) ali po telefonu: 04/51-20-131.

Občinski nagrajenci za leto 2012

Občina Gorenja vas - Poljane je na slavnostni akademiji ob občinskem prazniku v spomin na prvo omembo naših krajev v pisnih virih tudi letos podelila plaketi in priznanja občanom, ki s svojim udejstvovanjem na različnih področjih pomembno prispevajo k prepoznavnosti občine in s svojim delom ter ustvarjanjem dajejo pečat krajem pod Blegošem. Kako so predloge utemeljili predlagatelji?

Valentin Kokalj,

upokojeni ravnatelj OŠ Ivana Tavčarja Gorenja vas, je prejel plaketo Občine Gorenja vas - Poljane za dolgoletno delo na področju vzgoje in izobraževanja ter vsestransko sodelovanje z lokalno skupnostjo.

Na delovno mesto ravnatelja gorenjevaške šole je bil imenovan 15. avgusta 1981 in ga opravljal vse do upokojitve, 31. septembra 2009. Na področju pedagoškega dela se je vsa leta vodenja šole zavzemal za razvojno naravnost šole in vrtca, kar se je odražalo v kakovostnem učno-vzgojnem delu ter v primerljivem znanju učencev z učenci drugih šol. Ob tem je ohranjal dobro tradicijo in vrednote, še žive v tem okolju. Med člani številčnega kolektiva je spodbujal ustvarjalni nemir in omogočal sodelavkam in sodelavcem razvoj strokovne kariere in osebne rasti.

Veliko in odgovorno področje njegovega dela je bila skrb za vzdrževanje in gradnjo šolskih objektov. V času njegovega ravnateljevanja so bile obnovljene podružnične šole Lučine, Javorje in Sovodnj ter zgrajena OŠ Poljane. Šolska zgradba v Gorenji vasi je bila povečana za potrebe devetletke, zgrajeni so bili dodatni prostori za vrtec, obogatena je bila z urejenimi zunanji igrišči in okolico. Pri izvedbi tako zahtevnih in odgovornih nalog je odlično sodeloval z okoljem in cenil razumevanje lokalne skupnosti oziroma županov, občinskih svetov in njihovih strokovnih služb. Izgradnja nove šole v Gorenji vasi leta 1971 je omogočila članom okoliških društev, da so v šolskih prostorih vadili in trenirali, del pouka je v njih izvajala tudi Glasbena šola Škofja Loka.

Kokalj je svoje delo in poslanstvo ravnatelja jemal zelo resno in bil zgled vsem delavcem šole. Sodelavce je dobro poznal in jih podpiral v prizadevanjih za čim boljše uspehe učencev pri rednem pouku in tudi sicer. S tem je rasel tudi ugled šole. Imel je čut in mero za sprejemanje in uvajanje šolskih novosti. V kolektivu je deloval povezovalno, saj se je kot ravnatelj in pedagoški vodja dobro zavedal, da šola z učitelji raste ali pade. S prijazno, premišljeno in argumentirano odločnostjo je tlakoval pot

marsikateri pedagoško-strokovni ali tehnični odločitvi oziroma rešitvi.

»Priznanje, ki sem ga prejel, pomeni predvsem priznanje mojemu delu v 28 letih ravnateljevanja v Gorenji vasi. Je tudi priznanje večini mojih sodelavcev na OŠ Ivana Tavčarja, na podružničnih šolah in vrtcih, ki so s svojim delom pripomogli, da je šola postala in ostala poleg hrama učenosti tudi kulturni in športni center srednje Poljske doline. Priznanje delim tudi z učenci in starši, ki nas je družila zavest več znati, več vedeti, biti solidaren z ubogimi in drugačnimi. Številne generacije otrok izpod Blegoša so bile vztrajne, marljive, močne, pogumne, da so vzdržale vse te neskončne kilometre vožnje v šolo in nazaj. Kljub temu so mnoge učenke in učenci naših šol dosegli uspehe na srednjih šolah, kasneje na univerzah in zunaj njih in tudi v zasebnem življenju. Naj vam namignem, da gradite vrtce in šole tudi v bodoče, kajti verjemite mi, da bodo v raju pod Blegošem tudi zato živeli radoživi in srečni ljudje, « je povedal Valentin Kokalj.

Roman Kokalj,

poveljnik Občinskega gasilskega poveljstva Občine Gorenja vas - Poljane, je prejel občinsko plaketo za dolgoletno, požrtvovalno, humano in vestno delo na področju prostovoljnega gasilstva.

Roman Kokalj je poveljnik OGP Občine Gorenja vas - Poljane od leta 1998 in kot podpoveljnik aktivno sodeluje v UO in poveljstvu GZ Škofja Loka, je tudi predsednik komisije za izobraževanje na GZ Škofja Loka ter predsednik nadzornega odbora v matičnem društvu PGD Trebija.

Svoje bogato znanje posreduje kot predavatelj na številnih gasilskih tečajih in s tem skrbi za strokovno usposobljenost enot. Na tekmovanjih GZ in tudi širše opravlja naloge vodje tekmovanj in sodnika gasilskošportnih disciplin. Aktivno sodeluje na številnih intervencijah, kjer s svojim odličnim taktičnim pristopom pripomore k uspešnosti akcij. Prav njegov etični in enakovredni odnos do vseh

društev ga označuje za humanega, požrtvovalnega, dobrega in vestnega gasilskega vodjo. Kot poveljnik OGP aktivno sodeluje z županom, občinsko upravo in občinskim štabom Civilne zaštite, kjer s svojim znanjem ustvarja in koordinira javno gasilsko službo v korist vseh občanov.

Za operativno delo v gasilstvu je že prejel vrsto priznanj tako na regijskem kot tudi na državnem nivoju. Je nosilec državnih gasilskih plamenic III., II. in I. stopnje. Na osnovi dolgoletnega uspešnega dela in usposabljanja na več ravneh je prejel tudi čin višjega gasilskega častnika II. stopnje in značke za 40 let dela v gasilstvu ter značke za 30-letno delo v operativi.

»Priznanje družbene skupnosti mi pomeni, da naše delo ni samo sebi namen, da vsa ta leta delovanja niso bila zaman in da nekateri ljudje to delo visoko cenijo. Gasilstvo pomeni način življenja in ko sem se kot mlad fant odločil, da postanem gasilec, mi niti v sanjah ni bilo jasno, da se bom podal tako globoko, da bo potrebno dati skozi marsikaj, od različnih izobraževanj do usklajevanj z društvi ... Najhuje je takrat, ko rešujemo življenja, ko iz sebe iztisakamo moči in se po svojih najboljših močeh trudimo narediti najboljše. Ko se bomo z intervencije vrnili brez enega samega gasilca, ne bomo nikoli več taki, kot smo, saj nam za nobenega ni vseeno, za vsakega nas skrbi. Največja zahvala gre mojim operativnim gasilcem, skupaj jih je 250, s katerimi se v nočeh odpravljamo na akcije in skušamo rešiti, kar se rešiti da,« je povedal Roman Kokalj.

Urban Jeram,

mednarodno priznan DJ, je prejel občinsko priznanje za ustvarjanje na področju kulture, umetnosti, glasbe in izjemen uspeh na svetovni klubski sceni.

Svojo DJ-kariero je pričel leta 2003 v znanem klubu na Trebiji. Privlačilo ga je dejstvo, da v kreativnosti ni meja, multimedija pa je odličen poligon za kreativno ustvarjanje. Leta 2005 se je preselil v Ljubljano, kjer je najprej delal kot tonski tehnik in grafični oblikovalec na radiu, kasneje v pisarni DJ-ja Umeka. Tam je pridobil izkušnje v video montaži in glasbenem menedžmentu. Ustvarjal je tudi v priznani slovenski video produkciji Di:vision. Pridobljeno znanje zdaj uporablja pri svojem delu, ukvarja pa se z grafičnim oblikovanjem, izdelavo spletnih strani ter videoprodukcijo, ki jo uspešno izkorišča za promocijo lastnih prireditev.

Letošnja zmaga med tisoč didžeji iz vsega sveta na natečaju Burn Residency je bila prelomnica med amatersko in profesionalno glasbeno kariero. Prva nagrada je bila potovanje in učenje na Ibizi ob boku tujih DJ-zvezdnikov (Burn Ibiza Experience).

Zadnjih nekaj mesecev živi na Ibizi, kjer vsak teden za mešalno mizo navdušuje obiskovalce v največjem klubu na svetu, ki sprejme 15 tisoč ljudi. Postal je član največje španske organizacije elektronskih zabav El Row, s katero je to poletje sodeloval tudi v enem izmed klubov v Barceloni.

»Priznanje mi pomeni, da dolga leta, dolge ure, neprespene noči in trdo delo niso bili za-

man. Mislim, da moramo tudi v prihodnosti poskrbeti za mlade v naši občini, saj opažam, da na kakovostne zabave hodijo v Ljubljano, Maribor ali v tujino, kar večkrat pomeni, da gredo pijani za volan. Zakaj bi to dopuščali? S skupnimi močmi lahko to v naši občini tudi spremenimo,« je povedal Urban Jeram.

Iztok Sitar,

eden izmed najvidnejših ustvarjalcev stripa pri nas, je prejel priznanje župana za dolgoletno in mednarodno uspešno umetniško ustvarjanje na področju stripa, ilustracije in karikatur.

Iztok Sitar je končal šolo za oblikovanje, smer grafika, in leta 1984 v literarni reviji Mentor objavil svoj prvi (rahlo avtobiografski) strip Kdo je ubil risarja stripov. Od takrat je pod svojim imenom ali psevdonimom Ninel objavljali stripe in karikature v večini slovenskih časopisov in revij. Leta 1990 je izšel njegov prvi

strip album Sperma in kri. Dve leti kasneje je v Dnevniku začel objavljati dnevni humoristični strip, Bučmanove, ki so izhajali deset let. Do zdaj je izdal trinajst žanrsko različnih albumov, med katerimi so njemu najljubši tisti z družbeno-politično tematiko, v katerih nastavlja ogledalo slovenski politiki in verskemu licemerstvu.

Leta 2007 je ob 80-letnici slovenskega stripa izdal prvo slovensko monografijo Zgodovina slovenskega stripa, v kateri v sliki in besedi predstavi 80 najpomembnejših avtorjev stripa. Sitarja uvrščamo v tretjo generacijo slovenskih striparjev, ki je konec osemdesetih let formirala tako imenovani Novi slovenski strip, osvobojen vseh predsodkov do aktualnih družbenih trendov.

»Vesel sem, da so se me spomnili tudi v rodnem domačem kraju in priznanje meni je še eno priznanje stripu. Prav tako mi priznanje pomeni motivacijo za nadaljnjo umetniško ustvarjanje,« je povedal Iztok Sitar, ki je priznanje prejel nekaj dni pred svojim okroglim jubilejem.

Lidija Razložnik

Prireditve ob občinskem prazniku

Predstavili so se manj znani glasbeniki v občini

Letošnja proslava ob občinskem prazniku, 23. novembru, dnevu, ko je bila leta 973 zapisana darilna listina cesarja Otona II. kot najstarejši pisni vir, v katerem so prvič omenjeni kraji v današnji občini Gorenja vas - Poljane, je bila posebna tudi zaradi zanimivega, zabavnega in drugačnega kulturnega programa.

Obiskovalci – med njimi sta bila letos tudi župan Jiří Šimanek in podžupan Jiří Rangl s soprogama iz po-bratenega češkega mesta Planá nad Lužnicí – so si lahko ogledali film z naslovom Tudi to so zakladi Poljanske doline. V njem so Poljanke in Poljanci, kot so amaterska igralka, trgovka, lovec, kmet, voznik šolskega avtobusa, starostnik ..., spregovorili o življenju nekoč in danes ter o veselih in manj veselih prigo-dah iz svojega življenja.

Gledalci so tako lahko slišali, da je bil včasih po-sameznik reven, če ni imel strehe nad glavo in kosa kruha, danes pa, če si vsako leto ne more privoščiti dopusta in je lastnik starejšega avtomobila. Izvedeli so vse o smučanju na vodi in igranju golfa na Hotavljah. Zanimivo je bilo slišati tudi lovske prigode o čakanju na medveda, zakaj je bil nekdaj prepričan, da na Stari vrh vozijo sneg in še več drugih zgodb.

Za glasbeni del so poskrbeli Gordana Buh, Marija Prebil, trio Liberte, vokalna skupina Cantabile in kvartet Libertas. Po končanem kulturnem programu sta sledila županov govor in podelitev priznanj letošnjim občinskim nagradencem.

»Letos nam je uspelo, da smo našo občino res vpisali na zemljevid, in sicer v smislu, da se je o njej veliko pisalo,« je govor pričel Čadež in izpostavil tri večje turistične točke v občini. Mediji so o zanimivi zgodbi Topličarja veliko pisali in s tem pripomogli k večji obiskanosti. Po njegovem mnenju nad Visokim le ni vse tako

Marija Prebil iz Lovskega Brda je zapela tudi Zdravljico.

črno, če pristopiš s pozitivno energijo in ciljem, ki ga s skupnimi močmi poskušaš uresničiti. »Uspelo nam je s skupnim sodelovanjem lokalnega okolja, lokalnih zanesenjakov in občine Škofja Loka.« Spomnil je še na Rupnikovo linijo in kegljanje z lesenimi krogli.

»Moja želja je, da Poljane postanejo kulturno središče ne le Poljanske doline, temveč cele države. To je tudi naš cilj,« je dejal župan in pohvalil sodelovanje z upravnikom Štefanove hiše, ki je letos pripravil 1. Festival slovenske karikature na Visokem.

Naslednje leto občino čaka največji in najbolj zahteven kohezijski projekt, vodovod in kanalizacija Gorenja vas-Trebija, v katerega je bilo do zdaj vloženega veliko dela in energije. Graditi se bo začela tudi gorenjevaška obvoznica, ki je pomemben projekt tako za Poljansko dolino kot za razvoj infrastrukture na Primorskem.

Lidija Razložnik

Častni občani dobili tudi mesto na občini

V stavbi občine, na zgornjem hodniku, kjer deluje uprava, si v času uradnih ur po novem lahko pogledate, kdo so naši zaslužni občani.

Kot je pojasnil Bernard Strel, ki je bil skupaj z Barbaro Bogataj zadolžen za postavitev vitrine, so na občini želeli na primeren način izpostaviti dose-danje prejemnike najvišje nagrade v občini. Za zdaj so zasedeni trije prostori. Prvi je častni občan postal Branko Selak (2003), nato Peter Jovanovič (2005) in pred petimi leti še Jože Bogataj (2007). Občinske nagrade se podeljujejo od leta 1998.

»Poleg fotografije s podelitve priznanja so navedeni osnovni podatki, kot so leto imenovanja za častnega občana, ime in priimek ter razlogi za imenovanje in krajša obrazložitev,« je povedal Strel in dodal, da informacije o drugih občinskih nagradencih lahko dobimo na spletni strani občine.

M. B.

Moralni principi so bili vrženi v kot

Na svojih dolgih poteh po šolskem polju sem srečal veliko ljudi, doživel številne lepe in tragične usode, spoznal sebe in druge, videl, kaj pomeni politika, občutil prijateljstvo, sovraštvo, se veselil uspehov svojih kolegov, učenk in učencev, občine in svoje domovine Slovenije.

Pred mano je osemindvajset zvezkov formata A4, v katerih so zapiski o mojem delu na šoli Ivana Tavčarja Gorenja vas. Odpiram jih, prebiram orumenele liste in urejam misli. Zaznam skrb za učenke in učence, ki je bila vedno v moji zavesti. Vidim otroke, ki so utrujeni, a srečni, ker so v šoli. Radovednost in dobrotu sijeta iz njihovih oči. Preproste in srčne so njihove besede. Velika večina je vozačev. Junaki so tisti, ki dan za dnem premagujejo dolge in nevarne poti v našo šolo. Pa vseeno veliko znajo, večina je uspešnih in so hvaležni za trud, ki ga vanje vlagajo učitelji.

Seveda so se generacije otrok spreminjale. Postajale so bolj samozavestne, zahtevale so vedno več, tudi znale so več. Sodobna tehnologija otrokom omogoča dostop do informacij, postajajo del globalnega sveta. Včasih se mi zdi, da učitelji pa tudi starši nismo več kos hitremu napredku na vseh področjih. Naši otroci pa so enakopravni del tega.

V šoli že dolgo nista več dovolj samo tabla in kreda. Nove metode in tehnologije poučevanja so sestavni del vsakdana. Vem, da so šole v naši občini dobro opremljene in da večina učiteljev in vodstva šol sledijo napredku. Sam vem, da tudi stare in preizkušene metode dela z učenci še vedno veljajo in stojijo.

Žal pa je naše življenje sestavni del svetovne in domače krize. Z njo in z novo socialno zakonodajo se je marsikaj obrnilo na glavo. V družinah, ki so sicer že živele na robu, se je pojavila tudi lakota. Ampak res lakota. Pa ne

le to, da nekateri otroci nimajo šolskih kosil, ampak tudi to, da ko pridejo domov, jih doma ne čaka nič. Upam, da je v naših krajih teh pojavov še malo, če pa so, da jih znamo reševati. Ena od pomembnih stvari pri teh družinah je, da se zavedajo, da niso sami. Jaz sem še iz generacije, ko ni bilo pralnega praška in čokolade. Vsi smo bili enako (ne)bogati. Zdaj pa imamo lahko v istem razredu sošolce, ki imajo bogate starše, ter ob njih otroke, ki sanjajo o žemlji.

V osemindvajsetih letih mojega dela v Gorenji vasi je bilo v šolstvu veliko sprememb. Čeprav pravimo, da so šolski sistemi kot tankerji, ki jih je težo obrniti, se je vseeno spreminjalo: nova matematika, novi načini opismenjevanja, spremembe učbenikov in oblik načrtovanja, sprememba družbenega sistema, uvajanje devetletke, novi učni načrti, nivojski pouk. Pa še kaj bi se našlo. Ni bilo vse od naštetega napredek, kar nekaj eksperimentov je bilo vmes in ponesrečenih rešitev. Veliko časa in truda je bilo treba, da smo skupaj z učitelji, starši in učenci uvajali spremembe. Ob uvajanju devetletne osnovne šole je bilo zelo veliko izobraževanja učiteljic in učiteljev, sestankov s straši, prepričevanja, dokazovanja pravilnosti odločitve, navajanja na nove izraze itn. Danes je devetletka normalna oblika šolskega sistema.

Tem spremembam na šolskem polju je morala slediti tudi šolska infrastruktura. Zato smo gradili šole, vrtnice, prenavljali vodovodne in električne napeljave, ogrevanje, strehe, učilnice,

načrtovali smo gradnjo športnih objektov in kar nekaj jih je bilo zgrajenih. Izjemno dobro je bilo v teh primerih sodelovanje med občino, izvajalci in nadzorom, tudi financiranje je bilo urejeno. Župani so vedno znova, seveda v okviru finančnih zmožnosti, skrbeli za nemoteno pripravo, izvedbo in financiranje. Spominjam se svojih sodelavk učiteljic, vodij podružničnih šol: Sely Šubic v Poljanah, Helene Frelih v Javorjah, Milke Burnik na Sovodnju, Danice Oblak in Martine Jelovčan v Lučinah, Marinke Vidovič v Gorenji vasi, kako so z neverjetno zavzetostjo in skrbnostjo delovale pri načrtovanju in izgradnji šol in vrtcev. Za to delo niso dobile nobenega denarja, no, bilo pa jim je dano veliko moralno zadoščenje ob pogledu na novo šolo, nov vrtec, obnovljeno stavbo, na izraženo hvaležnost otrok, staršev in sodelavcev.

V tistih časih je veliko veljalo pošteno, zavzeto in odgovorno delo.

Šola je živ organizem in prav je, da se premišljeno spreminja. Danes se odgovorni žal zaletavajo v normative, organizacijo delovanja šol in vrtcev, grozijo z odpuščanjem itn. Nedorečene odločitve vnašajo nemir v celoten šolski sistem.

Sedanji čas, ki ga živimo, je drugačen. Imeti več kot drugi, tudi za ceno laži, podkupovanja, sprenevedanja, je postalo del našega vsakdana. Nekateri res ne vedo več, kaj je morala – enostavno povedano, ne vedo, kaj je prav in kaj ni prav. Delajo tako, kot je dobro le zanje. In o tem se piše, govori, vsi vemo, kaj je narobe, naredi pa skoraj nič. Visoki moralni standardi bi seveda morali veljati prav na vseh področjih. Težko je premišljevati tudi o tem, da bo zdaj mlada generacija za sebe kar naenkrat rekla: No future! To je nezaslišano in nevzdržno stanje.

Veliko pove že to, da imamo zdaj veliko mladih, ki živijo iz rok v usta. In prvič imamo mlado generacijo, ki se sprašuje, ali bo sploh dočkala tako starost in pokojnino, kot so jo dočakali starši in stari starši. Moralni principi družbe, na katerih je država blaginje temeljila, so bili vrženi v kot.

Spremeniti moramo vzorce življenja in bivanja. Želel bi, da so vrednote – biti pošten, solidaren, dober, enakopraven, iskren – del vsakega človeka. Da te tradicionalne vrednote živimo vsak dan, v vsaki družini, šoli in širši skupnosti. Tukaj je potrebno biti dosleden in zahteven. Temu se reče družbena odgovornost vsakega posameznika. Učitelji in šole, starši, cerkev, tudi politiki in država prav na tem področju nosijo velik del odgovornosti, kajti skozi njihovo vsakodnevno delovanje se krepi ali pade morala. Vsi naši darovi morajo slediti veri v dobro, pošteno in solidarno.

Lani sem prehodil dolgo pot. Trajala je 28 dni, vsak dan poti v Santiago de Compostela je pomenil tudi spomin na eno leto življenja in dela na moji šoli. Spomini so hodili z mano, dobri in slabi. Več je bilo dobrih. Uspel sem, dosegel sem cilj.

Še nekaj: 23. novembra 2012 sem dobil dokaz, da moje osemindvajsetletno delo ni bilo pozabljeno. Hvala vsem, ki ste sodelovali z mano v projektu »ravnateljstvo Valentin Kokalj v Gorenji vasi.«

Valentin Kokalj, občinski nagradenec

Energetska obnova OŠ Poljane

Uporabnikom in okolju bolj prijazna šola

Zaključuje se energetska obnova OŠ Poljane, ki se je v okviru projekta Obnovljivi viri energije v alpskem prostoru (REAAL) začela aprila letos. Vrednost investicije, ki je bila ocenjena na 540.000 evrov, se je po koncu povečala za 105.000 evrov plus davek, saj so naknadno zamenjali še okna, ki sprva niso bila predvidena. Delež občine bo okrog 100.000 evrov.

Dela na fotovoltaični elektrarni so končali že poleti, konec oktobra pa so jo priklopili v električno omrežje, kamor oddaja električno energijo po ceni 0,0583 €/kWh. Izvajalec Eltec Petrol bo v okviru energetskega upravljanja prihodnja tri leta vodil energetske knjigovodstvo ter enkrat letno predstavil rezultate.

Zamenjali so tudi ogrevalni sistem, zdaj se ogrevajo z lesno biomaso. Zaradi pridobivanja gradbenega dovoljenja za izgradnjo kotlovnice in zalogovnika se je izvedba nekoliko zavlekla, a načrtujejo, da bodo do konca meseca že začeli ogrevati z novim energentom. Namestili so tudi toplotni črpalki zrak/voda za ogrevanje sanitarne vode, zamenjali stavbno pohištvo, radiatorje in termostatske glave. Nataša Kopač, ki na Občini Gorenja vas - Poljane vodi projekt, je pojasnila, da

Projekt REAAL vključuje energetska obnovo petih gorenjskih šol v občinah Gorenja vas - Poljane, Žiri, Kranjska Gora, Gorje in Bled ter kranjskega olimpijskega bazena. Švica bo v projekt vložila 3,53 milijona evrov, kar pomeni sofinanciranje v višini 85 odstotkov. Preostalih 15 odstotkov potrebnih sredstev bodo zagotovile občine.

bo investicijski del projekta zaključen do konca leta, finančne obveznosti pa se bodo prenesle v naslednje leto. »Če bo izvajalec pripravil dokumentacijo, kot je dogovorjeno, bi še v letošnjem letu vložili vlogo za tehnični pregled na UE Škofja Loka,« je dodala. Z energetskega obnovo bodo predvidoma prihranili več kot polovico za to namenjenih sredstev, zmanjšali pa bodo tudi vplive na okolje.

Tina Dolenc

Prvič od podpisa pogodbe v Sloveniji

Občina Gorenja vas - Poljane je od leta 2010 pobratena s češko občino Planá nad Lužnicí, katere predstavniki so letos prvič v mandatu zdajšnjega župana Milana Čadeža obiskali Poljansko dolino. Medsebojno sodelovanje med občinama, ki se je začelo kot neformalno prijateljstvo na kulturnem področju, nameravata občini v prihodnosti razširiti na različna družbena področja, tudi na šole.

Ideja o pobratenju se je oblikovala na podlagi poznanstev med fotografi škofjeloškega območja in takratnim županom Plane Františkom Chramostom, začetnik pa je bil fotograf Izidor Jesenko, ki je v Plani razstavljal svoja dela. »Na prvi obisk v Plano sem bil povabljen marca 2002 kot predsednik Fotokluba Anton Ažbe iz Škofje Loke, s katerim smo imeli v Taboru (mesto blizu Plane) fotografsko razstavo. Takratni župan Plane nad Lužnico je povabil fotografsko delegacijo na obisk v njihovo novo občinsko stavbo. Takrat so se stakala prva prijateljstva,« se spominja Jesenko, ki je v prihodnjih letih še večkrat razstavljal v Plani. Pred občinsko stavbo v Plani je bila posajena tudi lipa češko-slovenskega prijateljstva.

Nadaljnje oblike sodelovanja so se vrstile tudi na drugih področjih: »Takrat so stekli tudi prvi pogovori o sodelovanju med kolesarji, ki so se leta 2003 podali na kolesarjenje po južni Češki. Drugo fotografsko razstavo sem imel leta 2004, takrat smo bili na odprtju s poljanskimi

gasilci, ki pa so takoj navezali odlične stike in vsako leto jih obišče delegacija planskih »hasičev« na gasilski veselici v Poljanah. V letu 2006, na moji tretji fotografski razstavi, so stekli pogovori o sodelovanju med osnovnima šolama Gorenja vas in Poljane. Že v letu 2006 sta Plano obiskala Tratarski zvon in Lovski zbor Medvode.«

Sodelovanje poteka v zadnjih letih tudi v obratni smeri. »V Galeriji Krvina je že razstavljal slikarka Jaroslava Matoušková - Pankova, v Poljanah pa Teodor Buzu.

Gostje so si ogledali znamenitosti

Pred dvema letoma so predstavniki naše občine s tedanjim podžupanom Janezom Hrovatom ponovno obiskali mesto na jugu Češke ter na tamkajšnji občinski proslavi podpisali dogovor o partnerstvu med občinama oziroma listino o pobratenju, s katero so formalizirali dosedanje prijateljstvo. V letu 2011 izmenjava ni potekala, ob letošnjem praznovanju občinskega praznika

Župan (levo) in podžupan Plane z ženama na Visokem

naše občine pa nas je obiskala delegacija pobratene občine: župan in podžupan Jiří Šímanek in Jiří Rangl s soprogo Vero Šímanek in Jeniffer Rangl.

Na obisku so se zadržali od petka do nedelje, pri čemer je bila sobota namenjena spoznavanju Gorenje vasi in Poljan z okolico in večerni proslavi. Gostje so si med drugim ogledali dvorec Visoko, Štefanovo hišo v Poljanah in kmetijo Karlovski mlin v Žirovskem vrhu, navdušile pa so jih tudi posebnosti objektov Rupnikove linije na Golem vrhu. »Med obiskom smo imeli priložnost podrobneje spoznati način delovanja pobratene občine, ki je po številu prebivalcev za dobro polovico manjša od naše občine. Leži v ravninskem delu ob reki Lužnici, ki mesto pogosto poplavlja, zato je trenutno eden pomembnejših projektov občine priprava izvedbe protipoplavne zaščite mesta,« je o pobrateni občini povedala Elizabeta Rakovec z Občine Gorenja vas - Poljane.

Tesnejše sodelovanje na več področjih

Med obiskom, ki je potekal v izjemno prijetnem in sproščenem vzdušju, sta se župana dogovorila za aktivnejše sodelovanje predvsem na kulturnem področju, projekti sodelovanja pa so predvideni tudi med osnovnimi šolami obeh pobratenih občin, kar je bilo nakazano že ob podpisu pogodbe pred dvema letoma. Kot poudarjajo na občini, je pri vsaki obliki mednarodnega sodelovanja pomemben predvsem prenos znanja, izkušenj in dobre prakse med partnerji na vseh področjih družbenega življenja, zaradi česar je smiselno razmišljati o čim širšem spektru sodelovanja, ki bo vključevalo različne organizacije v obeh občinah. Ker imata obe lokalni skupnosti na voljo dovolj zanimivih turističnih znamenitosti, bo v prihodnosti zagotovo zanimiva tudi turistična izmenjava med obema občinama.

Ana Tušek

Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja: Evropa investira v podeželje

PREDSTAVITVE NA TEMO MALIH ČISTILNIH NAPRAV

V okviru Leader projekta »Očistimo vodo«, ki se izvaja ob finančni pomoči Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja, nacionalnih sredstev, sredstev občin Škofja Loka, Gorenja vas - Poljane, Želazniki, Žiri in Planinskega društva Sovodnje, Občina Gorenja vas - Poljane v sodelovanju z Razvojno agencijo Sora organizira predstavitve z naslovom »Ustrezne male komunalne čistilne naprave«. Namen je zagotavljanje strokovne pomoči za občane in občanke, ki nimajo oziroma ne bodo imeli možnosti priklapa na javno kanalizacijo. Na predavanjih boše izvedeli:

- kakšne so zahteve zakonodaje s področja odvajanja in čiščenja odpadnih voda,
- katera območja v občini bodo opremljena z javno kanalizacijo,
- kakšne vrste malih čistilnih naprav poznamo in kakšna je razlika med njimi,
- kakšne so tehnične zahteve za male čistilne naprave,
- na kaj moramo biti pozorni pri nakupu male čistilne naprave, da bo ustrezno delovala in bomo upravičeni do znižanja okoljske dajatve,
- kako do subvencije ali ugodnega kredita za vgradnjo čistilne naprave.

Razpored predstavitve:

- četrtek, 10. januar 2013, ob 16. uri, Kulturni dom Sovodnje,
- četrtek, 17. januar 2013, ob 17. uri, Kulturni dom Lučina.

Predstavitve so namenjene predvsem lastnikom objektov v naseljih Dolga Njiva, Lučina in Sovodnje, za katere je ekonomsko vrednotenje investicije pokazalo, da vlaganja v izgradnjo javne kanalizacije v teh naseljih niso ekonomsko upravičena, lahko pa se jih udeležijo tudi drugi zainteresirani občani in občanke.

Organizirana bo tudi predstavitve, namenjene lastnikom objektov na območju občine, ki ne bodo imeli možnosti priklapa na javno kanalizacijo in bodo morali zagotoviti čiščenje odpadnih voda v malih komunalnih čistilnih napravah, z naslovom »Zakaj in kako moramo skrbeti za malo čistilno napravo – praktični nasveti«. Potekala bo v četrtek, 24. januarja 2013, ob 17. uri v dvorani Občine Gorenja vas - Poljane. Izvedena bo v sodelovanju z dr. Milo Levstekom, vodjo laboratorija v OČN Domžale - Kamnik, predstavitve pa bodo naslednje teme:

- Pogoji za optimizacijo delovanja čistilnih naprav
- Kaj lahko spuščamo v malo čistilno napravo?
- Kaj ne sodi v malo čistilno napravo in zakaj ne?
- Kako moramo skrbeti za malo čistilno napravo?
- Razlike v vzdrževanju različnih vrst čistilnih naprav
- Primeri iz prakse

Udeležba je brezplačna. Za več informacij pokličite na Razvojno agencijo Sora, tel. št. 04/62-02-225 ali 041/262-303.

Nove naložbe v Občini Gorenja vas – Poljane

Občina Gorenja vas – Poljane bo v okviru operacije Odvajanje in čiščenje odpadnih voda v porečju Sore, Projekt Občina Gorenja vas – Poljane, ki je del skupine projektov »Odvajanje in čiščenje odpadnih voda v porečju Sore«, v katerem sodeluje skupaj z Občino Škofja Loka, Občino Železniki in Občino Žiri, razširila in izboljšala primarni kanalizacijski sistem Gorenja vas ter posodobila in razširila čistilno napravo Gorenja vas. Preko 2 milijona EUR vredna naložba bo zaključena do konca leta 2014, omogočila pa bo nove prikllope objektov na javni kanalizacijski sistem, njegovo širitev ter zagotovila boljšo ureditev odvajanja in čiščenja odpadnih voda v občini. Projekt predstavlja pomembno pridobitev za občino Gorenja vas – Poljane, saj bo prispevala k čistejšemu okolju in višji kakovosti življenja občanov.

Gradnja in izboljšave kanalizacijskega sistema Gorenja vas

Obstoječi primarni kanalizacijski sistem je potreben obnove in nadgradnje. V okviru projekta bodo zgrajeni in izboljšani kanali primarnega kanalizacijskega sistema v skupni dolžini 6,94 km, ki bodo vključevali:

- gradnjo kanalizacije Trebija – Podgora (v dolžini 2,57 km) s črpališči Trebija 1, Trebija 2 in Podgora 3,
- gradnjo kanalizacije Trebija (v dolžini 0,57 km),
- gradnjo kanalizacije Hotavlje (v dolžini 2,14 km) s črpališčem Hotavlje 1,
- gradnjo kanalizacije Hotavlje – Gorenja vas (v dolžini 1,66 km).

Z nadgradnjo se bodo na javni kanalizacijski sistem Gorenja vas na novo priključila naselja Trebija, Podgora, Hotavlje in del Gorenje vasi. Vrednost investicije, ki zajema projektiranje in izgradnjo primarnega kanalizacijskega sistema Trebija – Gorenja vas v skupni dolžini 6,94 km v naseljih dela Gorenje vasi, Hotavlje, Podgora in Trebija znaša 1.499.785,04 EUR z DDV.

Posodobitev in razširitev čistilne naprave Gorenja vas

Poleg gradnje in izboljšave kanalizacijskega sistema bo v okviru projekta posodobljena in razširjena tudi ob-

stoječa čistilna naprava Gorenja vas, in sicer s 1.000 PE (populacijskih ekvivalentov) na 3.100 PE. Posodobljena čistilna naprava bo omogočala nove prikllope objektov na javni kanalizacijski sistem Gorenja vas, uredila prevzem in obdelavo vsebin iz greznic in biološkega blata iz malih komunalnih čistilnih naprav. Po izgradnji manjkajočih odsekov kanalizacijskega sistema se bodo na čistilni napravi dodatno lahko čistile komunalne vode iz na novo priključenih naselij: dela Gorenje vasi, Hotavelj, Podgore in Trebije. Vrednost investicije, ki zajema projektiranje in izvedbo posodobitve ter razširitve čistilne naprave Gorenja vas znaša 1.094.063,38 EUR z DDV.

Celoten projekt sofinancirajo Evropska unija iz Kohezijskega sklada, Republika Slovenija in Občina Gorenja vas – Poljane. Predviden zaključek projekta je konec leta 2014, ko bo zaključeno enoletno poskusno obratovanje čistilne naprave in zgrajeni primarni kanali kanalizacijskega sistema Gorenja vas. Projekt bo pomembno prispeval k izboljšanju kakovosti površinskih in podzemnih voda, zadostni in zanesljivi oskrbi s čisto pitno vodo, izboljšanju življenjskih in okoljskih pogojev ter zdravstvenemu stanju prebivalcev na območju Občine Gorenja vas – Poljane.

Operacijo delno financira Evropska unija, in sicer iz Kohezijskega sklada. Operacija se izvaja v okviru Operativnega programa razvoja okoljske in prometne infrastrukture za obdobje 2007-2013, razvojne prioritete »Varstvo okolja – področje voda«; prednostne usmeritve »Odvajanje in čiščenje komunalnih odpadnih vod«.

Naložba v vašo prihodnost
OPERAČNO PROGRAMSKO POKLONJEVA EVROPSKIM
POSREDOVANJE

Odvajanje in čiščenje
odpadnih voda v porečju Sore

Podpisana pogodba, vredna šest milijonov evrov

Župan Občine Gorenja vas - Poljane Milan Čadež in direktor podjetja IPI Robi Čerčnik sta podpisala pogodbo za projektiranje in gradnjo projektov, skupaj vrednih skoraj šest milijonov evrov. Naložba bo omogočala kakovostno odvajanje komunalnih odpadnih voda in oskrbo z zdravno pitno vodo, zaključena pa bo do konca leta 2014.

Foto: Tina Dolenc

Župan Milan Čadež (desno) in direktor podjetja IPI Robi Čerčnik sta si segla v roke po podpisu pogodbe za izvedbo največjega projekta v občini, ki so ga leta 2005 začeli že prejšnji župani na Škofjeloškem.

Pogodba vključuje tri projekte. Prvi zajema projektiranje in gradnjo 6,94 kilometra primarnega kanalizacijskega sistema Trebija-Gorenja vas s štirimi črpališči komunalnih odpadnih voda. Drugi vključuje projektiranje in gradnjo 3,03 kilometra sekundarne kanalizacije Trebija-Gorenja vas, tretji pa projektiranje in gradnjo 16,463 kilometra novega cevovoda vodovodnega sistema Trebija-Poljane-Škofja Loka, ki oskrbujejo občini Škofja Loka in Gorenja vas - Poljane, in podsistemov v občini Gorenja vas - Poljane s pripadajočimi objekti (črpališča, vodohrani in klorinatorsko postajo). Izvajalci del bodo do pomladi pripravili projektno dokumentacijo in vsa potrebna dovoljenja, potem pa začeli z deli. Podjetje IPI je specializirano na področju nizkih gradenj, kanalizacijskih sistemov in sistemov za oskrbo s pitno vodo, zato Robi Čerčnik pričakuje, da bodo dela potekala nemoteno in že zdaj naproša prebivalce za strpnost in razumevanje.

Občina se bo zadolžila za 600.000 evrov

Vrednost prvega sklopa del je ocenjena na 1,5 milijona evrov, ki bo v 65 odstotkih sofinanciran iz Kohezijskega sklada EU, 12 odstotkov bo primaknila država, preostalih 23 odstotkov pa bo zagotovila občina iz lastnih sredstev. Drugi sklop, tj. izgradnja sekundarnih kanalov in nastavkov za hišne priključke, bo v celoti financirala občina, za kar bo namenila

dobrih 500 tisoč evrov, medtem ko je tretji sklop naložbe v občini Gorenja vas - Poljane vreden nekaj manj kot štiri milijone evrov. Ker gre pri tem za skupen projekt s škofjeloško občino, sta občini vložili skupno vlogo za pridobitev nepovratnih sredstev s strani Evropske unije iz Kohezijskega sklada. V letu 2013 bo naložba stala 2,3 milijona evrov, pri čemer znaša delež občine 490.000 evrov, vse ostalo pa bodo pokrili s sredstvi iz skladov EU in države. Poleg tega bo občina namenila še 440.000 evrov za investicije, za katere ne more pridobiti nepovratnih sredstev. Za vse skupaj se bo občina v letu 2013 zadolžila za 600.000 evrov.

Na sistem bodo priklopili 858 prebivalcev

Po izgradnji primarnega kanalizacijskega sistema Trebija-Gorenja vas bo mogoče na sistem priklopiti tudi 858 prebivalcev v naseljih Gorenja vas, Hotavljice, Podgora in Trebija. Z investicijo ne bo izboljšana le gospodarska infrastruktura, ki pomembno vpliva na trajnostni razvoj občine, temveč tudi kakovost površinskih in podzemnih voda, ki bistveno vplivajo na kakovost življenja prebivalcev. Na javnem vodovodu tako ne bo več azbestnih cevi, oskrba s pitno vodo pa se bo izboljšala tudi na območjih, kjer je bila dobava zdaj motena ali so prebivalci potrebovali vodne črpalke. Župan Čadež je projekt označil kot največjega v občini.

Tina Dolenc

V vrtcu ob svečah, med poukom v bundah

Na podružnični šoli Sovodenj so v ponedeljek, 5. novembra, ko so bile ob obilnih padavinah tudi v naših krajih precej izredne razmere, ostali brez elektrike. Zmanjkalo jo je nekaj po četrtni uri zjutraj.

Elektrike ni bilo tudi v Gorenji vasi ter okoliči, vendar so jo kmalu dobili nazaj, medtem ko so na sovodenjski šoli ter še v enem delu vasi ostali brez nje vse do 10.40 dopoldne. Ostali so brez luči, pouk je tekel brez uporabe naprav, ki zahtevajo dovod elektrike, pa tudi ogrevanje ni delovalo. »K sreči sem tisto nedeljo peč vključila že ob 17. uri in se je do jutranjih ur zrak vsaj malo segrel. V izoliranem vrtcu ni zaznati takih temperaturnih sprememb in zjutraj sploh ni bilo hladno, a nekaj časa smo živeli v soju nekaj sveč,« je pojasnila Milka Burnik, vodja šole. V učilnicah so bili učenci v oblačilih, v katerih so prišli v šolo. »Slekli so se šele po 11. uri, le najbolj topli že prej.« Ko so za nočni izpad elektrike uspeli poskrbeti, je po eni uri prišlo do novega izpada varovalke, ki jo je popoldne zamenjal električar. »Brez luči je bil vrtec, pa vtičnice v računalniški učilnici, delal ni en štedilnik,« je še pojasnila Milka Burnik.

Zmanjkalo je še vode

Izpad elektrike v dopoldanskem času na šoli precej zaplete ritem priprave hrane. Kot je še dodala vodja šole: »Imamo samo električna štedilnika, kar je po nekih predpisih najbolj prav, vendar pisci pravil ne živijo v naših krajih in ne vedo, kako je, ko zmanjka elektrike.« Le lastni iznajdljivosti in pripravljenosti delavk na šoli gre zahvala, da je potekalo hranjenje vrtčevskih in šolskih otrok skoraj brez sprememb.

»Čistilka je pritovorila od doma plinski gorilec, jaz sem posodila plinsko bombo iz štedilnika v stanovanju, kuharica pa se je znašla, kot se je najbolj znala. Vsi so imeli topel zajtrk, malico in kosilo,« je bila vesela Burnikova.

Kot da izpad ni bil dovolj, pa so ob 8.30 ostali še brez vode. Vzrok je bila počena cev, iz šole so lahko le opazovali, kako je voda v potoku drla ven sredi travnika. Potem se je začelo lomiti, premikati in posedati pod šolskim igriščem, spodaj je zdrsnil prvi plaz ... Sanacija tega že poteka, pristojni so prav tako kmalu popravili počeno cev, pouk in življenje na šoli in v vrtcu pa sta se kmalu vrnila v ustaljene tirnice.

Del zaselka Laniše, Košenija ter Javorjev Dol in Koprivnik so v teh dneh dovod električne energije imeli neprekinjen, prav tako tudi spodnji del Sovodnja z Mercatorjevo trgovino in Lesgalom ter Termopolom, saj je bil prizadet le daljnovod proti Novi Oselici in delno proti Podjelovemu Brdu.

Damjana Peternelj

Občina Gorenja vas - Poljane
Poljanska cesta 87
4224 Gorenja vas
D. Š.: SI 63943026

Občina Gorenja vas - Poljane, Poljanska cesta 87, 4224 Gorenja vas, na podlagi Zakona o stvarnem premoženju države in samoupravnih lokalnih skupnosti (Uradni list RS, št. 86/10), Uredbe o stvarnem premoženju države in samoupravnih lokalnih skupnosti (Uradni list RS, št. 34/11) in Načrta razpolaganja z nepremičnim premoženjem Občine Gorenja vas - Poljane z dne 20. 9. 2012 objavlja

JAVNO ZBIRANJE PONUDB

za prodajo nepremičnine v lasti Občine Gorenja vas - Poljane

I. Prodajalec

Občina Gorenja vas - Poljane, Poljanska cesta 87, 4224 Gorenja vas.

II. Predmet prodaje

Prodaja poslovnega prostora v Gospodarski coni Todraž, Todraž 1, 4224 Gorenja vas, parc. št. 843/8, k. o. 2058 Dolenja Dobrava (ID3855671), v izmeri: poslovni prostor 251 m², dvorišče 503 m².
Zemljiškoknjižno stanje nepremičnine je urejeno, nepremičnina je komunalno opremljena.

III. Izključna cena

Izključna cena za nepremičnino znaša 105.000 evrov. Prodaja nepremičnine za ceno, nižjo od izključne, ni možna.
V izključni ceni ni zajet davek na promet z nepremičninami (2 odstotka). Davek na promet z nepremičninami in stroške zemljiškoknjižnega vpisa lastninske pravice plača kupec. Stroške notarske overitve pogodbe nosi prodajalec.

IV. Merilo za izbiro

Merilo za izbiro ponudnika je najvišja ponujena cena. Če dva ali več ponudnikov ponudijo isto ceno, se bodo s ponudniki izvedla dodatna pogajanja.

V. Varščina za resnost ponudbe

Za resnost ponudbe so ponudniki dolžni najkasneje dva dneva pred rokom, ki velja za oddajo ponudbe, vplačati varščino v višini 5 odstotkov ponujene cene na transakcijski račun Občine Gorenja vas - Poljane, številka 01227-0100007212, odprt pri Upravi Republike Slovenije za javna plačila, območna enota Kranj, ter obvezno navesti namen nakazila: varščina, pri nakazilu pa navesti model 00, sklic 601.
Izbranemu ponudniku bo varščina brezobrestno všteta v kupnino. Neizbranemu ponudniku bo varščina brez obresti vrnjena v roku 15 dni po končanem izboru najugodnejšega ponudnika. Potrdilo o vplačilu varščine je obvezni sestavni del ponudbe.

VI. Vsebina ponudbe

Pisna ponudba mora vsebovati:

- fizične osebe in samostojni ponudniki morajo v ponudbi navesti naslednje podatke: ime in priimek, naslov stalnega ter začasnega bivališča, EMŠO, davčno številko in številko TRR,
- pravne osebe morajo v ponudbi navesti naslednje podatke: naziv in sedež, davčno številko, matično številko, številko TRR ter podatke o zakonitem zastopniku,
- navedbo ponujene cene za nepremičnino na obrazcu, ki ga ponudnik dobi na sedežu Občine Gorenja vas - Poljane ali na občinskih spletnih straneh,
- poslovni načrt s predstavitvijo razvoja dejavnosti ponudnika v poslovnem prostoru, ki je predmet prodaje, z naslednjo vsebino: opis dejavnosti, vzroki zanjo, finančna konstrukcija razvoja dejavnosti (viri financiranja in predvidena uporaba virov), časovni plan, trenutno stanje zaposlenih delavcev ter načrt zaposlovanja novih delavcev, vpliv razvoja dejavnosti na poslovanje podjetja. Če poslovni načrt ne bo izkazoval izpolnjevanja vseh obveznosti iz 2. odstavka VII. točke tega javnega poziva, se bo ponudba štela za neustrezno.

Ponudbi je potrebno priložiti tudi:

- potrdilo o plačilu varščine, ki ga potrdi poslovna banka, ki je izvedla plačilo,
- pravne osebe morajo k vlogi priložiti kopijo izpiska iz AJPES-a, ki ne sme biti starejši od 30 dni, samostojni podjetniki izpis iz registra Davčne uprave RS, fizične osebe potrdilo o državljanstvu,
- pisno izjavo, da so ponudniku jasne vse točke iz tega javnega zbiranja ponudb ter da se z njimi strinja in da sprejema vse pogoje. Ponudbo mora podpisati ponudnikova pooblaščenca oseba.

Ponudba, ki ne bo vsebovala vseh zahtevanih sestavin, se bo štela za neustrezno in bo izločena iz nadaljnjega postopka.

VII. Dodatni pogoji prodaje

- Nepremičnina se prodaja po načelu videno – kupljeno; poznejše reklamacije se ne upoštevajo.
- Prodajalec lahko brez kakršne koli odškodninske odgovornosti do sklenitve pravnega posla ustavi postopek prodaje, ne da bi za to navedel razloge, pri čemer se ponudnikom vrne plačana varščina. Obveznost prodajalca, da sklene pogodbo s ponudnikom, ki predloži najugodnejšo ponudbo, je izključena.
- Izbrani ponudnik mora najkasneje v 15 dneh po opravljeni izbiri (od prejema obvestila o izbiri in poziva k podpisu pogodbe) s prodajalcem skleniti kupoprodajno pogodbo, ki jo bo prodajalec pripravil v skladu z določbami tega javnega poziva. Če kupec v navedenem roku ne podpiše pogodbe, velja, da je kupec odstopil od pogodbe. V tem primeru ima prodajalec pravico obdržati dano varščino.
- Celotno kupnino bo kupec poravnal v roku 30 dni od podpisa pogodbe na EZR prodajalca. Rok plačila je bistvena sestavina pravnega posla.
- Zemljiškoknjižno dovolilo za vpis lastninske pravice na nepremičnini v zemljiško knjigo prodajalec izroči kupcu po prejemu celotne kupnine.
- Dana ponudba veže ponudnika še 60 dni po izteku roka za oddajo ponudb.
- Prodajalec si bo s kupoprodajno pogodbo izgovoril odkupno pravico, da je pri morebitni prodaji nepremičnin, ki so predmet tega javnega povabila, kupec dolžan nepremičnino najprej ponuditi v odkup prodajalcu (Občini Gorenja vas - Poljane; odkupnemu upravičencu), in sicer pod enakimi pogoji, kot jo Občina Gorenja vas - Poljane prodaja kupcu s to pogodbo (vrniti kupnino brez obresti). Občina Gorenja vas - Poljane bo lahko to odkupno pravico uveljavljala v 10 letih po podpisu kupoprodajne pogodbe, ta pravica pa bo vpisana tudi v zemljiški knjigi. V primeru vlaganj kupca v predmetne nepremičnine se bodo le-ta ocenila po sodno zapriseženem cenilcu ter upoštevala pri določitvi kupnine.
- Ponudbe, ki bodo nižje od izključne cene ali bodo prispele po preteku razpisnega roka ali v nasprotju s tem razpisom oziroma bodo nepopolne, se ne bodo upoštevale.

S sklenitvijo pogodbe bo kupec sprejel tudi naslednje obveznosti:

- Da bo na kupljeni lokaciji opravljal storitveno ali proizvodno-predelovalno dejavnost ter da bo v ta namen zaposlil nove delavce skladno z načrtom zaposlovanja novih delavcev iz poslovnega načrta iz točke VI. tega javnega poziva.
- Da bo sam nosil vse stroške, povezane z morebitno adaptacijo kupljenih prostorov.

Obveznosti iz te točke so bistveni sestavni del kupoprodajne pogodbe in njihova kršitev je podlaga za odstop prodajalca od sklenjen pogodbe.

VIII. Rok za oddajo ponudb

Ponudba se bo štela za pravočasno, če bo prispela najkasneje do 28. 1. 2013 do 10. ure na naslov: Občina Gorenja vas - Poljane, Poljanska cesta 87, 4224 Gorenja vas. Na kuverti mora biti vidno navedeno: »Ne odpiraj – Ponudba za nakup nepremičnin« in polni naslov ponudnika. Javno odpiranje ponudb bo 28. 1. 2013 ob 12. uri v sejni sobi na sedežu prodajalca. Predstavniki ponudnikov se morajo v primeru prisotnosti pri odpiranju ponudb izkazati z osebnim dokumentom oziroma pisnim pooblastilom ponudnika.

Vsi ponudniki bodo o izbiri pisno obveščeni v roku 15 dni od odpiranja ponudb.

IX. Dodatne informacije

Za zainteresirani ponudniki lahko pridobijo podrobnejše informacije o nepremičninah, ki se prodajajo, pri Barbari Bogataj, višji svetovalki za splošne in pravne zadeve, na tel. št. 04/51-83-124. Ogled nepremičnin je mogoč po predhodnem dogovoru.

Milan Čadež,
župan

Anketa pokazala veliko zanimanje za dom starejših v Gorenji vasi

Novi trendi oblikovanja in organiziranja domov za starejše v Sloveniji so botrovali k izdelavi nove idejne zasnove. Prispevala bo k posodobitvi in zmanjšanju stroškov izvedbe projekta, saj predvideva t. i. četrte generacije in sledi konceptu bivanja v družini.

Imenovana je delovna skupina za pripravo strokovnih podlag za gradnjo doma starejših v Gorenji vasi. Sestavljajo jo predstavniki občin Gorenja vas - Poljane in Žiri, direktorica CSS Škofja Loka, poslanka DZ Irena Tavčar in kot zunanji sodelavec tudi Boris Koprivnikar, predsednik UO Skupnosti socialnih zavodov Slovenije.

Ključna naloga delovne skupine je priprava optimalnih strokovnih in finančnih podlag, na podlagi katerih bo v sodelovanju s CSS Škofja Loka možno pridobiti soglasje ministrstva za delo, družino in socialne zadeve za povečanje kapacitet javne socialnovarstvene mreže. Potrebno je tudi zagotovilo zavoda za zdravstveno zavarovanje o financiranju zdravstvene nege v novih domovih.

Septembra so opravili anketo o upravičenosti izgradnje doma, v kateri je sodelovalo 117 naključno izbranih občanov, starejših od 60 let. Rezultati ankete, s katero so želeli ugotoviti želje in potrebe občanov na področju institucionalnega varstva, so pokazali, da si 73 odstotkov vprašanih v Gorenji vasi želi imeti nov dom in bi se vanj z gotovostjo preselili. 16 odstotkov

pa jih o odločitvi o selitvi še ni prepričanih. 82 odstotkov vprašanih bi se v dom preselilo takoj, ko bi se pokazala potreba. Občani bi v domu starejših želeli obiskovati tudi dnevno varstvo (53 odstotkov vprašanih je odgovorilo pritrdilno, 20 odstotkov pa z morda) ter da bi dom starejših koristili za začasno namestitve (66 odstotkov vprašanih je odgovorilo pritrdilno, 24 odstotkov pa z morda). Iz pridobljenih rezultatov je razvidno, da so občani zainteresirani za bivanje v domu starejših v Gorenji vasi.

Anketa je osnova za strokovne podlage, ki jih bo pripravila občina, da bi pridobila potrebno soglasje ministrstva in zavoda za zdravstveno zavarovanje.

Stanovalci v treh stanovanjskih skupnostih

Dom s predvidenimi 60 ležišči nima več centralne oskrbe, temveč je organiziran v pet bivalnih/gospodinjstvih skupnosti. V skupini je stalno prisotna referenčna oseba, ki ima vlogo gospodinje, negovalno osebje pa prihaja v gospodinjstvo skupno po potrebi za izvajanje nege. Kot je pojasnila Barbara Bogataj z občine

Gorenja vas - Poljane, ima vsak izmed stanovalcev v skupini v okviru prostornega, brez ovir urejenega stanovanja, svojo sobo s predsobo in lastno kopalnico s prho in straniščem.

Stanovalci, tisti z demenco, bodo predvidoma nameščeni v eno- ali dvoposteljnih sobah v treh stanovanjskih skupnostih (3 x 12 stanovalcev), ena gospodinjstvena skupnost je predvidena za t. i. vitalne stanovalce ter ena za stanovalce, ki potrebujejo popolno nego. V objektu so predvideni tudi prostori uprave ter vsi servisni prostori, potrebni za delovanje doma.

Dom je zasnovan tako, da bo, razen institucionalnega varstva starejših ljudi, nudil tudi možnost kratkotrajnega bivanja – začasne namestitve, možnost dnevnega varstva, pomoči na domu ter drugih oblik zunajinstitucionalnih storitev. Kot so še pojasnili na občini, je predlagana idejna zasnova podlaga tudi za umestitev objekta v občinski podrobní prostorski načrt (OPPN). Ko bo OPPN sprejet, bo možno pristopiti k izdelavi projektne dokumentacije za pridobitev gradbenega dovoljenja.

Po sprejetem sklepu občinskega sveta je občina konec novembra sklenila menjalno pogodbo z župnijo Trata - Gorenja vas in tako postala lastnica dveh kmetijskih zemljišč, ki ju bo nato zamenjala za zemljišče, na katerem bo stal dom. Občino v prihodnjem letu čaka še kar nekaj aktivnosti.

Lidija Razložnik

Zbiramo pokrovčke za pomoč otrokom

V občini smo začeli organizirano zbirati odpadne plastične pokrovčke. Odložite jih lahko v posebej za to namenjene zabojnike, ki so postavljeni v trgovinah KGZ v Gorenji vasi, v Poljanah in na Hotavljah. Pokrovčke je mogoče oddati tudi v OŠ Ivana Tavčarja in OŠ Poljane ter njihovih podružnicah ter v Vrtcu Zala ter njegovih enotah.

Sredstva od prodaje zbranih pokrovčkov bodo namenjena za pomoč otrokom iz socialno šibkejših družin za kritje dela stroškov za izlete, šolo v naravi in druge potrebe.

V projektu »Zbiramo pokrovčke za pomoč otrokom v občini Gorenja vas - Poljane« sodeluje šest partnerjev: Rdeči križ Slovenije, Območno združenje RK Škofja Loka, KORK Gorenja vas, KGZ Škofja Loka, Občina Gorenja vas - Poljane, Vrtec Zala, Osnovna šola Poljane, Osnovna šola Ivana Tavčarja Gorenja vas. »Zahvaljujemo se vam za vsak oddan pokrovček,« sporočajo.

Za dodatne informacije pokličite Kristino Knific na občino, na številko 04/51-83-122.

K. K.

Zabojnik v trgovini KGZ na Hotavljah

Poplave povzročile za 215.200 evrov škode

V začetku decembra se je iztekel rok za oddajo popisa škode, ki so jo povzročile zadnje poplave. Popis škode se je izvajal na infrastrukturi, kmetijskih zemljiščih in objektih. Kot so sporočili z občine, je na območju občine skupno za 215.200 evrov škode.

Škoda na infrastrukturi, ki zajema štirideset občinskih in šest gozdnih cest, vodovod na Sovodnju, odsek fekalnega kanala, plaz Sovodenj, plaz Gošar in plaz Volča 23, je ocenjena na 170.000 evrov. Škoda na kmetijskih zemljiščih, prijavilo jo je šestnajst občanov, znaša 43.000 evrov. En občan je prijavil tudi delno škodo na objektu, in sicer v vrednosti 2.200 evrov.

Kot je povedal Boštjan Kočar, svetovalec za komunalno infrastrukturo, so bili obrazci vneseni v aplikacijo AJDA, originalni obrazci pa poslani na UZRS Kranj, kjer jih pregleda še regijska komisija, od tam pa so posredovani na ministrstvo.

»Za sanacijo cest se bodo (za že izvedene intervencije in popravila) porabila sredstva obvezne proračunske rezerve za leto 2013. O dodelitvi sredstev odloča ministrstvo in trenutno še ne razpolagamo z informacijami. Občanom svetujem, da naj shranjujejo vse originalne račune za sanacijska dela, ki so jih imeli. Iz osebnih izkušenj vem, da je v primeru, ko je škoda odobrena, potrebno priložiti račun za prijavljeno škodo,« je pojasnil in opozoril Kočar.

L. R.

Naredili smo znaten korak naprej

Letošnje leto sta po županovem mnenju najbolj zaznamovala gradnja kanalizacije v Javorjeh ter vodovodnega sistema Četena Ravan–Zapreval. Računali so na izgradnjo kanalizacije Ob jezu, pa so gradbeno dovoljenje dobili šele ob koncu gradbene sezone. Največ je bilo z majhnimi koraki narejenega na področju turizma, dosežke pa je zasenčilo dogajanje v STC Stari vrh. RŽV je po sedmih letih obiskal okoljski minister. V pripravi je dolgoročni načrt vzdrževanja lokalnih cest in javnih poti. V Gorenji vasi se bo še gradilo, tudi v Poljanah bodo poskrbeli za ureditev centra vasi. Župan si v prihodnjem letu želi sodelovanja z občani vsaj do take mere kot doslej.

Kaj je zaznamovalo leto 2012 v občini Gorenja vas - Poljane?

Največ energije je bilo zagotovo vložene v gradnjo kanalizacije v Javorjeh in gradnjo vodovodnega sistema Četena Ravan–Zapreval. Uspešni smo bili predvsem pri vodovodu, ki je skupni projekt naše občine in Škofje Loke, saj smo uspešno kandidirali na 5. razpisu razvoja regij. Skupni zato, ker so v ozadju smučišče Stari vrh ter nastanitvene kapacitete in je izrednega pomena za oskrbo krajev pod Starim vrhom. Cesta, kjer je vkopana kanalizacija v Javorjeh, še ni popolnoma zaključena, čeprav so se dela izvajala vse leto. To je bil zelo zahteven projekt, zanj smo se odločili, ker teren pod Starim vrhom do Delnic izrazito plazi. Naredili smo veliko, saj smo ločili meteorne vode in jih spravili v kanale in vodotoke, pa tudi kanalizacija taka, kot je bila, ni bila primerna. Prepričan sem, da so bila sredstva upravičena in tudi zelo dobro dolgoročno naložena.

Kaj pa področja, na katerih ste stagnirali?

Tu najbolj bode v oči izgradnja kanalizacije v ulici Ob jezu v Gorenji vasi, kjer smo načrtovali izgradnjo kanalizacije, vendar smo šele konec oktobra dobili gradbeno dovoljenje. Tudi sicer je bilo veliko težav pri pridobivanju dokumentacije, saj se paralelno pripravlja dokumentacija za gradbeno dovoljenje za gorenjevaško obvoznico. Tu je imelo ministrstvo za okolje dodatne zahteve, vendar bomo projekt zagotovo izpeljali prihodnje leto. Smo pa uspešno zaključili pripravo projekta za kanalizacijo in vodovod Gorenja vas–Trebija, saj je bila po predhodno zaključnem postopku javnega naročila 6. decembra 2012 podpisana izvajalska pogodba. Prav tako je bila junija podpisana izvajalska pogodba za širitev čistilne naprave Gorenja vas – za vse navedene projekte, razen za vodovod, kjer je vloga še v potrjevanju, imamo že odobrena visoka nepovratna evropska sredstva.

Je kakšno področje, ki bi ga posebej izpostavili kot pozitivno?

To je področje promocije občine. Vse štiri naše turistične zanimivosti so presegle pričakovanja – tako na Visokem kot v Toplicah, povečal se je obisk bunkerjev Rupnikove linije, Štefanove hiše, naš Kolesarski krog GvP se je lepo prijel ... Poljane spet postajajo središče kulture, kot so nekdaj bile. Festivalu karikature napovedujem lepo prihodnost. Pomembne so tudi prireditve, ki plemenitijo naše kraje: poletne veselice, Dan oglarjev, Praznik žetve na Javorču, Srečanje Janezov in Praznik koscev, Semanji dan na Hotavljah, GHD Lučine ... Sodu je sicer letos izbilo dno dogajanje na Starem vrhu, vendar želim izpostaviti, da so večmesečna intenzivna pogajanja z banko upnico prinesla dolgoročno vzdržno rešitev, ki odpira smučišču boljšo prihodnost, seveda pa bo vodstvo moralo dosledno izvajati naloge iz potrjenega sanacijskega plana. (Več o tem preberite v posebnem članku na strani 2, op. a.).

Na občinski seji oktobra je že bil sprejet osnutek proračuna za leto 2013, je v njem

tudi postavka Stari vrh?

Tako je, v proračunu je tudi postavka Stari vrh, in sicer namenjena vzdrževanju obstoječih naprav, ki so v naši lasti. Gre za pogodbo, ki nas obvezuje v vrednosti 60.000 evrov.

Pred kratkim je bil na obisku v RŽV-ju okoljski minister Franc Bogovič. Pred pol leta je bil razrešen zaplet z začasnim financiranjem, še vedno pa ni denarja za dolg rudnika do občine in za sanacijo Boršta. Minister ni dal trdnih zagotovil, kdaj bo denar. Kakšna so vaša pričakovanja?

Slonijo samo na osnovah, ki izhajajo iz veljavnih predpisov. Že konec septembra smo imeli sestanek na ministrstvu, kjer so nam obljubili, da bo do konca oktobra pripravljen nov zakon, da bo poravnani del dolga do občine in da bodo priskrbeli sredstva za sanacijo Boršta, kar pa se ni zgodilo. Novembra si je minister ogledal tudi rov pod Borštom, videl je, da je sanacija potrebna. Še enkrat je obljubil enako. Če denarja v dogovorjenem roku ne bo, bo občina vložila izvršbo do RŽV-ja za sredstva, ki nam jih dolgujejo. Zdaj je to že več kot pol milijona evrov.

Je sploh še kakšen vzvod, ki ga lahko uporabi občina, da bi se zadeve hitreje uredile?

Mi smo že poslali kar nekaj dopisov, vendar nam Ministrstvo za okolje ni naklonjeno – in to od leta 2007, ko smo odkrili, da so nam za hrbtno želeli na rudniške deponije odložiti radioaktivne materiale, ki niso lokalnega izvora. Že prejšnje vodstvo ni dobro poslovalo z našo občino. Čudi me, da občina Krško dobiva velike milijone za skladišče srednje- in nizkoradioaktivnih odpadkov, čeprav se tam še nič ne dogaja. Tu vidimo, da smo občine, ki imamo rudnike v zapiranju, v neenakovrednem položaju. To se mi zdi skrajno neodgovorno, podcenjujoče in nimam besed za to.

O cenah komunalnih storitev po 1. januarju 2013 ne bo več odločala vlada, pač pa občine, ki bodo lahko obračunale polno lastno ceno storitev. Ocenjujejo, da se bodo v marsikateri občini precej povečale. Kako bo pri nas, lahko pričakujemo podražitve?

O tem bomo še razmišljali, dopolnili zadeve. Odkar sem župan, te storitve še nismo dražili. Stvari smo se lotili na pravem koncu in izboljšali ločevanje odpadkov ter posledično zmanjšali del stroškov, ki nas najbolj obremenjuje. To je odložena tonaža v okolju. Imamo precej dobre rezultate na področju ločevanja, velika zahvala in priznanje pa tukaj gre našim občanom. Zadeve se še da optimizirati, zato bomo pri odpadkih raje več delali v smeri optimizacije procesov kot pa, da bi obremenili občane.

Na zadnji seji občinskega sveta je bilo slišati, da bi bilo pametno pripraviti dolgoročni načrt vzdrževanja lokalnih cest in javnih poti. Je to potrebno?

na področju turizma

To je projekt, ki ga je predlagal podžupan Tomaž Pintar. V novem predlogu proračuna bo tudi ta postavka. Naša občina ima 380 kilometrov lokalnih cest in javnih poti. Na tem področju je bil signal podžupana pravi in soočiti se bomo morali tudi s tem – da ne bomo samo gradili novih cest, ampak tudi bolje vzdrževali tisto, kar naredimo. Veliko vlogo pri tem imajo tudi krajevne skupnosti, ki so po statutu za vzdrževanje cest tudi zadolžene, problem pa je, ker sredstva za temeljito vzdrževanje tako velikega obsega cest ne zadoščajo potrebam.

Videti je, da z Direkcijo Republike Slovenije za ceste dokaj dobro sodelujete. Cesta proti Sovodnju je solidno obnovljena, dela se na projektu ceste v Lučine ...

Zelo sem zadovoljen z delom zadnjih dveh let na cesti Trebija–Sovodnj. Ključni odseki so sanirani in urejeni. Prihodnje leto imamo v načrtu gorenjevaško obvoznico, izvajalska pogodba za rekonstrukcijo ceste skozi Lučine (prvih 500 metrov) je že podpisana, načrtujemo tudi odkup zemljišč na trasi Gorenja vas–Todraž. To so stvari, ki veliko pomenijo, če želimo pospeševati razvoj turizma, je pomembno, da se tisti, ki obiskujejo naše kraje, k nam pripeljejo po urejenih cestah. Škofjeloška in gorenjevaška obvoznica, recimo, (bo)sta v tej smeri zelo pomembni.

Na slavnostni seji ob občinskem prazniku ste v svojem nagovoru omenili, da bi prav na področju turizma radi postali zgled za preostalo Slovenijo. Kakšni so načrti v prihodnje?

Sledili bomo zastavljenim ciljem, da vsako leto na Visokem, Rupnikovi liniji, v Štefanovi hiši, pri Topličarju nekaj dodamo. Predvsem želimo zgodbe graditi na zgodovinskih dejstvih, z dogodki bomo najprej presenečali naše občane pa tudi druge obiskovalce. Na teh področjih se bomo izredno potrudili, kajti Poljanska dolina je enkratna.

Postavka za turizem je v osnutku proračuna višja kot lani.

Tako je, višja je. Na Visokem namreč načrtujemo obnoviti škofovo sobo, najprestižnejši prostor v dvorcu, kjer se bodo odvijale poroke. To je eden izmed korakov, ki jih okolje dvorca samo po sebi zahteva. Od tega se kar veliko pričakuje. Turizem smo v prvi vrsti ljudje, z zelo majhnim denarnim vložkom nam je uspelo na tem področju narediti zelo veliko. Bila je tudi zgodba, kjer so se nam na Visokem obetali milijoni, vendar jih ne bo nihče več vlagal. Treba bo delati po korakih in z jasnim ciljem.

Občinski podrobni prostorski načrt za Blata, del Trate, predvideva med drugim tudi gradnjo doma za starejše občane. Kakšne so potrebe, kakšne bodo kapacitete?

Na tem področju sodelujemo s Centrom slepih, slabovidnih in starejših Škofja Loka.

Naš občinski odbor deluje že od oktobra 2008, naredil je veliko delo. Trenutno pripravljamo dokumente za dom starejših občanov in pridobivamo zemljišča. Prvi korak je to, da je objekt umeščen v prostor, OPPN Gorenja vas predvideva še telovadnico šole, preureditev okolice šole, mogoče bo graditi manjše bloke, skratka, območje urejamo celovito. Narediti želimo pravo podlago za prihodnost, da se bodo stvari tekoče odvijale – ne glede na vodstvo občine. Enako delamo tudi pri urejanju centra Poljan in na relaciji od Vidma do osnovne šole.

Omenili ste izgradnjo manjših stanovanjskih blokov. Jih potrebujemo, so izkazane takšne potrebe v občini?

Predvideli smo jih, glede na to, da so tam že bloki. Ponujamo možnost gradnje, ne bo pa občina tudi investitor, saj gre za zasebna zemljišča. To

je mogoče realizirati v zasebnem delu, odkupiti zemljišče od zasebnika in to izpeljati.

Je bil že izkazan zasebni interes za to?

Tako je, interes je že bil izkazan.

Kaj pa si obetate od prihajajočega leta?

V prvi vrsti si želim enake mere sodelovanja z občani kot doslej oziroma še večje. Občina lahko napreduje, samo če sodeluje z občani, s tistimi, ki imajo svoje dodatne dejavnosti. Ta sinergija se kaže na več področjih, ki jih želimo še bolj oplemenititi. Želimo izboljšati naš standard. Letos smo celo dobili priznanje, da smo občina dobrega življenja. Vendar vedno poudarjam sodelovanje, saj ko Poljanci stopimo skupaj, se vedno kaj premakne. To pa vedno bolj velja.

Damjana Peternej

KS Lučine v letu 2012

Za kakovostnejšo pitno vodo

V Krajevni skupnosti Lučine smo v letu 2011 asfaltirali dve cesti na Dolgih Njivah, in sicer proti Arharju in Selevcu. Investicija je znašala približno 42.500 evrov. Izvedena so bila tudi manjša vzdrževalna dela na drugih cestah.

Na vodovodu Lučine smo izvedli večjo investicijo v znesku približno 10.000 evrov, s čimer smo zagotovili boljšo kakovost pitne vode.

Zaradi dotrajanosti smo zamenjali nekaj javnih luči, nekaj pa smo jih zamenjali, ker stare niso več ustrezale zahtevam zakonodaje.

Med počitnicami je bila obnovljena šola: zamenjana je bila streha, obnovljena fasada ... Izgradnjo je financirala občina.

Skupaj s Podružnično šolo Lučine smo izpeljali prireditev ob materinskem dnevu in miklavževanje.

Sofinancirali smo tudi ponatis knjige Življenje na Lučinskem skozi stoletja avtorja dr. Toneta Koširja. Knjiga vsebuje 436 strani in je zanimivo branje, predvsem za bralca, ki ga zanima življenje in delo v preteklih stoletjih v teh krajih. Knjigo je še vedno mogoče kupiti v času uradnih ur KS Lučine, vsak prvi in tretji ponedeljek v mesecu od 19. do 20. ure. Za nakup izven uradnih ur lahko pokličete na številko 041/548-155 ali pišete na e-naslov kslucine@yahoo.com.

Stanislav Bizovičar,
predsednik KS Lučine

Neustrezne luči so zamenjali z novimi.

Nova trasa vodovoda – posledica novembrskih padavin

December je tu in prav je, da se ozremo na začetek leta 2012 in pogledamo, kaj vse smo v tem letu storili v naši KS.

Na področju cestne infrastrukture sta bili narejeni rekonstrukcija in asfaltna prevleka na odcepu JP Špiček–Pavlinovše v dolžini 350 m in na odseku JP Hobovše–Travnik v dolžini 80 m. Delne preplastitve cest so bile opravljene tudi na lokalnih cestah Sovodenj–Ermanovec in Sovodenj–Javorjev Dol–Ledinsko Razpotje ter na javni poti Garaža–Jeram. Na nekaterih odsekih

so bila opravljena tudi nujna vzdrževalna dela, uporabniki javne poti Laniše–Rupe pa so sami napravili oporni zid.

S pomočjo občinskih sredstev je bil po več letih saniran usad na lokalni cesti Sovodenj–Ermanovec pod stanovanjskih objektom Dolinar. Asfaltna prevleka bo narejena v letu 2013.

Aprila smo sodelovali na akciji Očistimo Slovenijo, junija smo organizirali proslavo v počastitev dneva državnosti v Novi Oselici.

V naših prostorih v združenem domu so bili na instalaciji centralnega ogrevanja nameščeni kalorimetri, obnovljen je bil cokel ter prepleškan hodnik na objektu. Zaradi dotrajanosti je bil septembra očiščen in obnovljen stolp za gasilsko sireno na Opaltarskem griču. Na pokopališču smo izdelali podest za zabojnike za odlaganje odpadkov ter nabavili voziček za prevoz cvetja.

Odbor za pripravo kronike se je vsak mesec srečeval na sejah in se aktivno pripravljala na nadaljevanje izdaje kronike našega kraja.

Poleg rednih vzdrževalnih del na vodovodu Sovodenj so bile montirane merilne naprave in filtrirna naprava pred UV-napravo. Dodatna

vzdrževalna dela so bila opravljena tudi na vodovodnem sistemu pri Mercatorju, saj nam je počena cev cevovoda povzročila kar nekaj preglavic z oskrbo vode.

Tudi novembrske poprave so nam povzročile precej dodatnega dela, saj smo morali zaradi plazečega terena pod šolo napeljati novo traso za vodovod in očistiti kar nekaj materiala na javni poti Podosojnice. Plazovi po poplavah še čakajo na ustrezno sanacijo.

Decembra smo pripravili Miklavžev obdaritev otrok, s pomočjo OO RK Škofja Loka pa bomo obdarili tudi krajanke, starejše od 75 let.

V naši KS ostaja kar nekaj odprtih projektov za naslednja leta. Upamo, da bomo s pomočjo občine končno obnovili del lokalno ceste Javorjev Dol–Ledinsko Razpotje in ustrezno sanirali plazove pod vrtcem oziroma šolo ter na javni poti Laniše–Rupe. Tudi nekateri odseki cest še čakajo na asfaltno prevleko. Ker za investicije kar naprej primanjkuje sredstev, se bodo morali ti projekti realizirati po etapah.

Vsem našim krajanom in občanom ter županu in občinski upravi želimo v letu 2013 vse najlepše, z željo po dobrem medsebojnem sodelovanju.

Nevenka Telban, tajnica KS Sovodenj

KS Trebija v letu 2012

Glavna investicija na cesti proti Slajki

Krajevna skupnost Trebija je v letu 2012, tako kot vedno do zdaj, delovala v okviru svojih finančnih zmožnosti. Sredstva, ki jih je dobila od Občine Gorenja vas - Poljane, je porabila v največji meri za vzdrževalna dela na infrastrukturi krajevnne skupnosti.

Največja investicija v KS je bila ureditev javne poti Sleme–Slajka, kjer so se izvajala zahtevna gradbena dela za pripravo asfaltna prevleke vozišča, treba je bilo urediti odvodnjavanje ter več opornih hidrov in vozišče. S tem se je preprečil pretok večje količine vode v dolino ob močnejših deževjih in s tem povezano drsenje plazovitih tal ter odnašanje materiala. Vozišče se je asfaltiralo v dolžini 300 metrov. Sanirali smo tudi večji zemeljski usad na isti cesti. Vsa opravljena dela na tem odseku so nam pobrala tako rekoč vsa sredstva, namenjena za obnovo in vzdrževanje cest v KS.

Kljub temu pa je bilo v tem letu opravljenih tudi nekaj vzdrževalnih del po ostalih cestah in poteh po KS. Trenutno je v teku še sanacija ceste Trebija–Stara Oselica, ki jo v celoti vodi in financira Občina Gorenja vas - Poljane.

Tudi v bodoče bo v krajevni skupnosti največji poudarek na cestah: obnovi in ureditvi odsekov ter vzdrževanju obstoječe infrastrukture. Celotno delovanje KS pa je odvisno od sredstev, ki nam jih nameni občina.

Katja Čemažar

KS Gorenja vas v letu 2012

Obnavljali so javno razsvetljavo

V Krajevni skupnosti Gorenja vas smo v letu 2012 asfaltirali približno 2080 m lokalnih in javnih poti, in sicer: Bačne, odcep Kršiške, v dolžini 900 m, Žirovski vrh, odcep Rovtar, v dolžini 230 m, Žirovski vrh, odcep Sive–Lovran–Šubice ter odcep Sok, v skupni dolžini 440 m, Žirovski vrh, odcep Jermanca, v dolžini 250 m, in Volaka, odcep Čerinkar, v dolžini 260 m. Na lokalni cesti med Gorenjo vasjo in Hlavčimi Njivami smo sanirali usad ter obnovili cesto v dolžini 100 m.

Na delu javnih poti Studor, Debeni, Volaka in Čabrače smo opravili vzdrževalna dela z obnovo asfalta, asfaltirani smo tudi mulde.

Ker nismo dobili ustreznega soglasja od lastnika zemljišča za obnovo poti v makadamu in asfaltiranju na odcepu Hotavljah–Hlavče Njive, smo novembra pričeli z obnovo javne poti Hlavče Njive, odcep Grapar, v dolžini 300 m. Asfaltiranje je predvideno v letu 2013.

Obnovili smo most čez potok Brebovščico na Dolenji Dobravi, odcep za Kovačič. Izgradnjo mostu so financirali uporabniki mostu, občina in krajevna skupnost.

Na področju vodovoda smo opravljali vzdrževalna dela po načrtu in po programu HACCP-mapa ter redno vzorčili pitno vodo.

Za kanalizacijo Ob jezcu v Gorenji vasi smo pridobili gradbeno dovoljenje. V letu 2013 so predvidene izvedba meteorne in fekalne kanalizacije, obnova vodovoda, ureditev cestišča in izgradnja javne razsvetljave. Kanalizacija Tabor v Gorenji vasi je v fazi projektiranja.

V letu 2012 smo pričeli z odkupi zemljišč za ureditev prometne infrastrukture na Hotavljah (izgradnja pločnikov). Odkupe zemljišč za pločnik

bomo v letu 2013 nadaljevali.

Na pokopališču v Gorenji vasi in Leskovici smo izvedli nujna vzdrževalna dela ter notranja slikopleskarska dela v poslovnem objektu v Gorenji vasi. Nepričakovano so naredili dodatne stroške in odnesli žlebove na poslovnem objektu. V letu 2013 sta predvideni zunanja obnova fasade na poslovnem objektu in obnova ozvočenja.

Dokončali smo izgradnjo javne razsvetljave na Hotavljah, odcep Kumar–Nande. Prav tako smo pričeli z obnovo dela javne razsvetljave v Gorenji vasi, v Sestranski vasi (Blata) in na Dolenji Dobravi.

Na septembrski seji sveta KS je bila soglasno potrjena idejna zasnova obnova Fortunove brvi čez reko Soro v Gorenji vasi. Projekt gre v fazo projektiranja, v letu 2013 pričakujemo gradbeno dovoljenje.

Zahvaliti se želimo županu Milanu Čadežu, podžupanu Tomažu Pintarju, celotni občinski upravi za sodelovanje, vsem članom sveta KS, krajanom naše KS in vsem izvajalcem del zimskega in letnega vzdrževanja javnih in lokalnih poti ter druge infrastrukture.

Gašper Čadež (tajnik),
Roman Demšar (predsednik)

Zastava mora biti pravilno izobešena

Družinsko podjetje Tolo iz Poljan se vse od osamosvojitve ukvarja z izdelavo zastav. Prav nemirno obdobje osamosvojitve je prispevalo k temu, da sta zakonca Milena in Marjan Šinkovec pričela razmišljati, da bi svoji primarni dejavnosti (grafično oblikovanje) dodala še izdelavo zastav. Prve slovenske zastavice, še brez grba (samo kot narodne zastavice), so tako plapolale že marca 1991 v Planici.

Milena Šinkovec ob slovenski zastavi, ki ji je najljubša.

Čas osamosvajanja poleti 1991 je pokazal večjo nacionalno pripadnost, ki se je na zunaj izražala tudi z novo slovensko zastavo. Pokazala se je tržna niša, zato sta se zakonca Šinkovec odpravila v podjetje Svila Maribor, ki je podjetje Tolo oskrbovalo z materialom za izdelavo zastav vse do svojega propada. Priprava, dogovori, izdelava, vse je potekalo zelo hitro. »Prvič smo šli po svilo s »katrec«, naslednjič si je Marjan že izposodil kombi. Ob velikem povpraševanju po zastavah smo se že na začetku odločili, da bomo šivanje prepustili kooperantom,« se spominja direktorica družinskega podjetja Milena Šinkovec.

»Krajevne skupnosti, občine, komunalna podjetja ... so pričeli naročati zastave, saj se je v obdobju desetdnevne vojne že vedelo, da bo nastala nova država in da bodo potrebne tudi zastave. Skratka, odvijalo se je tako na fronti kot v naši delavnici.«

Naslednji večji projekt, ki je bil tudi odskočna deska za prodor v protokolarni svet, je bila Hala Tivoli, ki je zahtevala zastave tujih držav, saj je gostila športna tekmovanja. Zastave, izdelane za Halo Tivoli, si je nato sposojal tudi Protokol Vlade RS, ki je do takrat imel še zastarele zastave. »Do naročila Hale Tivoli smo izdelovali zgolj slovenske zastave, potem pa smo se morali začeti učiti še o drugih zastavah sveta. Za izdelavo slovenske zastave so bila vsa pravila že jasna, pri tujih pa se je pokazalo naše dejansko znanje. Takrat še ni bilo na voljo toliko literature niti ne spleta ... Le nekaj knjig v knjižnici, a še te so bile zastarele, medtem ko danes z nekaj kliki najdeš vse potrebne informacije na spletnih straneh vlad, od predpisanih barv do drugih zahtev glede izdelave zastav. Ko je to steklo, smo čutili, da

imamo znanje in da vemo, kako kaj narediti,« je pojasnila Šinkovčeva.

Dodala je, da se jim je že zgodilo, da so jih stranke, sploh predstavniki tujih držav, opozorili glede barv zastave, saj se je število barv in možnih odtenkov z vse večjo ponudbo povečalo. A so to vse rešili in uskladili še pred izdelavo zastav. Glede na to, da danes obstajajo tiskalniki, se lahko v podjetju, ki je dobro poznano tudi zunaj meja naše države, prilagodijo vsaki situaciji in vsakemu naročniku, saj zastave izdelujejo tudi po željah in zamislih naročnika.

»Še vedno izdelamo največ zastav na klasičen način. To pomeni, da blago zašijemo ter nanj našijemo oziroma všijemo grb. Nudimo pa tudi tiskane zastave, ki so izdelane iz poliestra in imajo večjo propustnost zraka. Gre za nove materiale. Pri izdelavi nekaterih zastav je kljub tehnologiji še vedno potrebnega veliko ročnega dela. V vsem svojem obstoju smo naredili res ogromno slovenskih in tujih zastav in si s tem pridobili veliko znanja in izkušenj,« je še izpostavila sogovornica.

Poljanska zastava v Ameriko in Vatikan

Podjetje Tolo se lahko pohvali tudi z izdelavo vezenih satenastih zastav za protokol. Prvo so izdelali ob obisku tedanje ameriške državne sekretarke Madeleine Albright, ki ji je bila zastava tako všeč, da jo je odnesla s seboj domov. Enako se je zgodilo z zastavo, izdelano za Vatikan. Izdelali so tudi prve zastave za Črno goro in zastave za enega izmed svetovnih športnih dogodkov na Danskem. Zastave iz Poljan so plapolale ob vseh večjih državnih in lokalnih dogodkih v samostojni Sloveniji, pa tudi ob predsedovanju Natu, vstopu v EU ...

Tudi zastava velikanka, dimenzij 3,5 x 7 m, na Hotavljah je delo zakoncev Šinkovec, ki prisegata na slovensko zastavo, saj pri njih visi vse leto.

Na zalogi imajo zastave klasičnih dimenzij, ki so za stanovanjske hiše 75 x 150, za manjše javne objekte 100 x 200 in za večje stavbe 150 x 300 cm. Možen je način pritrdjevanja tako z žepi kot tudi s trakovi. Zastave tudi popravijo, če le niso preveč poškodovane.

»Zastava mora biti skladna z velikostjo hiše. Pomemben je način izobešanja. Vedno mora biti zastava vpeta po kratki stranici,« je opozorila Milena Šinkovec. »Razmerje zastave mora biti 1 : 2, to pomeni: dolžina zastave je dve širini zastave. To so pravila in prav bi bilo, da bi jih spoštovali.« Pravila oziroma razmerje zastave se razlikuje od države do države. V Nemčiji je razmerje 2 : 3. Če želite izvedeti več o zastavah, načinu izobešanja, vrstnem redu zastav, se lahko obrnete na podjetje Tolo, kjer vam bodo z veseljem pomagali.

»Odnos do slovenske zastave bi moral biti pristnejši, z njo bi se morali identificirati. Glede izobešanja pa imamo pri nas težave, ker obstaja pravilnik, kdaj se zastave lahko izobesijo. To najbrž ljudi omejuje, da bi zastava postala »naša« in bi jo večkrat izobesili. Na Danskem zastavo izobesijo po naselju ob praznovanju rojstnega dneva, za razna srečanja, veselice ... Moram pa pohvaliti županovo gesto, ko zadnja leta prvošolcem v občini podarja zastave in s tem že najmlajšim članom družbe na prijeten način privzgaja odnos in ponos do nacionalnega simbola. Zastava pa je lahko tudi darilo ob bližajočih se praznikih,« je strnila Šinkovčeva.

Lidija Razložnik

Na voljo nepovratna sredstva za mikropodjetja

Ministrstvo za kmetijstvo in okolje je objavilo javni razpis za dodelitev nepovratnih sredstev iz naslova podpore ustanavljanju in razvoju mikropodjetij.

Z javnim razpisom, odprtim do 16. januarja, želi ministrstvo pospešiti ustanavljanje novih delovnih mest, dvigniti podjetniške veščine in upravljavska znanja ter izboljšati stanje na področju podjetništva na podeželju.

Stopnja pomoči znaša do vključno 60 odstotkov priznane vrednosti naložbe, od tega znaša delež Ev-

ropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja 75 odstotkov, delež Republike Slovenije pa 25 odstotkov. V primeru naložb v obnovljive vire se stopnja pomoči poveča za deset odstotnih točk.

Na spletni strani http://www.mko.gov.si/si/javne_objave/javni_razpisi/ so objavljeni javni razpisi, razpisna dokumentacija in prijavní obrazec. Dodatne informacije so na voljo na RAS Škofja Loka in na info točki Agencije Republike Slovenije za kmetijske trge in razvoj podeželja.

L. R.

Slovenski boj proti komuniz

Naslov tega članka bi želel biti tragikomičen, pa je žal predvsem tragičen. Govori o tragediji slovenskega naroda v drugi svetovni vojni in po njej. Govori o utesnjenosti naroda in tragediji posameznikov v obdobju socializma. Žal govori tudi o tragediji in utesnjenosti naroda, ki se leta 2012 utaplja v odplakah lastnih izločkov, v odplakah lastne nesposobnosti poiskati dobro v svoji preteklosti in sedanjosti, v odplakah nesposobnosti narodovih 'elit', da bi našle in brez pritlehnih računov zagovarjale minimalni konsenz o tem, kaj je na tem svetu dobro in kaj slabo, kaj je prav in kaj narobe.

Foto: Blaž Samec

Stanje v državi je mnoge spodbudilo k protestom.

Neposredni povod za članek mi je dala prigoda iz tokratne predvolilne kampanje za predsedniške volitve. Gospa, ki ne spoštuje pretirano stranke SDS (kolikor jo poznam, niti ostalih, čeprav se precej raje opredeljuje za eno stran kot za drugo), se je v svoji (ne) zagretosti želela izogniti stojnici te stranke. Ko so jo vseeno zvabili tja, so si s tam prisotnimi predstavniki stranke izmenjali nekaj političnih naukov. Svetovano ji je bilo, katerega kandidata je treba podpreti, da na volitvah ne bodo zmagali komunisti. Menda je ena od prisotnih predstavnic stranke omenjeno gospo, kljub temu da ta ni navdušena nad slovensko desnico, celo že videla v cerkvi (glej ga šmenta!), kar naj bi bilo zelo pohvalno.

Dejstvo je, da se jedro tistega dela političnega spektra, ki mu pri nas rečemo levi, še vedno zbira okrog posameznikov, ki so svojo politično pot začeli že globoko v obdobju socializma. Že zaradi osnovne politične higiene bi bilo nujno potrebno, da bi se na primer prvi predsednik republike, ki je bil pred tem tudi vodja komunistične partije, dokončno umaknil v zaslužni pokoj. Namesto tega je vedno znova eden glavnih akterjev pri vedno bolj neposrečenih poskusih konsolidacije tega dela političnega spektra. Dejstvo je tudi, da so

pripadniki bivšega režima v nove čase štartali z bistveno boljših izhodišč kot ostali in da imajo še danes določen vpliv na nekatere vzvode oblasti. Za konkretnimi problemi današnjega časa, ki jih v tem članku puščam nekoliko ob strani, v zelo veliki meri stojijo tudi njihove napake in namerna okoriščenja. S tega vidika tisto, kar so na stojnici SDS-a precej neposrečeno poimenovali boj proti komunizmu, niti ni povsem zgrešeno, prav tako pa s tega vidika niso zgrešeni končni rezultati letošnjih predsedniških volitev. Vseeno se ni mogoče znebiti vtisa, da je stanju duha slovenske družbe, pa tudi interesom desnice, malokdo prizadejal toliko škode, kot ravno stranka SDS s svojim načinom delovanja. Namesto širine duha, ki se je jasno pokazala v letih preloma s socializmom, je na desnici avantgardo boja za boljšo družbo pod njihovim patronatom ugrabila politična smer, ki jo prepogosto na samem vrhu karakterizirajo popolna izključevalnost, ozkost razmišljanja, grobi cinizem, primitivizem, rumenost v vseh pomenih besede. Pogosto gre za na videz majhne spodrsljaje, ki jih mnogi niti ne zaznajo, vendar so ravno to tisti osnovni sprožilci, ki s svojo pritlehnostjo in neinteligentnostjo razkrajajo družbo, ki delajo družbeno klimo neprebavljivo takoj, ko uidejo iz izvornih okvirov gostilniškega omizja. Bistveni nesporazum je v preteklih dneh lepo nakazal sam predsednik stranke in vlade z izjavo, da za delujočo družbo ne zadošča samo pravo, ampak je treba zagotoviti tudi in predvsem pravičnost. Očitno pa tudi on ne razume, da nad tem obstajata še bistveno širša pojma, ki se jima reče etičnost in kultura. In pri teh ima stranka SDS na nacionalni ravni resne težave.

Predvsem v tem tiči razlog, zakaj ta stranka skupaj s svojim satelitom na državnem nivoju ne zmore bistveno preseči 30 odstotkov pod-

pore. Skoraj si upam domnevati, da bi ob manj agresivnem in bolj civiliziranem pristopu danes že bila zaprta tudi kakšna na videz nerešljiva zgodovinska tema, čeprav se strinjam, da včasih enostavno ne gre brez določene mere provokacije.

Družba je postala rumena

Čeprav se v ozadju posamezne politične grupacije prepogosto predvsem borijo za konkreten družbeni vpliv in konkretne koristi, krovne ideje pa so bolj kot ne kamuflaža ali v najboljšem primeru osnovno vezivo, vseeno še zdaleč ni nepomembno, kakšne signale s svojim delovanjem prenašajo na družbo kot celoto. To se mi zdi še posebej pomembno pri nas, saj zaradi pomanjkanja demokratične tradicije in prekratkih izkušenj s samostojnostjo naša družba v mnogih pogledih deluje nezrelo. Vse preveč je jamraštva, večnega igranja vloge žrtve, malenkostnosti, izigravanja pravil, neodgovornega odnosa do socialne države, »balkanskega« in socialističnega razumevanja državljskih pravic, nepremakljivosti, pasivnosti, iskanja krivde pri drugih (po možnosti pri tistih, ki so že 20, 70, 200 ... let v deželi tam spodaj), vse preveč rumenosti pri obravnavanju javnih zadev. Tudi na podlagi pritiskov kapitalizma, ki favorizira »lahko prebavljivo« ponudbo, tudi in še posebej medijsko, je družba postala močno rumena, kar sicer ni vedno slabo in ni značilno samo za nas. Politika bi vsekakor za družbo naredila največ, če bi s svojim delovanjem in ravnanjem namesto sedanje rumene družbe pomagala ustvariti družbo odgovornih in samozavestnih posameznikov.

Poštenost ni dovolj za kredibilnost posameznika

V odnosu do urejanja javnih zadev se mi je sicer izkristalizirala ločnica, ki sicer ni edina pomembna, je pa po mojem mnenju daleč najpomembnejša. Gre za ločnico med 'dolgočasnim' analitičnim obravnavanjem posameznih problemov, s spoštovanjem pravice do različnih pogledov, in na drugi strani rumenostjo v vseh njenih odtenkih. Kaj je pravzaprav rumenost? Rumeno je površnost v obdelovanju in posredovanju informacij, površnost v delovanju, je senzacionalizem, cenenost, aferaštvo, enostranskost. Gostilniško govorico v javnih političnih debatah najvišjega nivoja je vsekakor mogoče označiti kot rumenost najbolj zavržene sorte.

Še posebej v časih, ko so potrebne prelomne odločitve in ko zaradi potrebnega odrekanja marsikdo zdrsnje pod mejo dostojnega življenja, je zelo pomembno, da za spremembami stojijo kredibilni posamezniki in skupine, ki lahko dosežejo kar najširši konsenz. Prvi pogoj za kredibilnost posameznika je vsekakor poštenost, toda ta nikakor ni dovolj. Potrebni sta osebnost-

mu v letu 2012

na prepričljivost in politična doslednost v celoti. Zelo težko za resnimi spremembami stoji nekdo, ki je sicer dobronameren, vendar ne deluje kot trdna osebnost, ki se obravnava večine tem loteva s prvo osebo ednine. V takšnem primeru je zelo verjetno, da do prepotrebnih sprememb sploh ne bo prišlo.

Vsaj tako težko za takšnimi spremembami stoji nekdo, ki ga zaradi njegovega načina delovanja (sicer tudi nasprotna propaganda, za katero pa sam daje več kot dovolj realne podlage) zelo velik del državljanov zavrača, številni ga celo prezirajo. Če prihaja do sprememb pod takšnim patronatom, jih ljudje upravičeno dojemajo kot vsiljene in jim ne zaupajo. V prelomnih časih so veliki voditelji sposobni ljudi popeljati za seboj, manj sposobni in manj kredibilni pa jih v spremembe lahko kvečjemu prisilijo.

Priložnost za streznitev

Tudi če odmislimo morebitne dodatne sprožilce, ni slučajno, da je v sedanjih okoliščinah prišlo do uličnih protestov. Kaj pravzaprav sporočajo razočarane in razžaljene množice na trgih in nenazadnje tudi po domovih? Kdor hoče slišati, bo slišal predvsem tole: »Dost vas mamó! Namesto da se stalno igrate partizane in domobrance, v ozadju pa lobirate za svoje interese in na uglajene načine kradete, se raje posvetite delu in poskrbite za to, da bo ta država končno začela delovati tako kot mora! In ob tem s svojim načinom delovanja, s svojimi neumnimi in primitivnimi izjavami ne žalite našega zdravega razuma! Pustite našemu razumu dihati in poskrbite za to, da bomo lahko normalno živeli! Če tega ne zmorete, pa se v dobro vseh raje umaknite in dajte možnost drugim!« Podobno kot ob prelomu s prejšnjim sistemom so takšni protesti tudi zdaj dobrodošli, saj ponujajo priložnost za streznitev in katarzo, ki sta nujno potrebna za nov začetek.

Pri tem razjarjena množica seveda pozablja, da se tisti drugi ne bodo pojavili kar tako, da bodo tudi tisti drugi tako ali drugače krvavi pod kožo, da boj za oblast še zdaleč ni samo in predvsem boj za dobrobit naroda kot celote, da določen družbeni konflikt vedno obstaja in ni nujno vedno slab ... V želji po boljši družbi rade splavajo na površje romantične ideje, ki so v praksi žal neuresničljive.

Toda tisto, kar bi se vseeno vsaj deloma dalo narediti in kar bi bil glede na sedanje stanje neskončen napredek, bi bilo že to, da bi se vsaj za odtенок uspeli dvigniti nad sedanja primitivna obračunavanja in nad neskončne in očitno za naše stanje duha popolnoma nerešljive zamere. Bolj dialoški način političnega delovanja je pogoj, da je sploh mogoče začeti graditi na zdravi politiki, ki ne bo onesnaževala že tako nezdrave in nezrele družbene klime v Sloveniji. Seveda pa se zgodba na tej točki šele začne. Sledijo vprašanja, koliko je kdo dejansko dosleden v izvajanju tega, kar zagovarja, in še posebej, koliko

je tisto, kar zagovarja, dejansko pravilno. Toda tudi če vsebina ni vedno pravilna, se v takšnih okoliščinah vsaj lahko sprostimo sedanja vsesplošna družbena zakrčenost in se začne normalno soočanje mnenj o realnih problemih današnjega časa. Kar je v celotni zgodbi še najbolj tragično, pa je dejstvo, da bodo v primeru neugodnega izida sedanjega preurejanja družbe najkrajšo potegnili prav tisti sloji družbe, ki z najmanj kritične distance najhitreje nasedajo na cenene delitve na naše in vaše!

Dokler slovenska desnica ne bo spravila v ospredje smeri, ki bo gradila na pozitivnih temeljih slovenske krščanske tradicije, in dokler se preostali deli političnega spektra ne bodo konsolidirali na prečiščenih temeljih zdrave socialdemokracije, liberalizma, okoljevarstva ..., ne gre pričakovati dolgoročne normalizacije razmer na nivoju družbe kot celote. Vedno bolj megleni ostanek nekdanjega komunizma in besni protikomunizem sta pravzaprav siamska dvojčka, ki klinično mrtva podpirata drug drugega, da dokončno ne izdihneta, s svojim trohnenjem pa dušita celotno družbo. Pri normalizaciji razmer pa v takšni situaciji včasih ogromno pomeni že odhod nekaj posameznikov.

Učinkovitost demokracije?

Pri pripravljanju letošnje številke poljanskega glasila Vaščan smo za mnenje o naših krajih vprašali tudi Škota, ki je že večkrat obiskal Slovenijo. Našo državo je videl kot zgled Škotski, kako lahko majhna država preživi in uspeva samostojno. Iz ljudi, ki jih je srečeval v Sloveniji, naj bi izžarevala svežina in optimizem. Čeprav danes te izjave zvenijo nekoliko ironično, tudi sam verjamem, da smo v marsičem res (bili) takšni. Na vse, ki se ukvarjajo z javnimi zadevami, zato apeliram, da z nekaj več inteligence in občutka prispevajo k temu, da se bodo v družbi res odražale predvsem omenjene karakteristike. Volivcem (desnim, levim in tistim vmes) pa želim, da bi namesto večne borbe proti nekomu in nečemu čim večkrat imeli priložnost voliti za nekoga in za nekaj, v kar iskreno verjamejo in za čemer so tudi sami pripravljeni iskreno stati! Sam verjamem v demokracijo, celo v njeno dolgoročno učinkovitost. Nisem pa prepričan, da v to danes verjame večina državljanov!

Aleš Šubic,
neodvisni svetnik KS Poljane

Srečanje starejših krajanov v Javorjah

V Javorjah se že vrsto let vsaj enkrat na leto spomnimo tudi starejših sokrajanov s tem, da jim krajevna organizacija Rdečega križa s sodelovanjem župnijske Karitas pripravi lepo skupno praznovanje. Starejši od 75 let so bili tudi letos najprej povabljeni k sveti maši. Župnik Ciril Istenič je v pridigi spregovoril o smislu in sprejemanju trpljenja, ki se mu noben človek, posebno starejši, ne more izogniti. Večina je prejela tudi sveto bolniško maziljenje. Ob lepem prepevanju mladinskega pevskega zbora je bila sveta maša še bolj slovesna, na koncu pa je sledilo skupinsko fotografiranje pred kapelico Žalostne Matere božje. Druženje so nadaljevali ob kosilu.

Z uvodnim pozdravom je najprej vse navedlo predsednica Rdečega križa Javorje

Marija Kos, nato pa še predsednica Območnega odbora Rdečega križa Škofja Loka Milena Miklavčič. Spregovorila jim je o osebni izkušnji medgeneracijskega sodelovanja in spoštovanja. Od starejših se pričakuje več modrosti, ki bo tudi dobra popotnica mlajšim in bo rešila marsikakšno nerazumevanje. Ciril Alič jih je pozdravil v imenu Krajevne skupnosti Javorje, Javorski pevci pa so zbrane razveselili z ubranim petjem slovenskih ljudskih pesmi. Tone Kokelj je raztegnil meh svoje harmonike in tako še polepšal veselo razpoloženje. Članice Rdečega križa so spekle domače pecivo in pokramljale s povabljenimi.

Ljudmila Jovanovič

Kaj prinaša nova pokojninska reforma?

Na izredni seji državnega zbora v začetku decembra smo sprejeli nov, s socialnimi partnerji skoraj v popolnosti usklajen Zakon o invalidskem in pokojninskem zavarovanju. Bistvo te reforme je ustavitev padanja pokojnin ter modernizacija obstoječega pokojninskega sistema v Sloveniji, ki je nujna zaradi zagotavljanja finančne vzdržnosti sistema v prihodnjih letih.

Zagotavljanje trenutne ravni pokojnin po letu 2016 brez sprememb ne bo mogoče. Kljub pozitivnim učinkom pokojninske reforme iz leta 2000 bodo po letu 2016 nujno potrebne spremembe ali pa se bo pokojninska blagajna znašla v velikih težavah. S predlogom zakona želimo povrniti pokojnini, ki temelji na vplačanih prispevkih, status pravice, zaslužene z minulim delom in prispevki, vplačanimi v pokojninsko blagajno. Poglejmo nekaj novosti.

Osebna evidenca

Preglednost pokojninskega sistema dodatno krepi uvedba osebnih evidenc, ki jih bo Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije vodil za vsakega zavarovanca, ki je vključen v obvezno zavarovanje. Osebna evidenca bo vsebovala podatke o osnovah, od katerih so bili plačani prispevki, o obračunanih in plačanih prispevkih po posameznih letih ter o priznani delovni dobi. Zavod bo omogočil posameznikom elektronski vpogled v podatke, ki se o njem vodijo v matični in osebni evidenci. Z uveljavitvijo osebnih evidenc se vzpostavlja bistveno večja preglednost in motiviranost za-

varovancev za vključitev oziroma vztrajanje v delovnem razmerju ter za zavarovancev nadzor nad plačevanjem prispevkov.

Zviševanje in izenačitev upokojitvene starosti

Upokojitvena starost za pridobitev pravice do starostne pokojnine se bo tako za moške in ženske dvignila na 65 let. Minimalna starost za pridobitev pravice do starostne pokojnine bo 60 let ob sočasnem izpolnjevanju 40 let pokojninske dobe (ženske in moški). V Sloveniji imamo, v primerjavi z drugimi evropskimi državami, najnižjo minimalno starost za upokojitev moških 58 let in eno izmed najnižjih za ženske (57 let in 4 mesece v letu 2012). Pri ženskah ima podobno nizko starost za upokojitev žensk le še Romunija (58 let in 4 mesece). Zakonski dvig upokojitvenih starosti bo postopen, prehod pa bo trajal vse do leta 2020.

Spodbudnejši bonusi in restriktivnejši malusi

Trenutno bonusi in malusi ne opravljajo svoje funkcije, ki je vzpodbujanje daljšega

ostajanja v zaposlitvi in preprečevanje prezgodnjega upokojevanja. Predlog zakona uvaja bonus za tiste, ki ostanejo v zaposlitvi tudi po dopolnjeni polni pokojninski dobi. Vsako leto po izpolnitvi pogojev za pridobitev pravice do predčasne pokojnine bodo tako zaposleni ob plači upravičeni še do 20 odstotkov pokojnine, ki bi mu pripadala ob upokojitvi. Hkrati pa se jim bo z vsakim letom, ko bodo ostali v zaposlitvi, povečeval odmerni odstotek za pokojnino. Bonus bo zavarovanec užival vse do prenehanja zavarovanja ali do uveljavitve delne pokojnine, vendar največ do 65 leta starosti.

Delne upokojitve za samozaposlene, kmete ...

Delna upokojitev bo po novem omogočena vsem in ne le osebam, ki imajo sklenjeno delovno razmerje. To pomeni, da bo mogoča tudi za druge kategorije zavarovancev (npr. samozaposlene, kmete itn.). Prav tako bo v primeru delne upokojitve omogočen fleksibilen delovni čas ob zakonski ureditvi dnevnega minimuma.

Tisti državljani, ki bodo letos do 31. decembra izpolnili pogoje za starostno upokojitev po zdaj veljavnem zakonu, pa se še ne želijo upokojiti, se bodo v naslednjih treh letih lahko upokojili pod istimi pogoji, zato je vsako hitenje v pokoj pred uveljavitvijo nove zakonodaje odveč.

Irena Tavčar

Izobraževanja za nove potencialne proizvajalce

Razvojna agencija Sora prireja v okviru Leader projekta Okusi loškega podeželja izobraževanje na temo predstavitve možnih tržnih poti, prednosti vključevanja v blagovno znamko Dedek Jaka in Babica Jerca. Predstavil se bo tudi eden izmed proizvajalcev, ki že uspešno trži svoje izdelke, možno pa bo dobiti tudi osnovne informacije o pogojih za registracijo dejavnosti oz. pogojih za trženje kmetijskih pridelkov in izdelkov. Izobraževanje je namenjeno vsem potencialnim novim ponudnikom, ki razmišljajo o pridelavi sadja ali zelenjave ter predelavi v okviru različnih dopolnilnih dejavnosti. Prvo izobraževanje bo v začetku januarja, tisto konec januarja pa bo namenjeno predstavitvi tehnologije predelave različnih sklopov izdelkov ter ustreznemu embalažiranju in označevanju izdelkov.

V februarju bosta dve izobraževanji o merilih in kriterijih kakovosti živil, pomenu in načinu doseganja kakovosti ter ohranjanju kakovosti skozi logistiko (pravilno pobiranje in shranjevanje pridelkov, skladiščenje, transport ...). Izobraževanja so brezplačna, za dodatne informacije pa se lahko zainteresirani obrnejo na Razvojno agencijo Sora na telefonsko številko 04/50-60-225 ali pišejo na kristina.miklavcic@ra-sora.si.

Kristina Miklavčič

Reševalna vaja na Borštu

Prva skupna akcija čet iz Idrije in RŽV

Na objektu drenažni rov pod odlagališčem Boršt je bila izvedena skupna letna reševalna vaja reševalne čete Rudnika živega srebra Idrija in Rudnika Žirovski vrh.

Silvo Polenšek med merjenjem koncentracije radonovih kratkoživih potomcev

Po načrtu obrambe in reševanja se vaja izvaja zaradi zagotavljanja pripravljenosti v primeru požara, naravnih nesreč, večjih koncentracij radona in njegovih kratkoživih potomcev ter strupenih oz. zadušljivih plinov v primeru nastanka požara. Vajo sta vodila Boris Likar, tehnični vodja rudarskih del v RŽV, in Tatjana Dizdarevič, vodja reševalne službe RŽS Idrija. Poleg vodij je sodelovalo pet članov reševalne čete RŽS Idrija in štirje iz RŽV. To je bila prva skupna vaja reševalne čete

iz Idrije in RŽV na Borštu. Seznanitev s terenom in potencialnimi nevarnostmi, ki lahko ogrožajo zaposlene, je pomembna za zagotavljanje hitrega odziva reševalcev v primeru nastanka požara ali nevarnega pojava.

Delavec mora takoj, ko opazi nevarnost za zaposlene oz. imetje, izvesti osnovne ukrepe varovanja: opozoriti sodelavca, umakniti opremo, zavarovati dostop do mesta in obvestiti svojega nadzornika. Ukrepi ob drugih nevarnostih v podzemnih objektih, merilnih in revizijskih jaških na odlagališču Boršt pa so zagotavljanje zračenja v podzemnih prostorih, uporaba ustrezne osebne zaščitne opreme, uporaba tehnično brezhibnih strojev, opreme in orodja ter zagotavljanje čiščenja vseh delovnih prostorov, strojev in opreme.

Rudarski nadzornik RŽV je pred vstopom v rov pomeril koncentracijo radonovih kratkoživih potomcev. Reševalci iz Idrije so vstopili v popolni opremi, z izolacijskimi dihalnimi reševalnimi aparati in z merilnimi instrumenti za določanje koncentracije plinov v jamskem zraku.

Kljub novo zapadlemu snegu in nizkim temperaturam je bila reševalna vaja v celoti uspešno izvedena.

Hiacinta Klemenčič

Z gradnjo so delo dobili tudi številni domačini

V prejšnji številki Podblegaških novic smo v okviru predstavitve Rupnikove linije opisali začetek 1. svetovne vojne in podpis Rapalske pogodbe, tokrat pa bomo predstavili začetek in potek gradnje zahodne obrambne linije, ki jo imenujemo Rupnikova linija.

Odnosi z Italijo niso bili preveč dobri niti po podpisu Rapalske pogodbe, zato je staro-jugoslovansko poveljstvo sprejelo predlog francoskih vojaških strokovnjakov, da se zavaruje italijanska meja s sistemom stalnega utrjevanja. Leta 1926 sta bili z ukazom glavnega generalštaba imenovani komisiji za začetek priprav načrtov sistema utrjevanja, vendar pa so pripravljala dela stekla šele leta 1935, ko je prvi pravi predlog za utrjevanje zahodne meje verjetno pripravil načelnik glavnega generalštaba, general Ljubomir Marić. Največji problem je predstavljalo pomanjkanje izkušenj pri gradnji utrd, ki so jih imeli samo nekateri nekdanji častniki Avstro-Ogrske, zato so se o vseh predlogih posvetovali s francoskimi in češkoslovaškimi strokovnjaki. Ti so na področju gradnje utrdbenih linij imeli veliko izkušenj.

Leta 1936 je bil sprejet načrt za utrditve meje proti Italiji. Najbolj ogrožene predele naj bi zaščitili utrjeni položaji, sestavljeni iz težkih podzemnih utrd in samostojnih težkih artilerijskih in pehotnih objektov, med njimi pa bi položaje branile manjše utrdbe in ovire (bodeča žica, protitankovski ježi in jarki ter minska polja).

Gradnja glavne obrambne linije je bila začrtana na relaciji Žirovnica–Ratitovec–Zali Log–Blegoš–Izgorc–Suša–Hlavče Njive–Gorenja vas–Volčja Njiva–Hrastov grič–Goli vrh–Sv. Trije Kralji–Logatec–Cerknica–Slivnica–Črni vrh–Kamenjak–Plase. S predstražnim položajem so bile zavarovane tudi dostopne doline in ceste (Žiri–Trebija, Sovodenj–

Trebija, Trebija–Hotavlje, Volaka–Hotavlje, Kopačnica–Hotavlje, Hotavlje–Gorenja vas). Zaledni položaji (v primeru prodora glavne linije) pa so bili na Dobravi, na vzhodnem delu Gorenje vasi, v Poljanah (Visoko) in v Škofji Loki.

V letu 1941 je na liniji delalo 60.000 ljudi

3. novembra 1938 je bil na položaj načelnika štaba za utrjevanje imenovan divizijski general Leon (Lav) Rupnik. Od tod tudi pogovorno ime za utrjeno linijo – Rupnikova linija, saj so moški, ki so odhajali na celodnevno delo k utrdbam, v žargonu rekli, da gredo delat k Rupniku.

Dela so se pričela s trasiranjem in določanjem položajev predvidenih objektov in dostavnih cest, odkupom ali razlastitvijo potrebnih zemljišč. Nato so začeli graditi taborske in stalne barake, poljske dostavne železnice (greben Žirovskega vrha), žičnice do težko dostopnih terenov (Hlavče Njive, Blegoš) ter električne in vodovodne napeljave (vodnjake). Za potrebe gradnje so odprli več kamnolomov in pričeli z drobljenjem gramoza in pripravo peska za betoniranje in utrjevanje cest.

Na določene lokacije so razporedili formirane gradbene ekipe (zidarji, tesarji ...), ki so bile zadolžene za izdelavo objekta od izkopa do prevzema.

Na teren so jim dostavili pesek, vodo, cement, že vnaprej pripravljeno (nakrivljeno) železo za armaturo, strelne line (dobavljene iz Kranjske železarske družbe iz Jesenic, Zenice in Štor) in na mere narezan ter označen opaž. Vse elemente so sestavili in zaradi večje trdnosti objekt zabetonirali v enem kosu. Beton so mešali na kraju samem. Glede na terenske lokacije bunkerjev sta bili logistika in izvedba velikokrat zelo zahtevni.

Za gradnjo cest je bila večinoma zadolžena vojska, vendar pa so za izvedbo tako obširnega gradbenega projekta potrebovali tudi veliko drugih delavcev, zato so dobro plačano delo dobili številni domačini pa tudi delavci od drugod (Bosna, Dalmacija). Na vojaško urjenje, ki je bilo v resnici gradbeno delo, so vpoklicali tudi veliko rezervistov.

Na celotni liniji je v začetku leta 1941 delalo okrog 60.000 ljudi. V načrtu na odseku št. 3, ki zajema gradnjo od Blegoša do Golega vrha (izgradnja utrd, položajnih stez in pehotnih preprek), je bilo predvidenih 6.830 ljudi, od tega 4.790 vojakov in 2.040 civilistov. Civilne delavce je v Gorenji vasi zaposloval in jim odredil delo gradbeni inženir Dukić. Dela so opravljali predvsem v največjih podzemnih utrdbah (Goli vrh, Hrastov grič in Hlavče Njive).

Zaradi izredno intenzivne gradnje in številnih delavcev so tudi domačini dobili priložnost dodatnega zaslužka, in sicer z različnimi načini

Uničevanje utrd v italijanskem sektorju

prevoza materiala do objektov, s ponudbo hrane (kruh, meso, zelenjava), prenočištev, tekstilnih in obutvenih izdelkov ... Na ta način se je finančni položaj marsikaterega domačina znatno izboljšal, veliko od njih pa se je tudi prvič srečalo z drugo kulturo, jezikom in običaji.

Nemci za razliko od Italijanov niso rušili

Zaključek del je bil načrtovan v letu 1947, vendar sta pričetek 2. svetovne vojne in kapitulacija jugoslovanske vojske že leta 1941 vsa dela v trenutku prekinila. Vojski in civilisti so takoj zapustili gradbišča in številne utrdbe so ostale nedokončane.

Slovenija je bila okupirana s treh strani – italijanske, nemške in madžarske. V nemškem sektorju (Gorenjska) so bile utrdbe raziskane in dokumentirane, saj je že leta 1942 v Berlinu izšla knjiga Popis jugoslovanskega utrjevanja (Denkschrift), kjer so podrobno popisali namen in strategije utrdbene linije. Na nekaterih objektih so nemške inženirske enote testirale svoje orožje, pri nekaterih so vhode zazidali ali celo zaminirali, vendar pa jih niso porušili, zato so na našem ozemlju ostale večinoma nepoškodovane.

Italijani pa so se takoj po zasedbi ozemlja odločili, da bodo utrjevanje uničili. Ponekod so uničili vse zgrajene objekte, zato na področju, ki je bil pod italijansko zasedbo, skoraj ni sledi o jugoslovanskem utrjevanju.

Marjeta Šifrar,
povzetek in fotografije iz knjige Rupnikova črta in druge jugoslovanske utrdbe iz obdobja 1926–1941, avtor Miloš Habrnál in sodelavci

V naslednji številki bomo predstavili usodo utrd po 2. svetovni vojni ter načrte za prihodnost.

Biti vodnik je poslanstvo in velika o

V PD Gorenja vas, ki je bilo ustanovljeno 1974, sta še vedno zelo aktivna Franci Fortuna in Drago Trček, ki sta se med planince vpisala v prvih letih obstoja društva. Oba sta bila več mandatov predsednika društva, letos pa sta jubilarita, saj praznujeta 30 let vodniškega dela.

Franci Fortuna in Drago Trček v društvenih prostorih

V treh desetletjih je vsak od njiju vodil med 150 in 200 izletov, prav tako sta bila v tem času vsaj 500-krat, če ne še večkrat, na Blegošu. Z vsaj petimi vodenimi izleti v gore na leto licenco vodnika še vedno obnavljata.

V času predsedovanja Marka Miklavčiča so organizirali tečaj za planinske vodnike, ki je zaznamoval oba jubilarita. Postala sta vodnika A kategorije do 2500 metrov. »Takrat sva se pridružila planincem in se spontano udeležila tudi tečaja za vodnike,« pove Franci. Drago doda: »Največ zaslug za to ima res Marko, ki je bil gonilna sila pri organizaciji tega tečaja. Je pa to res posebno poslanstvo, moraš delati vzgojno z mlajšimi, preventivno na samih poteh ...«

Oba se strinjata, da ima vsak vodnik veliko odgovornost pri svojem delu. »Odgovornost imaš do vseh udeležencev. Ti pričakujejo, da bo tura dobro izpeljana in organizirana. Tako gremo velikokrat prej na predogledno turo,« pove Franci. V društvu imajo navado, da konec leta sestavijo seznam izletov, ki jih bo vsak vodnik vodil v prihodnjem letu. »Objavimo datum, vodnika in njegovo telefonsko številko.

Pred turo se poskrbi za promocijo na radiu, v časopisih, po zbranih prijavih preko maila ali telefona se lahko le še odpelješ na izhodišče,« pojasnjuje Franci. »Danes je čisto drugače, kot je bilo včasih,« se spomni Drago. »Prijave smo zbirali kar v trgovini v Gorenji vasi. Neko nedeljo zjutraj je prevoznik prispel na avtobusno postajo s kombijem za osem ljudi, nas pa je na postaji čakalo 12! Danes so predpisi strožji, takrat je šofer le malo pogledal, pa je rekel: Bo pa še edn zadej na gajbc sedov.«

Do vrha in nazaj vedno srečno

Oba pravita, da je spodbudna trema pred izletom vedno prisotna. »Zagotovo, posebej, če je to težja tura ali večja skupina,« se strinja Drago. »Nekaj adrenalina in skrbi vsekakor ostane.« Franci zatrdi: »Malce strahu pravijo, da je vedno potrebnega, že zaradi spoštovanja do gore. To je tudi za varnost boljše. Če greš 100-odstotno prepričan, da bo šlo vse samo od sebe, se najraje kaj zgodi. Vedno je treba imeti spoštovanje do gore in pa malce strahu, pa se vedno izzide.« V vseh teh letih nista imela nobene

nesreče. »Vsi smo vedno prišli čili in zdravi nazaj,« pojasnjuje Franci, Drago pa izpostavlja, da so se morda vrnili le s kakšnim žuljem več. In dodaja, da je na izhodišču treba znati oceniti pot: »Pot moraš poznati, vedeti moraš, kam greš. Prej se je treba še posebej prepričati o vremenu, oceniti, kakšno opremo potrebuješ, in preveriti pripravljenost udeležencev. Že pri prijavi malo poizvem tudi njihove karakteristike, potem pa veselo na delo, do vrha in nazaj. Če se le da, uspešno in pa varno.« Tudi na poteh je zdaj veliko lažje. Včasih so vodniki imeli precej večje nahrbtnike. »Danes ni več tako,« se strinja Franci. »Oprema je res napredovala, veliko olajšanje za nas je, da so tudi oblačila izredno lahka. Včasih je bilo treba majice pogosto menjati, danes je čisto drugače, koža ostaja stalno suha, ne občutiš mraza ... in ni treba toliko stvari nositi s sabo.«

Mora pa biti vodnik zmožen presoje v kritičnih razmerah, posebej dobrodošle so izkušnje. In kot še pravi Franci: »Ena od pomembnih stvari je, da se znaš prilagoditi skupini, ki jo vodiš. Če ti to uspe, si lahko kar zadovoljen.« Drago še pritegne, da je najlepši del ture povratek domov: »Ko se vrnemo do izhodišča, je za vodnika največja nagrada, da so vsi zadovoljni in veseli.«

Najraje še vedno na Blegoš

Domače gore obema ostajajo najljubše, predvsem dvatisočaki. »Posebej ne bi izpostavljaj, zelo markanten je recimo Jalovec,« pravi Drago. Prednjačijo vrhovi Julijskih Alp, Karavank, Pohorja, zadnje čase veliko hodijo z društvom na Notranjsko, v Primorje pa tudi v tujino. »Veliko smo že prehodili,« se strinjata. Kam pa najraje? Brez pomisleka in v en dah se oba odločita za Blegoš.

Franciju, ki ga opazuje skozi okno od doma, je posebej všeč, da je na dosegu roke, obiskal ga je v vseh letnih časih in ob vsakem vremenu. »Prvič sem bil na Blegošu pri desetih letih. Pohod je takrat trajal kar cel dan.« Drago, ki se je nanj tudi prvič povzpel v mladostnih letih, ne pozabi omeniti Jelenc. Na mestu nekdanje gozdarske kočice ima PD Gorenja že vrsto let svoje zavetišče, ki je odprto pozimi. »Kdor ima v tem času največ vpisov, prejme ob koncu akcije simbolično nagrado,« pojasnjuje Franci (tudi gospodar kočice), ki je bil v pretekli akciji s 27 vpisi šesti, Drago pa z 22 vpisi osmi.

Na turah ju še vedno kaj preseneti. Vprašanje, brez česa nikoli na pot, pa sproži pri obeh kar nekaj smeha. Franci odkrito priznava: »Moram povedati, da je v mojem nahrbtniku stalno v vrečki wc-papir.« Drago prikimava in v isti sapi odgovarja, da mora biti v nahrbtniku vedno prisotna tudi prva pomoč, »lahko je tudi v obliki kakšne pristrnice.«

V začetku junija

nepričakovano zagazili v sneg

Oba skupaj sta bila pred leti na turi, ko so šli

dgovornost

prvi vikend v juniju na Velebit. »Smo mislili, da je morje na dosegu roke, na Zavižanu je bilo pa 30 centimetrov snega, burja je pihala...« se spominja Franci. »Ker smo naredili tako dolgo vožnjo, smo šli vseeno naprej ... skupina 30 ljudi, pogumno smo zakorakali v sneg po znani Premužičevi stazi, ki gre čez cel Velebit. In prišli po šestih urah do Alanove kočice, kjer so imeli zakurjeno, poskrbeli so za nas, da smo se posušili in okrepčali.« Tako pove še Drago, ki ne pozabi omeniti, da je malo pred njimi hlačal medved. »Stopinje so bile še sveže ...«, pravi in zaključi, da takega vremena ni nihče od njih pričakoval. »Kdo bi mislil, ko smo se odpravljali od doma, da bo tako mrzlo in naporno pa da bomo gazili po novozapadlem snegu. Je bila pa vseeno res lepa izkušnja in lep izlet.«

Pa še ene ture ne bo pozabil: ko so na Kredarici zaman iskali 18-ega pohodnika v skupini. »Temu smo se že kar nekajkrat nasmejali. To je bil izlet na Triglav, jaz sem bil glavni vodnik, Franci pa pomočnik. Ko sem naredil seznam, nas je bilo 18, pridemo na Kredarico, po počitku naj bi šli na vrh. Pred odhodom izpred kočice smo vse prešteli in v vsakem primeru nas je bilo samo 17. Ni nam bilo jasno, kako. Pa sem na seznamu izpustil eno številko in smo že od doma šli z enim manj.«

Kaj pa načrti?

»Planinec sem še vedno zaradi ljubezni do narave,« pravi Franci. »Hoja kot osnovni element človekovega gibanja je pri planincih najbolj izpostavljena, to me najbolj veseli.« »Pomemben del tega je tudi druženje,« priznava Drago. »V zadnjih 20 letih se je množičnost obiskovanja gora izredno povečala, ker je tudi miselnost ljudi drugačna, odnos do narave oziroma do gibanja, hoje v naravo se je spremenil. Službe so drugačne, človek potrebuje to gibanje in sprostitve.«

Kaj pa načrti? »Načrti so, seveda,« pove Franci. »Že nekaj časa nas nagovarjajo, da bi organizirali spet izlet v tujino. V mislih imam Tatre, morda se bo to uresničilo.« Tudi Drago pravi, da ima za cilj osvojiti čim več vrhov, tudi zunaj Slovenije: »Čeprav v tujino nisem veliko hodil. Še dobri dve leti sta do penzije, pa bo potem morda več časa za to.«

Pravita še, da 'biti planinec' pride v kri. »In kar ne moreš nehati. Da bi moral eno lepo nedeljsko dopoldne doma čakati, postaneš kar nestrpen,« se smeje Franci. »V nekoliko zrejših letih je potrebno še več aktivnosti, gibanja, zato to drži. Upam, da bom lahko še večkrat in čim bolj dolgo užival v tem,« se strinja tudi Drago. Oba imata le eno nekoliko večjo željo: da bi se lahko še dolgo in z lahkotnim korakom odpravljala v gore in nazaj ali, kot pravi Franci: »V prvi vrsti je po 30 letih izziv že to, da lahko še vedno hodiš, da se giblješ. Verjetno je to tudi posledica toliko let aktivnega planinstva.«

Damjana Peternej

Portal Zaposlim delodajalca

S kreativno predstavitvijo do lažje zaposlitve

Portal Zaposlim delodajalca je prvi interaktivni karierni portal v Sloveniji. Združuje iskalce zaposlitve, iskalce kariernih priložnosti ter delodajalce na bolj oseben način, kot smo vajeni. Z njim želijo prostovoljci Zavoda Zaposlim delodajalca izboljšati razmere na trgu dela kljub brezposelnosti ter gospodarski krizi v Sloveniji.

Začetki projekta segajo v leto 2011, ko je Barbara Kotlušek, takrat aktivna iskalka zaposlitve, ugotovila, da ji klasično iskanje zaposlitve z množičnim pošiljanjem prošenj ni prineslo želenih rezultatov. Odločila se je za osebni projekt zaposlitve s hudomušnim naslovom Zaposlim delodajalca. Na projekt so se odzvali tako delodajalci kot mediji in iskalci zaposlitve. Svež in inovativen pristop k iskanju zaposlitve je Kotluškov prinesel sanjsko službo, hkrati pa dokazal, da obstoječ način iskanja zaposlitve danes ne deluje več.

Portal Zaposlim delodajalca kandidatom omogoča, da se predstavijo na bolj oseben in kreativen način in jim nudi več svobode pri izpostavljanju svojih lastnosti. Delodajalcem nudi večji vpogled v osebnostne značilnosti ter kompetence posameznikov in s tem kakovostnejši nabor potencialnih kandidatov že v začetni fazi zaposlitvenega procesa.

»Na portal so vabljeni tako iskalci zaposlitve kot tudi tisti, ki službo imajo, vseeno pa bi radi preverili stanje na trgu dela ter sodelovali pri izzivih, ki jih objavljajo delodajalci, ter na tak način pokazali ter pri sebi preverili svoja znanja in sposobnosti. Portal je interaktiven in spodbuja povezovanje med iskalci in delodajalci,« je pojasnila Barbara Kotlušek, direktorica in idejni vodja Zavoda Zaposlim delodajalca. Nadaljevala pa: »Portal omogoča prijavo in sodelovanje pri izzivih, ki so nekaj novega v Sloveniji. Delodajalci imajo na izbiro mini in maksi izzive, ki se razlikujejo glede na zahtevnost in obseg. Kriterije in vsebino izziva določajo delodajalci sami, rezultate pa ocenijo s točkami, s čimer iskalci dobijo povratno informacijo o tem, katera znanja imajo

dobro razvita in kako uspešno so se odrezali na izzivu. Vse točke in sodelovanja pri izzivih se iskalcem – poleg obiskanih predavanj in delavnic – beležijo v njihov portfelj na portalu.«

Zavod trenutno beleži v bazi več kot 600 kandidatov – iskalcev zaposlitve ter kariernih priložnosti in 27 delodajalcev, število prijavljenih pa se dnevno spreminja in osvežuje. Po številu prijavljenih na portalu izstopa osrednjeslovenska regija, gorenjska regija je na drugem mestu.

Glede na trenutno stanje na trgu zaposlovanja, ki je vse prej kot rožnato, Kotlušekova svetuje: »Zdaj je pravi čas, da se poglobite vase in pri sebi poiščete tisto dodano vrednost, konkurenčno prednost, za katero ste prepričani, da zaradi nje lahko zasijete. Delajte na njej, jo negujte in poglobljajte. Poglobljajte znanja, se naučite česa novega, berite članke, udeležite se brezplačnih predavanj. Danes ni dovolj, da zgolj množično pošiljamo prijave in življenjepise delodajalcem. Na kadrovniki mizi se navadno znajde tudi do 300 in več prijav in lahko si mislite, kako težak je selekcijski postopek, če si je velika večina teh prijav med sabo izredno podobnih. Potrebno je izstopati, se diferencirati.

Portal Zaposlim delodajalca v ospredje ne postavlja delodajalcev in njihovih zaposlitvenih oglasov, temveč iskalce in njihove kreativne predstavitve in sodelovanja pri izzivih.

Ekipa štirih mladih prostovoljcev, ki s srcem in dušo vodi in oblikuje portal, je vedno na voljo za pogovor in nasvet, zato se lahko iskalci vedno obrnejo nanje in z veseljem bodo po lastnih močeh pomagali ter svetovali. Več o portalu na www.zaposlimdelodajalca.si.

Lidija Razložnik

Na Hotavljah bo prvi Štefanov tek

Tekaška sekcija ŠDMH v sodelovanju z VO Hotavljah in TD Hotavljah vabi na prvi Štefanov tek po Hotavljah, ki bo 26. decembra ob 19. uri, s startom pri vaškem vodnjaku – štirni. Rekreativen, 3,5 km dolg tek bo v soju občestnih svetilk in naglavnih lučk, za udeležbo pa ni treba plačati startnine, ne bo medalj niti pretirane tekmovalnosti. Bo pa postregel z odličnim prednovoletnim vzdušjem, dobro družbo ob kozarčku kuhanega vina ter kosu tople ocvirkovice. Dodatne informacije pri Boštjanu Jezeršku na telefonski številki 031/391-354.

L. R.

Spoznali so kulturno dediščino

Avlo šole v Gorenji vasi so napolnili slušatelji usposabljanja za lokalne turistične vodnike, ki ga izvajata Ljudska univerza Škofja Loka in Turizem Škofja Loka v okviru programa Leader. V sklopu predavanj, ki potekajo od oktobra do decembra, je bilo tokratno namenjeno umetnostni zgodovini loškega območja. Predaval je Dušan Koman.

Polna avla gorenjevaške šole priča o velikem zanimanju za delo turističnega vodnika.

Predstavil je bogato kulturno dediščino preteklih stoletij, ki dokazuje močno vpetost škofjeloškega področja v takratne evropske kulturne tokove. Predavanja sicer potekajo v Škofji Loki, da pa so enakopravno pokrili teren dela bodočih novih vodnikov, so poleg predavanja v Gorenji vasi pripravil še enega v Železnikih.

Jure Ferlan

Pojasnilo

V prejšnji številki smo pisali o Ljubljanskem maratonu in uvrstitvah naših občanov in občanov. Kot smo v članku zapisali, smo objavili uvrstitve po dostopnih podatkih, ki smo jih dobili od Timinga Ljubljana ter od športnih društev naše občine. V uredništvo nismo prejeli podatkov o dveh izjemno uspešnih tekačih iz naše občine. Kaja Ferlan, Vzajemna Klub, je na 10 km razdalji osvojila 45. mesto, 42 km dolgo progo pa je pretekla tudi Majda Trček, ŠD Partizan, in osvojila 68. mesto. Obe sta v svoji kategoriji dosegli najboljši rezultat med našimi občankami.

L. R.

O tem, ali KK Gorenja vas res trguje z mladoletnimi igralci

Kupil sem svojega sina – prikaz nasprotnih dejstev

V novembrski izdaji Podblegaških novic je bil objavljen prispevek, v katerem avtor gospod Bogo Žun Košarkarski klub (KK) Gorenja vas obtožuje trgovanja z mladoletnimi igralci, člane upravnega odbora pa uveljavljanja lastnih interesov na račun kluba, igralcev in staršev. V prispevku je gospod Žun zgodbo predstavil izrazito enostransko, pri tem nekatere stvari zapisal napačno, nekatere pomanjkljivo, nekaj pomembnih dejstev pa je preprosto izpustil.

KK Gorenja vas deluje v skladu z veljavno zakonodajo in s pravili Košarkarske zveze Slovenije (KZS). V članku smo omenjeni člani upravnega odbora, ki klub vodimo deveto leto. V vsem tem času smo prvič doživeli obtožbe, da to počnemo zaradi lastnih interesov in da pri tem celo mislimo, da so igralci naša lastnina. Vse delo, povezano s KK Gorenja vas, opravljamo izključno prostovoljno in v svojem prostem času. Delo nam je v veselje in opravljamo ga predvsem zato, ker želimo v sodelovanju s še nekaterimi posamezniki nadaljevati tradicijo organiziranega igranja košarke v naši občini, katerega začetki segajo v leto 1969. Člani upravnega odbora smo neposredno in posredno tudi sponzorji in donatorji kluba.

Po pravilih KZS mora klub za vsakega igralca pred njegovim prvim nastopom v uradnem tekmovanju, ki ga organizira KZS, vložiti prijavo za prvo registracijo. Če gre za igralca, mlajšega od 15 let, jo podpišejo tudi njegovi starši. Na tem obrazcu je jasno navedeno, da podpisniki potrjujejo, da so seznanjeni z določili Registracijskega pravilnika in ostalimi akti KZS, ki jih bodo upoštevali in spoštovali. Vsi ti dokumenti so javno dostopni na spletni strani KZS (www.kzs.si/o-kzsdokumenti). Brez te prijave igralec ne more sodelovati na uradnih tekmovanjih KZS. S podpisom prijave nihče nikomur nikogar ne »podari«, kot trdi gospod Žun, ampak je s tem zgolj izpolnjen formalni pogoj, da lahko igralec nastopa v uradnih tekmovanjih KZS.

V letošnjih pomladnih mesecih je klub na podlagi dogovora med trenerjem in igralci prijavil ekipo mladincev na tekmovanje v drugi slovenski ligi. V začetku avgusta je bil na KZS opravljen žreb tekmovanja in v drugi polovici avgusta so klubske selekcije začele s treningi. Tako kot vsem ostalim igralcem je bilo obvestilo poslano tudi sinu gospoda Žuna, ki pa se nanj ni odzval. Trenerji so z njim skušali vzpostaviti stik preko vseh znanih kontaktov, a nikjer niso dobili odgovora. Prva konkretna informacija je do nas prišla v začetku septembra s strani trenerja drugega kluba, kamor je sin gospoda Žuna prišel na trening. Ta trener je poklical našega trenerja in vprašal, če kaj vemo o tem. Vsemu navkljub smo bili še vedno prepričani, da bo igralec še naprej igral za naš klub, saj nas še vedno ni nihče konkretno obvestil, da tega ne namerava. To se je potem končno zgodilo in 10. septembra smo se prvič sestali z gospodom Žunom, ki je zahteval, da njegovemu sinu izdamo izpisnico, na podlagi katere bo lahko zaigral za drugi klub. Pojasnili smo mu, da bi odhod njegovega sina za nas pomenil razpad

mladinske ekipe, saj je bil predviden za enega njenih nosilcev. Poudariti želimo, da smo v vseh pogovorih sledili cilju, da bi igralec ostal v našem klubu. Ponudili smo mu možnost, da lahko trenira kjer koli drugje, samo da odigra za nas še to sezono in s tem omogoči, da jo odigrajo tudi ostali igralci mladinske ekipe. Dogovora žal nismo dosegli.

Sin gospoda Žuna ni prvi igralec v naši zgodovini, ki je želel prestopiti v drugi klub, smo pa bili v tem primeru prvič postavljeni pred dejstvo, da želi igralec to storiti tik pred začetkom sezone. Zaradi majhnega števila igralcev v naši mladinski ekipi je to za nas žal pomenilo, da smo morali še pred začetkom tekmovanja ekipo odjaviti. Po pravilniku KZS bi odškodnina za prestop znašala 4.200 evrov. Prodaja igralcev nikoli ni bila naš namen, hkrati pa si tudi nismo mogli dovoliti, da bi zaradi tega odhoda klub trpel dodatne stroške. Zato smo predlagali odškodnino 2.000 evrov. Znesek je bil izračunan na podlagi kazni, ki smo jo dobili ob izstopu iz lige s strani KZS, in ob takojšnjem izpadu sponzorskega prispevka staršev igralcev mladinske ekipe. Gospodu Žunu smo tudi pojasnili, da mu lahko znesek vrnemo, če se s KZS dogovori, da nam ta ne zaračuna kazni, in če nam pomaga pridobiti novega sponzorja, ki bi nam pokrtil izpad drugih predvidenih sponzorskih sredstev.

Do tega neljubega dogodka smo bili prepričani, da lokalno okolje naše delo sprejema pozitivno, saj z njim nudimo otrokom možnost organiziranega športnega udejstvovanja. Košarka je ekipni šport in vedno bomo zagovarjali interese ekipe pred interesi posameznika, kar je bilo v omenjeni situaciji gospodu Žunu zagotovo težko sprejeti. Kljub temu pa je to osnovni pogoj, da se bo košarka v naši občini lahko igrala tudi v prihodnosti. Prepričani smo, da nas sponzorji ravno zato podpirajo, in hkrati verjamemo, da zaradi tega primera tudi starši igralcev ne bodo izgubili zaupanja v to, kar delamo!

Tomaž Jenko, Ciril Krmelj, Lovro Demšar, KK Gorenja vas

Simona Kokelj

Želja po slikanju je neustavljiva

Kraji pod Blegošem se lahko pohvalijo s pestro paletto različnih, a izjemno nadarjenih umetnikov. Ena izmed njih je Simona Kokelj, ki pravi, da je rada ustvarjala, odkar pomni. Pohvali se z dvanajstimi samostojnimi razstavami, udeležuje pa se tudi skupinskih razstav po vsej Sloveniji. Svoje slike je že večkrat na ogled postavila tudi v naši občini, nazadnje na vaškem trgu v okviru proslave od dnevu državnosti in v Štefanovi hiši.

Slikati je resneje pričela pred dvanajstimi leti, navdušili pa so jo starši, kasneje pa še stric in teta. Svoje je prispevala tudi šola z likovnim poukom. »S sestričnami smo vedno tekmovali, katera izmed nas bo lepše risala,« se spominja mlada umetnica. »Končala sem srednjo aranžersko šolo, kjer smo se dve leti učili risanja figure, tihožitja, portretov, draperije in podobno. Poskusila sem tudi na likovni akademiji, a žal neuspešno. Tako sem diplomirala na Fakulteti za kemijo in kemijsko tehnologijo, smer varstvo pri delu in požarna varnost. Kljub temu je želja po slikanju in ustvarjanju neustavljiva. Udeležila sem se nekaj slikarskih tečajev in kolonij,« je povedala Kokeljeva in dodala, da je svoj talent razvijala in se izobraževala po metodi »vaja dela mojstra, mojster pa vajo«.

Njene slike so bile večkrat razstavljene v Ljubljani, pa tudi v Medvodah, Škofji Loki, Litiji, Šenčurju, Cerknem, Zbiljah, Železnikih ter v Podčetrtku. Razstavljala je tudi v Štefanovi hiši in na Logu, v gostilni Premetovc. »Razstava pri Premetovcu je bila enkratna in nepozabna. Povabilu se je odzvalo lepo število ljudi.

Odprl jo je Polde Bibič, za glasbeni vložek so poskrbela dekleta s prečno flavto, citrami in harfo. Simon Koračin je poskrbel za odlično strežbo. Za piko na i sem starša presenetila z zagovorom diplome, ki me je čakal naslednji dan,« je z navdušenjem povedala Kokeljeva, doma iz Podgore, ki trenutno večino svojega časa posveča nedavno rojenemu sinu.

Pa poleg slikanja ostane še kaj časa za druge reči? »Od sedmega leta sem članica PGD Trebija in gasilstvo mi pomeni skoraj toliko kot slikanje. Deset let sem predsednica mladinske komisije in mentorica pionirjev. Hodila sem v službo in trenirala karate. Pred pol leta, ko sem rodila, pa sta službo in karate zamenjali vlogi gospodinje in mame.« Seveda brez umetnosti in ustvarjanja tudi ta čas ne gre, za naslednje leto že pripravlja vsaj tri samostojne razstave. Pravi, da je ponosna na vsa svoja dela, ki so vseh bodočim lastnikom, in ko začuti, da so ljudje, ki se zanimajo za njena dela, zadovoljni, je trud poplačan. Priljubljena motiva sta narava in tihožitje. »Zadnje čase slikam predvsem domačije in portrete. Tudi abstrakcije ne manjka

Simona Kokelj ob svojih slikah, v ospredju Tulipani

– ta je za mojo dušo,« je še pojasnila.

Aktivno deluje tudi v KUD-u Trata, kjer je zadnji dve leti predsednica. Društvo združuje kar nekaj umetnikov. Zanimanja za slikanje je veliko. »Lahko bi ga bilo še več. Žal marsikateri amaterski slikar misli, da njegove slike niso za v javnost. Sem pa vesela, da je umetniškega ustvarjanja v naši občini veliko, takšnega in drugačnega. Vse generacije ustvarjajo, vedno se kaj dogaja in prav je tako. Prek KUD-a organiziramo tudi tečaje in kolonije za vse generacije, a marsikateri dogodek odpade prav zaradi premajhnega števila prijavljenih,« je strnila Kokeljeva, ki tudi sama rada prenaša znanje na mlajše generacije in jih s tem poskuša navdušiti za sebi tako ljub hobi.

Lidija Razložnik

Razstava Maje Čadež

Tisti trenutki v Šubičevi hiši

Vsaka slika ima svojo zgodbo, obenem pa vse lovijo trenutke.

December tudi v Šubičevi hiši ponuja pestro dogajanje. Poleg različnih sobotnih ustvarjalnih delavnic je bilo 8. decembra odprtje razstave domače umetnice Maje Čadež.

Maja, po poklicu arhitektka, se že od svojih srednješolskih let aktivno ukvarja s slikanjem. Največ dosedanjih slik je ustvarila na grškem otoku Kosu, ki ji predstavlja skoraj polovico življenja zadnjih petih let in kraj, kjer je našla svoj slikarski slog. To je njena šesta samostojna razstava, vendar prva s ciklom slik »Tisti trenutki«.

O svoji trenutni razstavi pove: »Slike se precej razlikujejo od prejšnjega cikla slik »Moj svet«, ki so nastajale v Grčiji in so imele večinoma morskotematiko, združeno z domišljijo. Zdajšnjo razstavo sestavljajo slike, ki so nastajale med letoma 2010 in 2012 v Grčiji in doma, skupna nit razstave pa

so impresije oziroma trenutki – trenutki, v katerih najdem tisto pravo energijo oziroma inspiracijo za

risanje, s katero lahko najbolj izrazim del sebe. Tudi motivi slik so različni: od narave do čiste domišljije, predvsem pa mi je všeč, če ima slika v ozadju svojo zgodbo, saj te izražajo največ mene in mojega pogleda na svet. Izražajo moje misli.«

Maja najraje ustvarja z akrilnimi barvami, s katerimi oblikuje tudi svoj unikatni nakit, ki se prodaja v surf centrih na otoku Kosu, v prihodnosti pa bi še naprej rada slikala in odkrivala nove stvari na različnih področjih umetnosti. »Med slikanjem odkrivam veliko idej in pogledov, ki mi dajo motivacijo za nadaljnje ustvarjanje,« preprosto zaključuje. Razstava v Šubičevi hiši bo odprta do sredine januarja, del njenega ustvarjanja pa si lahko ogledate tudi na spletni strani <http://mayasart.blogspot.com>.

A. T.

Prešerna razstavljajo trije Poljanci

V preteklem šolskem letu je Zavod za turizem in kulturo Žirovnica razpisal likovni natečaj Iščemo Prešernovo podobo. Komisija je zdaj izbrala 65 najboljših podob, ki bodo objavljene v knjižici Prešernovih podob.

Tudi naše učenke in učenci so pod mentorstvom naše učiteljice likovne vzgoje Mihaele Žakelj Ogrin ustvarjali Prešernove podobe. Razveselili smo se obvestila, da so bila za objavo izbrana tudi dela dveh učenk in enega učenca, ki so v lanskem šolskem letu obiskovali 9. razred naše šole.

Izbrani učenci so: Žiga Prosen, Tjaša Zeko in Alenka Dolenc. Čestitamo!

Bernarda Pintar

Prešeren v očeh Tjaše Zeko

Uspešen november za naše harmonikarje

V novembru 2012 so harmonikarji Poljanske doline nastopili na dveh odmevnih tekmovanjih in dosegli lepe rezultate.

Anja Koračin s pokali

V Ravnah na Koroškem je Glasbeni center Klemen Rošar ob sodelovanju s Kulturnim centrom Ravne na Koroškem organiziral državno prvenstvo v igranju na diatonično harmoniko.

Zlato plaketo sta prejela Tilen Ržen z Loga v kategoriji 13–15 let in Jože Dolenc iz Podobena v kategoriji nad 45 let. Jože je postal tudi državni prvak v svoji kategoriji. Oba sta se uvrstila tudi v finalni del tekmovanja za absolutnega prvaka. To je postal Blaž Brudar z Dolenjske.

V Mirni Peči, od koder izhaja naš žal že pokojni legendarni godec Lojze Slak, je bila prireditelj V deželi harmonike. Martin Težak se je podal na lov v maratonskem igranju z diatonično harmoniko. Želel je zaigrati 800 različnih pesmi. Žal mu podvig ni uspel.

Na tekmovanju za naj godca v spomin na Lojzeta Slaka pa so bili izredno uspešni tudi naši harmonikarji. Vsak je moral zaigrati eno od šestih predlaganih skladb Lojzeta Slaka in eno po lastnem izboru. Prvi trije iz štirih starostnih skupin so v finalnem delu zaigrali eno ljudsko skladbo in eno po lastnem izboru.

Anja Koračin je postala absolutna prvakinja, poleg tega pokala (v les vgravi-rana silhueta Lojzeta Slaka) pa je prejela še tri najpomembnejše pokale: za najlepše odigrano skladbo Lojzeta Slaka, za najlepšo ljudsko vižo in pokal za prvo mesto v starostni skupini 13–15 let. Tilen Ržen je v isti starostni skupini prejel pokal za tretje mesto, Jože Dolenc pa za zmago v starostni skupini nad 36 let.

Vsi trije zaslužijo priznanje, saj je v te dosežke vloženih veliko vaj in podpore družin ter mentorjev. Glasbena šola Škofja Loka je s sistematičnim strokovnim delom bila med prvimi v Sloveniji, ki je v šolski program uvedla tudi učenje diatonične harmonike. Rezultati tega dela se kažejo na tekmovanjih po Sloveniji in tujini. Sicer pa se je v Poljanski dolini v zadnjih 15 letih uspelo zelo dobro naučiti igranja na diatonično harmoniko veliko mladine, pa tudi nekaj starejših harmonikarjev.

Valerija

Kam decembra in januarja

- 26. december ob 19. uri: **Štefanov tek po Hotavljah**. Organizira ŠDMH.
- 29. december ob 21. uri: **Nočni pohod do mejnika 38**. Zbirno mesto: Sovodenj. Pot bo prilagojena vremenu. Organizira TD Sovodenj.
- 3. januar od 16. do 17. ure: **Meritve sladkorja, holesterola in krvnega tlaka** v prostorih KŠPD-ja (pritličje ZD Gorenja vas). Organizira KORK Gorenja vas.
- 4. januar ob 18. uri: **Ura pravljic: Škratelci** v knjižnici Sovodenj.
- 5. januar: **Pohod na Bevkov vrh**. Organizira Planinsko društvo Sovodenj. Več informacij na 051/256 881.
- 6. januar: **14. novoletni pohod na Blegoš**. Dodatne informacije na www.pdgorenjivas.com. Organizira PD Gorenja vas.
- 7. januar ob 17. uri: **Ura pravljic: Zajček dolgohec in korenček** v knjižnici Gorenja vas.
- 8. januar ob 17. uri: **Ura pravljic: Pravljica o jazbecu** v knjižnici Poljane.
- 10. januar ob 19. uri: **Predavanje Pridelava zelenjave od semena do semena na naraven način** v OŠ Ivana Tavčarja (mali vhod v OŠ).
- 10. januar ob 16. uri: **Predstavitel »Ustrezne male komunalne čistilne naprave«** v Kulturnem domu Sovodenj. Organizira Razvojna agencija Sora.
- 12. in 13. januar ob 10. uri: **Alpski pokal dekleta – smučarski skoli v Žireh**. Nordijski center Žiri. Organizira SSK Alpina.
- 17. januar ob 17. uri: **Predstavitel »Ustrezne male komunalne čistilne naprave«** v Kulturnem domu Lučine. Organizira RAS.
- 18. januar ob 18. uri: **Delavnica za spretnosti: Zimska idila** v knjižnici Sovodenj. Delavnica je primerna za otroke, stare od 4 do 10 let.
- 21. januar ob 17. uri: **Delavnica za spretnosti: Bele snežinke** v knjižnici Gorenja vas. Delavnica je primerna za otroke, stare od 4 do 10 let.
- 22. januar ob 17. uri: **Delavnica za spretnosti: Bele snežinke** v knjižnici Poljane. Delavnica je primerna za otroke, stare od 4 do 10 let.
- 24. januar ob 17. uri: **Predstavitel »Zakaj in kako skrbeti za malo čistilno napravo – praktični nasveti«** v dvorani Občine Gorenja vas - Poljane. Organizira RAS.
- 26. januar: **Finalna tekma v balinanju z lesenimi krogli v utrdbi Rupnikove linije Goli vrh**.

Iz OŠ Poljane

December v znamenju dobrodelnosti

Bolj ko se približujemo decembru, več dobrodelnih aktivnosti in dogodkov se odvija po Sloveniji. Tudi na naši šoli je tako.

Že sredi novembra smo začeli zbirati tekstil v dobrodelne namene in učenci so skupaj s svojimi starši za to namenjen kontejner kar nekajkrat napolnili. Zbirali smo tudi igrače, osnovna živila in knjige za otroke v upanju, da bo vse to našlo svoj prostor tam, kjer bo najbolj koristno.

Učenci z oddelka podaljšanega bivanja, ki so v lanskem šolskem letu obiskovali prvi razred, so se skupaj z nekaterimi učenci višjih razredov udeležili otvoritve razstave v Osnovni šoli Ivana Tavčarja v Gorenji vasi. V lanskem šolskem letu so se namreč javili na državni likovni natečaj Otroci pomagajmo otrokom in bili nagrajeni za skupinsko delo. Likovni natečaj je postal dogodek v dogovoru med Osnovno šolo Ivana Tavčarja Gorenja vas in Rdečim križem Slovenije.

Začele pa so se tudi priprave na dobrodelni sejem. Vsi učenci so v okviru tehničnega dne oblikovali izdelke, ki so bili namenjeni za prodajni sejem. Ustvarjali so iz različnih materialov in se trudili, da bi bili izdelki čim bolj estetski in hkrati uporabni.

Konec novembra smo učenci in delavci naše šole pripravili dobrodelni koncert. Sledil je prodajni sejem izdelkov, ki so jih izdelali učenci, izkupiček pa je šel v šolski sklad za pomoč učencem iz socialno šibkejšega okolja.

Najprej so nastopajoči nanizali nekaj misli o dobroti in prebrali še kratko poučno zgodbo o dobroti. Mladinski pevski zbor je navdušil s črnsko duhovno pesmijo He's got the whole world in his hand, ki jo je domiselno priredil zborovodja Matjaž Slabe. Učenci so zbranim postregli tudi z naštevanjem dobrodelnih aktivistov in akcij v svetu, v Sloveniji ter v našem bližnjem okolju. Spomnili so nas, da ljudje še vedno znamo prisluhniti in pomagati drug drugemu.

Sledil je koncert skupine Bee Geesus. To je a cappella gospel zbor iz Ljubljane, ki ga sestavljajo študenti iz vse Slovenije in ga prav tako zaznamuje dobrodelnost. Za hip smo pozabili na vse slabo in preprosto uživali v lepe. Ravnateljica Metka Debeljak je Mileni Miklavčič, predsednici Območnega odbora Rdečega križa Škofja Loka, izročila simbolično darilo, ki je predstavljalo škatle, napolnjene z osnovnimi živili, igračami in knjigami. Zbrali smo jih učenci in zaposleni naše šole.

Mogoče so prav ta lepa sporočila prinesla toplino in pozitivno razpoloženje, ki je vplivalo na to, da so že tako lepi izdelki učencev še bolj zasijali in privabili številne kupce.

Za konec pa še izrek: Francoski esejist iz 17. stoletja La Bruyere je zapisal: Užitek je srečati pogled tistega, kateremu si pred kratkim storil kaj dobrega.

Bernarda Pintar

Tudi letos prvi od treh dobrih mož obdaril pridne otroke

Letos je bilo kot vse kaže v občini Gorenja vas - Poljane veliko pridnih otrok, saj je imel Miklavž precej dela, da je razdelil vsa darila.

Na Sovodnju razdelil 99 daril

Letos je Miklavž za sovodnjske otroke napolnil kar 99 darilnih vrečk. Močno se je potrudil pri štetju otrok po letih rojstva v fari Nova Oselica oziroma krajevni skupnosti Sovodnj in drugih dogovorjenih, a so nekateri otroci pozabili leto svojega rojstva in mu nekoliko zagodli pri številu določenih daril. Zato dobri mož že razmišlja, kako bo darove delil drugo leto.

Miklavž tudi tokrat ni bil sam. Spremljali so ga parkeljni, še prej pa so za kulturni program poskrbeli učenci dramskega krožka šole Sovodnj z igrico Pujse imamo za sosede ter plesalci šolske plesne skupine.

Pripravili so glasbeno pravljico

Tudi dvorana v Lučinah je bila nabito polna pridnih otrok, starih do 8 let, ki so z zanimanjem čakali prihod Miklavža. Še bolj pa so bili veseli daril, ki jih je prinesel. Pri nakupu daril mu je pomagala KS Lučine. Nekateri otroci so Miklavžu zapeli pesmico ali zmolili krajšo molitev, nekaterim pa je kar Miklavž povedal, da jih pozna, da so pridni in ubogljivi in naj taki tudi ostanejo. Podružnična šola Lučine je ob tej priložnosti pripravila glasbeno pravljico o babici Zimi, ki so jo odigrali četrto- in petošolci.

Po dobrem je dišalo tudi v Leskovici

Miklavž je obiskal in obdaroval tudi otroke iz Leskovice in okoliških vasi. V tamkajšnji dvorani so se poleg otrok zbrali tudi starši in župnik Jože Dolenc. Najprej je sledila krajša priredba dramske igre z naslovom Po dobrem diši, v kateri so upodobili veroučno skupino, ki se pred pričetkom verouka pogovarja o tem, kako kdo komu pomaga in kakšna dobra dela

so opazili pri sovrstnikih. Tudi sami so želeli pomagati in pred godom sv. Miklavža narediti kaj dobrega ter tako posnemati dobrotnika. Skozi igro so spoznali, da to lahko storijo z dobrimi, predvsem pa preprostimi deli, kot je na primer pomoč drug drugemu.

Miklavž je v spremstvu angelov in parkeljnov najprej pozdravil vse zbrane, jih spomnil na dobra dela, ki ljudi bogatijo, in opozoril na tista dela, ki kasneje nikomur niso v ponos. Nato je obdaril 37 otrok od 1. do 9. leta starosti, ostalim pa namenil bonbone in mandarine. Obdaril je tudi Olgo Čadež, župnika Jožeta in katehistinjo Marijo. Za izvedbo miklavževanja gre zahvala sodelujočim, župniku Jožetu Dolencu in KUD Trata - Gorenja vas, KS Gorenja vas in posameznikom pa za finančno pomoč.

Na svoji poti obdarovanja se je Miklavž ustavil tudi v Zadrudnem domu na Hotavljah, kjer je obdaril okoli 120 otrok od 1. do 10. leta starosti, ki so prišli s Hotavelj, Srednjega Brda, iz Volake, Čabrač, Suše, z Jelovice in s Hlavčih Njiv. Krajši zabavno-kulturni program pred prihodom Miklavža so pripravili vaščani Srednjega Brda, ki so poskrbeli tudi za izvedbo letošnjega miklavževanja. Zbrani, tako otroci kot starši so lahko prisluhnili nastopu harmonikarjev s Srednjega Brda in Hotavelj.

Miklavž s polnim košem daril tudi v Gorenji vasi

V občinskem domu v Gorenji vasi so si otroci iz Gorenje vasi, Dolenje in Gorenje Dobrave, Dobravšč, Todraža, Bačen, Žirovskega Vrha Sv. Urbana in Antona skupaj s starši najprej ogledali predstavo, kako angelci zavijajo da-

mila in spoznavajo, kako imajo otroci različne poglede na to, kako nekoga obdarovati. Nekateri imajo povsem skromne želje, le pest riža, drugi si želijo igrač, tretji imajo prezahtevne želje, kot na primer tablični računalnik, nekateri pa za Miklavža neuresničljive želje, saj si je nekdo zaželel sestrico. Angelci so nato s pesmijo sv. Miklavža pospremili na Zemljo, kjer je zbranim otrokom razdelil 230 daril, pri nakupu katerih mu je pomagala KS Gorenja vas. Igro je pripravila Lucija Kavčič, v njej pa so nastopali otroci iz otroške dramske skupine TD Žirovski Vrh.

V Poljanah je obdaril 400 otrok

Polna dvorana pridnih otrok je v Kulturnem domu v Poljanah s skupaj starši nestrpno pričakovala prihod sv. Miklavža. Parkeljni so med množico pridnih neutrudno iskali poredne otroke. Umirili so se šele, ko je vstopil sv. Miklavž. Ta dobri mož je tudi letos imel veliko dela, saj je skupaj s KS Poljane in nekaj pridnimi ženami pripravil 400 daril za otroke. Kot je že tradicija v Poljanah, so mladi igralci še pred prihodom dobrega moža in obdarovanjem zaigrali kratko igro. Letošnja, z naslovom Družinsko kosilo, je izpod peresa Hermine Peternel. Skoraj vsaka družina se pri kosilu kdaj spopade z izbirljivostjo otrok pri jedi. Tudi 7-članska družina Polanc je imela to težavo, ko je mama za kosilo skuhala repo. Prikazali so, da le s trdom in vztrajnostjo v življenju dosežemo cilje.

M. B., M. J., L. R., H. P., T. D.

Ljubezen in objemi kar tako

Če izhajamo iz družine, kjer se objemi, pohvale, dotiki in poljubi niso delili kar tako vsak dan ali vsaj kdaj na teden, mesec, se moramo potruditi, da se to vnaša v družino, kajti to daje vsem članom energijo, moč do življenja, voljo gledati naprej, spodbudo za delo, veselje in voljo za vsakodnevno dogajanje, pozitivno vzdušje in pozitivno osebnostno naravnost.

Vedno mi je bilo težko pohvaliti svojega otroka, nikoli pa v šoli tujih otrok. Zakaj? Naša generacija je bila doma tako vzgojena. Oba z možem sva vedno mislila, da otroka vesta, koliko ju imava rada, saj jima nudiva tisto, kar potrebujeta za delo, napredovanje v šoli, na športnem in glasbenem področju, greva z njima v hribe, peljeva ju v kino ... Najina vzgoja je imela določene meje, a tako težko je bilo reči – rad te imam, ponosen sem nate, uspešno je bilo opravljeno, čestitam ti, srečen sem, ker si. Toda na srečo so otroci sami vzeli objem, povedali besede, ki so zahtevale povratno informacijo.

Mnogo je družin, ki tega ne znajo dati svojim otrokom in to nekateri otroci pokažejo v obliki, ki ni prijetna za tiste, ki so v njegovi bližini. Ko opazujem otroke, kako tekajo in kričijo po šolskih hodnikih, včasih premišlujem, kakšne ljubezni je posamezen otrok deležen. Tisti, ki kriči, nagaja, spodtika, boksa, preklinja, ne sliši normalne besede, ni otrok, ki bi bil zares nesramen in ki bi to zares želel početi, ampak je otrok, ki hrepeni po ljubezni, po dotiku, po pozornosti, četudi ta ni tako prijetna. Pogosto se takega otroka kara, ampak mu že to pomeni neke vrste pozornost, nekdo je z njim, nekdo se z njim ukvarja, nekdo ga pogleda,

nekdo se ga mogoče celo dotakne.

Starši, imejte svoje otroke radi take kakršni so in jim povejte, da jih imate radi. Postali bodo drugačni ljudje, med vami in njimi bo drugačen odnos in tudi vzdušje doma bo lepše. Ljudje smo kot spužve. Bolj ko smo deležni lepih besed, toplih občutkov, ljubečih pogledov, bolj se počutimo varne in uspešne za krmarjenje skozi življenje.

S kritiko ne dosežemo veliko, z nakremženim obrazom, vedno slabo voljo in s kričanjem, kaj naj kdo postori, ne bo prav velikih uspehov. Vprašajmo se, kdaj smo nekomu izkazali ljubezen, kdaj smo nekomu rekli, da ga imamo radi, da nam je v njegovi bližini lepo, da nam je polepšal dan z druženjem, da mu želimo pri določenem dogodku vse najboljše ...

Ljubezen pa mora biti zdrava. Pustimo otroku ali partnerju dihati, ne omejujmo jim gibanja, imejmo pravo mero odločnosti, naj bodo meje svobode, zaupanja in spoštovanja normalne, ne pa pretirane. Take otroka ogrožajo v čustvenem in duševnem razvoju.

Če nismo dobili izkušnje prave predane starševske ljubezni, se na žalost tak vzorec prenaša iz generacije v generacijo. Poskušajmo ga pretrgati, lahko si pomagamo s pomočjo dobrih knjig, pogovora s prijatelji, s strokovnjaki, po internetu, le dovezetni moramo biti za takšno literaturo.

Mogoče se bo današnji članek zdel marsikomu težko sprejemljiv, ampak delček k boljšemu sem naredila, če sem pomagala komu k razmišljanju, da bi bil bolj tople, ljubeč, prijazen, da bi svojega otroka stisnil v objem, ga poljubil, svojim najdražjim rekel besedo, ki bi jim ogrela srce, se neznancu kar nasmehnili. Širimo lepo, bodimo ljubeznivi in prijazni. Objem pove več kot tisoč besed.

Jana Rojc

Iz OŠ Ivana Tavčarja Gorenja vas

Poznavanje orhidej na Slovenskem

Tema letošnjega tekmovanja iz biologije so bile orhideje. Komisija pri Prirodoslovnem društvu Slovenije vsako leto za osrednjo temo izbere organizme, ki so v našem okolju ogroženi (netopirji, čmrlji in čebele, rjavi medved, volk in ris) ali pa so zelo značilni oziroma slabo poznani.

Šolskega tekmovanja iz biologije se vsako leto udeleži več učencev, s čimer je mentorica Irena Selak na OŠ Ivana Tavčarja zelo zadovoljna. Odločijo se tudi za sobotne delavnice, kasneje, za državno tekmovanje, ko je učencev manj, pa delajo med tednom.

Iz razpisa razberejo, kaj je potrebno dobro poznati. Ponavadi so to splošne značilnosti, posebnosti, ogroženost in vzroki zanjo, zgradba, obnašanje.

Letos je bilo treba med 83 vrstami orhidej, ki uspevajo v Sloveniji, natančno poznati devet vrst, in sicer morfološke značilnosti družine orhidej, zgradbo cveta, obliko listov, podzemne dele, rastišče, čas cvetenja, razmnoževanje. Za tako specifične organizme v šoli ni prav dosti literature in jo je treba iskati po knjižnicah, včasih celo pri avtorjih različnih skript. Letos

je bila predpisana knjiga, ki sta jo imeli le dve knjižnici v Sloveniji. Pri iskanju gradiva je pomagala tudi knjižničarka iz knjižnice v Gorenji vasi, Bernarda Buh. Kar je našla v revijah Proteus, je zagotovila mentorica sama, naredila povzetke in jih oblikovala za učence. Učenci so pridno in zagnano delali, bili potem tudi uspešni, kar za trud navdihuje tudi mentorico. Redno so hodili na srečanja, saj so se za tekmovanje odločili sami. Pridobili so znanje, ki ga pri rednem pouku ne bi oziroma bi bilo bolj splošno. Znanje, ki ga pridobijo na pripravah na tekmovanje, širijo v svoji domači okolici. Tako se povečuje tudi ekološka ozaveščenost širše javnosti.

Bronasta Preglova priznanja iz znanja biologije si je na šolskem tekmovanju prislužilo šestnajst učencev iz osmega in devetega razreda.

Na državno tekmovanje so se uvrstili Tinkara Tominc in Katja Jereb iz 8. razreda ter Katja Štucin, Tamara Klemenčič, Saša Slabe, Nataša Tavčar, Domen Žun, Jerneja Ferlan, Tanja Pivk, Jaka Osredkar in Nina Bevk iz 9. razreda.

Na šolskem tekmovanju iz znanja o sladkorni bolezni je sodelovalo štiriinšestdeset učencev, dvajset si jih je prislužilo bronasto priznanje. Tri najuspešnejše učenke: Saša Slabe, Katja Štucin in Nika Šturm so se udeležile državnega tekmovanja.

Tretješolci so imeli naravoslovni dan na kmetiji Pr' Mrak. V okviru ekoloških vsebin so starejši učenci ob šoli posadili nekaj sadnih dreves.

Zadnji mesec in pol je bil na vseh šolah močno zaznamovan z ustvarjalnim izdelovanjem voščilnic in drugih predmetov za šolski bazar, katerega izkupiček je šel v šolski sklad.

V decembru so se že tradicionalno v šolo vrnili upokojeni učitelji in tehnični delavci, a le za eno popoldne, kjer so združili kosilo, klepet in ogled igrane predstave vzgojiteljic.

Milka Burnik

Najmlajši so spretno vrteli šivanke

November je mesec, ko se dnevi šolskih dejavnosti večinoma že preselijo z igrišč, travnikov in gozdov v notranje prostore. Tako je bil tudi začetek meseca v šoli namenjen gospodinjskim opravilom.

Učenci prvega razreda so se na tehniškem dnevu seznanili s šivanjem osnovnega šiva. Pridobljeno znanje so uporabili pri šivanju okraskov, ki jih bodo v decembrskih dneh lahko porabili za razredno dekoracijo. Učenci dru-

gega razreda so svoje znanje šivanja še utrdili in nadgradili. Poleg blaga, šivanke in sukanca so prinesli s seboj tudi gumbe, da bi se naučili, kako jih prišiti. Blago z našitimi gumbi so nato nalepili na valovito lepenko in nastale so čudovite mušnice. Šivali pa so tudi otroci vseh treh oddelkov podaljšanega bivanja. Tatjana Klaufar jim je pokazala, kako ustvariti domiselne izdelke, večinoma pa so šivali copate, ogrinjala, jopice, trakove in čepice.

V okviru projekta Planetu Zemlja prijazna šola je učence izbirnega predmeta sodobna priprava hrane obiskala Tanja Gobec iz Šentjurja pri Celju, ki jih je naučila peči kruh.

Učence 5. a so obiskali predstavniki Zavoda

Varna pot iz Ljubljane in snemalci Televizije Slovenija. Z njimi so posneli prispevek o prometni varnosti za oddajo Infodrom. Učenci so prek različnih dejavnosti spoznavali nevarnosti, ki nam grozijo v prometu. Najbolj so si zapomnili hojo s pijanimi očali, ki so kazala dvojno sliko; tehniko, ki je prikazala, kaj se ob trčenju zgodi, če nisi privezan z varnostnim pasom; jajce, ki se ne razbije, če je zaščiten s čelado, ter risanje v paru, kjer so spoznali, kako pomembno je dogovarjanje tudi v prometu.

O ločevanju, zbiranju in recikliranju električne in elektronske opreme so se otroci učili tudi ob tovarnjaku »E-transformer«. Posamezni razredi so se v njem izobraževali celo dopoldne, videli pa so lahko razstavljene aparate in pokukali v njihovo notranjost, si ogledali poučen film o ločevanju e-odpadkov in na tabličnem računalniku igrali igrico Odločuj.

Tudi na OŠ Poljane so organizirali tradicionalni slovenski zajtrk, pri katerem je ključno, da se za ta dan dobavijo domača živila iz lokalnega okolja. Otroci so jedli med, maslo, črn kruh in mleko.

Bernarda Pintar

Slovenski zajtrk

Okusno in zdravo v gorenjevaški šoli

Tretji petek v novembru je dan slovenske hrane. Obeležili so ga tudi v Osnovni šoli Ivana Tavčarja. V sodelovanju z lokalnimi pridelovalci hrane so učencem za malico ponudili hrano, pridelano v domačem okolju.

Ravnatelj Izidor Selak je povedal, da so letos prvič pripravili samopostrežni zajtrk. Pri delitvi hrane so sodelovali delavci šole, učenci pa so se ob tem učili medsebojnega spoštovanja ter pozitivnega odnosa do domače hrane. Tudi učitelji so v okviru učnih vsebin posvečali pozornost lokalno pridelani hrani. Selak je ob tem dejal, da si v šoli želijo spremembe zakonodaje o javnem naročanju, ki bi šoli omogočila nakup kakovostne doma pridelane hrane.

Zajtrk so dobili vsi od okoli 500 otrok, ki obiskujejo šolo v Gorenji vasi in na podružnicah v Lučinah in na Sovodnju. Lahko so si postregli z več vrstami kruha, različnimi skutnimi namazi, siri, jogurti, suhim in svežim sadjem, pecivom in domačim čajem, ki so ga nabrale učiteljice.

Za organizacijo zajtrka sta skrbeli vodja šolske prehrane Agata Bradeško in pomočnica ravnatelja Jana Rojc. Nežka Demšar iz Krnic pri Novakih je spekla 60 kilogramov peciva. Jure Ferlan

Tina Čemažar, Zala Poljanšek, Nuša Murnik, Tinkara Fras in Sara Prosen so bile navdušene nad zajtrkom. Posebej všeč so jim bili piškoti.

Ekskurzija

Ogled razstave Idrija, zibelka naravoslovja

Trideset osmošolcev in devetošolcev si je v Idriji ogledalo razstavo z naslovom Idrija – zibelka naravoslovja. Razstava predstavlja izbrane predmete iz zakladnice geološke dediščine, botanike in pomembne naravoslovce, ki so bili kdaj koli povezani z Idrijo.

Idrijsko živoresbrovo rudišče je nastalo pred 230 milijoni let in z njim bogate cinabaritne rude. Odkrili so jih leta 1508 in so pomenile temelj nadaljnjemu 500-letnemu rudarjenju. Razstavljeni vzorci so edinstveni v svetovnem pomenu. Zanimivo je bilo videti 200 milijonov let stare fosile, najdene na Idrijskem.

Tudi poznavanje rastlinstva na Slovenskem je v veliki meri izšlo prav iz Idrije. Prav zaradi rudnika so v mesto prihajali številni naravoslovci. Med njimi sta bila Franc Hladnik (1773–1844) in ter Joanness Antonius Scopoli. Hladnik je bil Idrijčan, duhovnik, raziskovalec flore in predavatelj botanike, ustanovitelj Botaničnega vrta v Ljubljani, po njem pa se imenuje rastlina rebrinčevolistna hladnikovka. Scopoli pa je postavil temelje slovenski geologiji in raziskoval merkurializem, bolezen rudarjev. Vseskozi se je dopisoval z enim največjih naravoslovcev Carlom Linnejem. Pošiljal mu je herbarije različnih rastlin, različna semena, ki jih je nato Linne zasejal in nato opisoval rastline, ki so se razvile, ter jih razvrščal v sistem. Prav preko Scoplija je Linne spoznal polha in človeško ribico.

Po ogledu razstave so nas zanimala še ostale zbirke na gradu. Kasneje smo v spremstvu gozdarja odšli še na nekoliko daljši sprehod po Rakah do Divjega jezera.

Irena Selak

Odgovori uprave na pobu

Objavljamo vprašanja, pobude in predloge, ki so jih svetniki predstavili oziroma zastavili županu in občinski upravi na 13. seji občinskega sveta. Odgovori so uredniško in lektorsko nespremenjeni – so enaki, kot so jih svetniki prejeli na seji pretekli teden.

Roman Demšar

Opozori na porast vandalizma v občini – na pokopališču v Gorenji vasi se je v letu 2012 trikrat zgodila kraja bakra, na Hotavljah pa poškodovanje cestnih ogledal in znakov. Podane so bile prijave na policijo, vendar povratne informacije o razrešitvi prijav ni bilo, tudi odziv policije je bil prepočasen. Prosi za odgovor glede posredovanja policije.

Ob priliki kraje bakra na poslovnih objektih v naši občini je bil na občini izveden razgovor s policisti kriminalisti, ki raziskujejo navedene kraje na škofjeloškem območju. Na vprašanje, kako to, da so pri iskanju storilcev neuspešni, je bilo pojasnjeno, da kljub iskanju sledi ob vsakem posamičnem tovrstnem kaznivem dejanju zbrani dokazi ne zadoščajo za podajo kazenske ovadbe zoper znanega storilca, kljub temu pa bodo zaradi porasta tovrstnih krajev svoje delo prednostno usmerili v to, da bi storilce našli in kaznovali.

Ciril Alič

Predlaga boljše sledljivost uspešnih učencev, ki dosegajo dobre rezultate tudi v srednjih šolah, župan bi uspešne učence lahko tudi nagradil. Mirjana Možina še doda, da bi o podelitvi priznanj zlatim maturantom ter uspešnim dijakom lahko srednje šole obveščale tudi župana.

Ideja o sledljivosti uspešnih učencev in dijakov, občanov Občine Gorenja vas - Poljane, ki so na šolanje odšli v šole izven občine, je zelo dobra. Pozanimali smo se pri svetovalni delavki naše osnovne šole in povedala je, da je sledljivost težko zagotoviti in da je to problem v celi državi, saj teh podatkov ni nikjer zbranih. Pridobili smo spisek šol, kamor so naši učenci odšli na šolanje v zadnjih letih. Pripravili smo dopis in ga naslovili na šole s prošnjo, da občino obvestijo o uspešnih dijakih Občine Gorenja vas - Poljane, da jih bo župan lahko ustrezno nagradil.

Jože Čadež

Spomni na poplave pred dvema letoma. Strugo reke Sore v Žabji vasi bi bilo treba obložiti s skalami, preden pride nova povodenj.

Razloge za zaostanek sanacije smo preverjali pri koncesionarju za vzdrževanje vodotokov na območju naše občine, pri VGP Kranj, ki po pooblastilu in v sodelovanju Agencije RS za okolje (ARSO) operativno skrbi za izvajanje vzdrževanja vodotokov.

Pojasnili so, da na Gorenjskem še niso v celoti izvedeni trije sanacijski programi:

- sanacijski program po poplavah septembra 2007 – čeprav je realiziran le 50-odstotno, sredstev za ta program ne bo več;

- sanacijski program po poplavah decembra 2009 (iz tega programa se trenutno izvaja sanacija brežine Sore pri dvorcu Visoko) – program je zaradi pomanjkanja sredstev realiziran 75-odstotno;

- sanacijski program po poplavah septembra 2010 (v navedeni program je uvrščena struga pri Žabji vasi).

Sanacija brežine v Žabji vasi je bila načrtovana v dveh fazah (1. faza: čiščenje prodišča, 2. faza: zaščita brežine). Zaradi pomanjkanja sredstev je bila v izvedena le prva faza, za sanacijski program september 2010 pa v letu 2012 sploh ni bilo namenjenih sredstev, zato se dela niso izvedla niti v letošnjem letu. ARSO so bila sredi leta dodatno odzeta tudi večinska preostala sredstva za vzdrževanje, zato se navedena dela niso mogla izvesti niti iz navedenega vira.

Ker je bil nasip pri Žabji vasi dodatno poškodovan tudi ob zadnjih poplavah novembra 2012, je VGP ureditev brežine prijavil tudi za sanacijski program november 2012, ki pa ga Vlada RS še ni sprejela.

Občina je na ARSO Kranj naslovila dopis z urgenco, naj zastala dela na brežini Sore pri Žabji vasi čim prej dokonča in ta projekt pri prvi naslednji odobritvi sredstev obravnava prioritarno.

Stane Bajt

Vpraša, ali je kaj novega glede postavitve bankomata na Sovodnju.

Kot je župan Milan Čadež pojasnil že na seji, je 22. oktobra potekal vnovični sestanek z vodstvom kranjske poslovne enote Pošte Slovenije, na katerem je bilo zagotovljeno posredovanje pri partnerskih bankah za postavitev bankomata na Sovodnju. Občina je pošti poslala tudi pisno urgenco za postavitev bankomata. V novembru smo prejeli prvi pisni odgovor Poštne banke Slovenije, ki je zavrnitev postavitve bankomata utemeljila z dejstvom, da predvidena dnevna frekvenca uporabe bankomata na Sovodnju ne zadošča pogoju za postavitev bankomata.

Opozori, da se nad novim opornim zidom v Hobovšah na cesto posipa brežina, ki jo je treba ustrezno zaščititi.

Kot je pojasnil že župan na tekoči seji, je bila Direkciji RS za ceste že pred sejo posredovana zahteva po ureditvi navedenega. Direkcija je sicer predlagala zatravitev, občina pa je predlagala, da se izvede ustrezna varovalna ograja za zaščito brežine. V vmesnem času je DRSC izvedel tehnični pregled za ta rekonstruirani odsek, pri katerem je sodeloval tudi predstavnik občine. Pri obeh opornih zidovih pri Hobovšah je bila določena zaščita z mrežo, ki je tudi že izvedena.

Bogo Žun

Opozori, da so izvedli preplastitev ceste na Fužinah, vendar na delu, kjer je vdrt oporni zid, neustrezno okoli prometnih znakov.

Po občini dostopnih informacijah je bila preplastitev navedenega dela državne ceste izvedena v okviru vzdrževalnih del. DRSC ima tudi že izbranega izvajalca za projekt rekonstrukcije ceste proti Sovodnju od km 0+500 do km 2+500, v katerega je zajeta tudi sanacija navedenega vdrtga zidu.

Marko Kržišnik

Opozori na nevaren ovinek rekonstruirane ceste Trebija–Sovodenj pri Bucku, kjer je tudi omejena hitrost na 40 km/h.

Na tehničnem pregledu rekonstruiranega odseka je bilo ugotovljeno, da prometna znaka za omejitev hitrosti 40 in pozor, ovinek na tej lokaciji, ostaneta, in sicer na skupnem drogu. Varovanje brežine pod Žunom in ureditev fužinskega klanca sta predmet projekta DRSC, za katerega je bil ravnokar izbran projektant. Kot je župan pojasnil že na tekoči seji, je izvedba predvidena v letu 2013 za varovanje brežine pod Žunom, v letu 2014 pa ureditev fužinskega klanca do Graparja.

Žan Mahnič

Opozori na odstranjenost tablo Policija na občinski stavbi.

Tablo je Policija že namestila.

Vpraša, kakšni so načrti za upravljanje Rupnikove linije.

de in vprašanja svetnikov

Že od leta 2008 ima občina od Ministrstva za obrambo soglasje za uporabo oz. skrbništvo nad objekti Rupnikove linije (Goli vrh in Hrastov grič). Ker so bili bunkerji skoraj 70 let zapuščeni in prepuščeni času, jih je bilo potrebno najprej temeljito očistiti in vzpostaviti minimalne varnostne pogoje za obiskovalce (ograja, ureditev tal ...). Da se onesnaževanje utrd ne bi nadaljevalo, smo namestili vrata in zaprli (zaklenili) vhodne jaške.

Da bi bil dostop v utrdbo na Golem vrhu za obiskovalce lažji, smo s pomočjo evropskih sredstev odkopali prvotni vhod in omogočili obisk širšemu krogu obiskovalcev. Letos smo do utrdbe na Golem vrhu napeljali elektriko, naslednje leto pa načrtujemo elektriko napeljati še po notranjosti (vsaj po nekaterih dvoranah). Z zagotovitvijo minimalnih pogojev (očiščena, zaklenjena utrdba, električna napeljava) bodo utrdbe postale tudi bolj zanimive za organizacijo različnih dogodkov; zdaj si je bilo za izvedbo prireditve treba izposoditi agregat in po notranjosti razvežati 200 m električnega podaljška z reflektorji, nad čemer je kar nekaj organizatorjev obupalo.

Pod strokovnim vodstvom Gorenjskega muzeja pripravljamo muzejsko zbirko, ki bo sestavljena iz restavriranih ostalin. Oblikovali smo tudi ekipo za oživitvev utrd, v kateri sodeluje tudi kustos vojaškega muzeja iz Maribora, ki bo poskušal priskrbeti dokumentarno gradivo o gradnji linije, mogoče tudi kakšen vojaški predmet iz tistega obdobja. Ekipa je bila oblikovana z namenom oblikovanja ciljev oživitvev utrd in poti do uresničitve načrtovanih nalog. Za boljšo informiranost ljudi o bogati zapuščini utrd bomo v nekaj številkah Podblegaških novic predstavili potek tedanjega časa, življenje ljudi ob rapalski meji in vlogo utrd, ki so posejane po celotnem območju naše občine.

Urejena je tudi prva tematska pot po Rupnikovi liniji z zanimivimi tematskimi tablam, ki je zelo dobro obiskana; vodi pa iz Gorenje vasi prek Volčje njive mimo Ferjančeve domačije do utrdbe na Hrastovem griču. Uredila se bo tudi krajša tematska pot.

Vpraša, ali se lahko ponudba širokopasovnega omrežja razširi, glede na to, da sta trenutno ponudnika samo Amis in Siol.

Kot je bilo pojasnjeno na tekoči seji, sta trenutno edina ponudnika res le Amis in Siol, ponudba za sodelovanje pa je bila posredovana vsem večjim operaterjem, vendar večjega zanimanja ni bilo. Če kateri od operaterjev izkaže zanimanje za gostovanje naknadno, so mu vrata vedno odprta.

Vpraša, kakšno je stanje na projektu telovadnice v Gorenji vai in ali se predvideva pridobitev evropskih sredstev za sofinanciranje gradnje.

Kot je že pojasnil župan na tekoči seji, se je ponovno preverila velikost načrtovane telovadnice, ki je po novem predvidena brez poglobljanja v globino ter ustrezno zmanjšana, tako da je umeščeno košarkarsko igrišče po normativih Košarkarske zveze Slovenije z ločenim vhodom in ločenimi garderobami od

šolskih. Za sofinanciranje gradnje v naslednjih dveh letih ni predvidenega razpisa.

Občina bo nadaljevala s postopkom izdelave OPPN-ja, ki je v drugi polovici, da bi na tej osnovi lahko pravočasno pridobila gradbeno dovoljenje za gradnjo telovadnice. Dokončen sprejem OPPN-ja bo mogoče po pridobitvi končnih soglasij vseh nosilcev urejanja prostora, pred tem pa je treba doseči še soglasje z ARSO zaradi sprememb pri odvajanju zalednih voda, da bo nato mogoče pridobiti njihovo pozitivno končno mnenje.

Janez Arnoli

Vpraša, glede na to, da se projekt gradnje priključkov OŠO odvija prepočasi, ali ima občina kakšne vzroke za pospešitev projekta.

Kot je bilo že večkrat pojasnjeno, neposrednih vzvodov občina pri gradnji hišnih priključkov nima, saj pri tem ni pogodbeni partner. Informacije o številu priključkov in številu čakajočih na priključitev občina dobiva posredno, vendar se kljub temu vršita nadzor in pritisk na izvajalca, da bi se delo pospešilo in čakalni roki skrajšali. Trenutno se priključki izvajajo na območju izjemno razpršene poselitve v Stari Oselici, zato priklopiljanje počasi napreduje.

3. decembra 2012 je bilo sicer stanje priključenih naslednje: Telekom: 59 uporabnikov, Amis: 136 uporabnikov, to pomeni skupno 195 aktivnih priključkov. Pri Amisu na priklop trenutno čaka 39 interesentov. Po priklopu vseh čakajočih se bo število priklopov približalo ciljnemu stanju iz prijave za pridobitev nepovratnih sredstev, ki ga je potrebno doseči v drugi polovici leta 2013 in znaša 269 priključkov.

Predlaga objavo posnetkov sej občinskega sveta na internetu.

Še v letošnjem letu bo nabavljena nova, kakovostnejša in zmogljivejša snemalna naprava, tako da bodo zvočni posnetki sej občinskega sveta objavljeni tudi na spletnih straneh Občine Gorenja vas - Poljane.

Vpraša o novih informacijah glede STC Stari vrh oz. obratovanja šestsežnice.

Glede sanacije preostalega dolga STC-ja do Hypo leasinga, ki sestoji iz glavnice v višini 3.640.514,87 evrov in obresti v višini 735.419,07 evrov, je bilo v letu v letu 2012 sedem sestankov s Hypo banko (17. 1., 27. 1., 3. 4., 5. 7., 21. 9. 29. 10. in 23. 11.), na katerih so potekala pogajanja o znižanju obveznosti STC, sočasno je potekala pisna korespondenca z izmenjavo ponudb, s čimer se je razvijalo zblíževanje stališč nasprotnih strani.

Zadnja, peta ponudba občin in STC-ja, obsega predlog za poplačilo 1.845.000 glavnice s 3-odstotno fiksno obrestno mero. Doba odplačila je 20 let, obremenitev pa je bistveno večja v prvih šestih letih, ko se odplača 1.045.000 glavnice – v navedeni dobi občini prispevata vsaka po 60.000 evrov na leto za poplačilo glavnice in obresti. Po 73.000 evrov na leto za poplačilo glavnice in obresti pa v navedeni dobi prispevajo zasebni vlagatelji, ki so v novembru in decembru 2012 podali pisne izjave, da bodo pri

sanaciji dolga sodelovali bodisi kot sponzorji bodisi kot novi ali obstoječi družbeniki. Skupna letna obveznost STC-ja po letu 2018 znaša skupno 73.000 evrov in jo podjetje poplača iz poslovanja.

Navedena rešitev je pomembna, ker zaradi celovite sanacije dolga podjetju STC omogoča solidno stabilno poslovanje brez vsakoletne agonije pred začetkom sezone, čeprav še vedno brez še dodatnih zasebnih vlaganj podjetju ne zagotavlja razvojnega potenciala, kot je npr. vlaganje v namestitvene kapacitete, ki bi za smučišče predstavljalo neposreden dodaten vir prihodka. Uradno obvestilo banke o dokončni sprejemljivosti zadnje ponudbe občin smo prejeli 12. 12. 2012. Rok po ponudbi za pripravavo vseh pogodb za zagotovitev sredstev po ponudbi je 50 dni od potrditve ponudbe.

Tomaž Pintar

Ugotavlja, da za vzdrževanje že asfaltiranih cest sredstva v proračunu niso zagotovljena. Potrebno bi se bilo tudi dogovoriti glede letnega režima vzdrževanja cest. Nujno potrebna obnove je lokalna cesta Hotovlja-Kremenik, ki je v zelo slabem stanju in na kateri kljub večkratnim posredovanjem pobude po ureditvi ceste ni bilo izvedeno kaj konkretnega.

Po 59. členu Statuta Občine Gorenja vas - Poljane za vzdrževanje krajevnih cest praviloma samostojno skrbijo krajevne skupnosti vsaka na svojem območju. V ta namen jim občina zagotavlja sredstva glede na dolžino kategoriziranih cest, ki jih je na območju občine skoraj 390 km. Ker so bile krajevne skupnosti pred leti primorane v ostrejših zimah večji del sredstev za letno vzdrževanje nameniti za pluzenje cest, saj so izvajale tudi zimsko službo, je občina v letu 2008 v celoti prevzela strošek zimske službe, zato je omogočeno, da krajevne skupnosti navedena sredstva v celoti namensko in čim bolj učinkovito porabijo. Enako je s sredstvi investicijskega vzdrževanja za rekonstrukcije lokalnih cest po programu krajevnih skupnosti. V zadnjih letih se je kot zelo uspešna izkazala tudi praksa delovnih akcij v posameznih naseljih. Skladno z možnostmi pri vzdrževanju cest sodelujeta občinska komunalna delavca. Dobrodošli so vsi konkretni predlogi za izboljšanje navedenega sistema.

Za cesto Hotovlja-Kremenik je bilo v zadnjih letih namenjeno več kot 10.000 evrov za asfalt, izvedene so bile geološke raziskave terena, ki niso izkazale plazenja na nekaterih odsekih, kot je bilo predvidenovano, v letu 2013 je predvidena preplastitev krajšega odseka v Hotoveljski grapi. Cilj občine je, da se zelo omejena sredstva neposredno iz proračuna občine namenijo za ureditve po prioriteti glede na poškodovanost ceste. V proračunu je z letom 2013 za namen vzdrževanja cest predvidena nova postavka 5020 – odročni kraji KS.

Občinska uprava

Članska ekipa uspešno v novo sezono

Po lanskem tretjem mestu v 4. SKL in največjem uspehu v pokalnem tekmovanju, ko so se košarkarji Gorenje vasi uvrstili med 12 ekip v Sloveniji, tudi v tej sezoni izbranci trenerja Jaka Trčka ciljajo visoko.

Po uvodnih šestih odigranih tekmah še ne poznajo poraza in zanesljivo zasedajo vrh lestvice v skupini zahod. Njihovi najbližji nasledovalci so košarkarji iz sosednjih Žirov, ki so jih Gorenjevasčani v derbiju premagali na njihovem parketu. Ob tem so bili uspešnejši še od Kočevja, Metlike, Vrhnike, Krvavca in Blok.

Liga, v kateri letos nastopa devet ekip, se bo nadaljevala po novem letu in bo trajala vse do začetka marca, ko se konča redni del tekmovanja. Ekipa Gorenje vasi seveda upa, da se jim bo sezona podaljšala še vsaj za štiri tekme, kar bi pomenilo, da so se uvrstili v končnico za prvaka v 4. SKL, kamor potujeta najboljši dve ekipi iz vsake skupine. Vendar je pot do tja še

dolga, česar se dobro zavedajo tudi igralci, ki gredo od tekme do tekme in ne gledajo pretirano proti spomladi.

V letošnji sezoni članska ekipa nastopa v novih dresih, ki so jih uspešno krstili na tekmi proti Vrhniki, saj so bili stari že precej dotrajani, tako da imajo zdaj novo in boljše opremo, poleg tega pa po Sloveniji predstavljajo tudi našo občino in klub v lepši luči.

V letu 2013 boste ljubitelji košarke lahko spremljali še vsaj štiri domače tekme. Najprej pride v Poljane ekipa Metlike, 26. januarja pa bo na sporedu derbi z Žirmi. Naj spomnimo, da na članskih tekmah za naše navijače pripravljamo pester spremljevalni program, med drugim tudi

nagradne igre, pri katerih se lahko potegujete za nagrade naših zvestih sponzorjev. Vabljeni torej na vse domače tekme KK Gorenja vas v letu 2013!

Tjaša Novak

Najmlajši košarkarji odigrali prve tekme

Z novim šolskim letom so na OŠ Ivana Tavčarja v novo sezono košarkarske šole vstopili tudi otroci od 1. do 5. razreda. Letošnje šolsko leto bo za mlade košarkarje še bolj pestro in polno novih dogodivščin tako na igrišču kot tudi zunaj njega.

Največja novost je nastopanje ekipe Košarkarske šole Gorenja vas v ligi Pro-touch, v kateri nastopajo dečki do deset let. Ekipa je v letošnjem letu odigrala že dva turnirja v Kranju. Na odigranih uvodnih turnirjih so otroci iz Gorenje vasi slavili na treh srečanjih, enkrat pa so morali

priznati premoč nasprotnikom. Do konca šolskega leta bo odigranih še kar nekaj turnirjev, verjetno bo kakšen izmed njih tudi v Gorenji vasi.

Poleg teh tekem se otroci udeležujejo še drugih dogodkov. Tudi letos prikazujejo svoje znanje med tekmami članske ekipe, prvič pa smo se udeležili enega največjih festivalov košarke v Sloveniji, ki nosi ime Sončkov dan.

Po novem letu se bo začela šola košarke na OŠ Poljane, vpis v košarkarsko šolo pa je možen vse leto, tako da se lahko otroci pridružijo treningom kadar koli.

N. K.

Domače tekme KK Gorenja vas

sobota, 12. januar (11. krog)	19 ^h	GV : Metlika
sobota, 26. januar (13. krog)	19 ^h	GV : Žiri
sobota, 23. februar (16. krog)	19 ^h	GV : Bloke Novolit
sobota, 9. marec (18. krog)	19 ^h	GV : Velike Lašče

Foto meseca

Tokrat objavljamo samo dve fotografiji, ki sta ju na naš naslov podblegaske.novice@gmail.com poslala Minka Likar in Aleš Šubic. Likarjeva je v zimski idili fotografirala na novo postavljeno označbo, ki pohodnike usmerja na Slajko. Na

tabli je naslikana šmarnica, simbol TD Hotavlje. Krtova dežela pa je zanimivo fotografijo naslovil Šubic. »Po preoranju travnika v Predmostu si je tamkajšnji krt razkošno na novo uredil svoje bivališče. Žal v njem ni užival prav dolgo, saj so

ga poplave že čez nekaj dni pregnale na vrtove bližnjih hiš,« je slikovito opisal najdeno krtino.

Z veseljem že pričakujemo nove zanimive fotografije za objavo v januarski številki.

M. B.

